

കൾകി

KALKI അക്ടോബർ 12, 1952

4

അനു

“லக்ஸ் டாய்லட் சோப்”
ஒரு அற்புதுமான அழகுசாதனம்

என்று கூறுகிறார்

டி.ஆர்.ராஜகுமாரி

இலிய மணத்துடன் கூடிய
இந்த வேண்மையானதும்
கத்தமானதுமான சோப்
உங்கன் சகுமத்தை வசீகர
மாகச் செய்யும்!

சினிமா நட்சத்திரங்களின் அழகு தரும் சோப்

கீபாவளி
வெளியீடு

ஸ்ரீ ராஜராஜேஸ்வரி பீம் கம்பனியின்

ஏழை உழவன்

முற்றிலும் மாறுபட்ட ஒரு முகவரிக்குள் சித்திரம்—
 டைரக்டர்: கே.பி. நாகபூஷணம்
 கச்சலிதரன் • கண்ணப்பா • சீராமசுந்தரி •
 சிங்கசெட்டி • குமாரலாகாசி குமாரன் • சந்திரா •
 கிருஷ்ணா • வெளியீடு
 வசம். உதயகாண்டி

**கீபாவளி
பிலிம்ஸ்**

வளையாபதி

சென்னை
கிராமுக்
கெயிபிடி
ஸ்தாண்டி

மாடர்ன் கிரேப்ஸ்

தயாரிப்பு
மேற்பார்வை
T.R. சத்திரம்-மஸ்தான்

கஸ்கி பொருளடக்கம்

மார்ச் 12
இதழ் 11

1952 அக்டோபர் 12

தந்தன
புட்டி 427

வருமானம்	(கார்ட்டுஸ்)	...	4
கமிஷனத்தில் கமிட்டி போர்	(தலைவர்க்கம்)	...	5
அட்டைப்பாட விளக்கம்	11
தேரு போட்ட போடு	7
பொன்னியின் செல்வம்	8
கண்ணி வேண்டது!	10
பொக்க பூனிக்காய்!	24
உள்ளம் திறந்தது!	28
ஒரு நாள் சாஜா (பாப்பா மலர்)	30
அருமருத்து	35
நயிழ்க் கனவுகளும்	38
சாணி மாதவி	43
வாசிக் கண்ணி	49
பெற்ற காய்	53
தனிமியின் காகம்	59
ஆரோக்ஷ சாகசம்	65
கசப்பும் இனிப்பும்	69
திருடன் எழுதிய கடிதம்	72

"கஸ்கி"யில் வெளியாகும் கதைகளில் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம் கற்பனைப் பெயர்களே; உண்மையில் எதுவும் இல்லை.

புதிய ஸ்டாக்!

குறைந்த விலை!

தீபாவளி விசேஷ விற்பனை

000

- * நூதன கலர்களில் மைசூர் கிரேப் வில்க் 12, 19 ரூபும் கேஸ்கள்.
- * நாகரிக பார்டர்கள் புடவை அகல கிரேப் & பட்டுப் பாவாடைகள்.
- * சலினை டிசைன்களில் கோள்ளேகாலம் பட்டுப் புடவைகள்.

கடைக்குறிப்பு

ரத்தன் சில்க் ஹவுஸ்

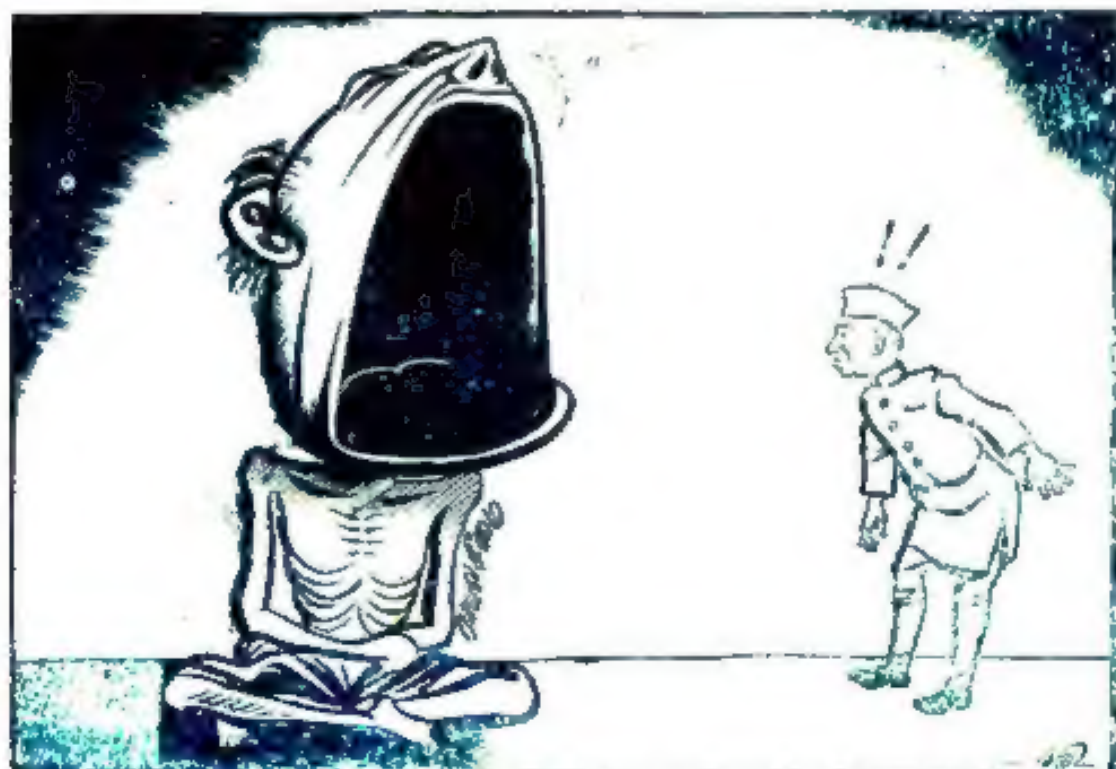
11, கிழக்கு மாட வீதி :: மயிலாப்பூர் :: சென்னை-4

வருணத்திரம் !

அக்கடவன் மூன்றுத் தேவியிருந்து சில தாமசன் தெய்வத்தையொன்றாய் இடக்கனிக் கனகு பெய்தது.

பெரிய பிரச்சனை !

சாயல்களையின் பஞ்சவர் பிரச்சனங்கள் தெருவி அத்திற் பார்த்து விட்டுத் திரும்பி வந்தார்.

பக்கம் 12 |

தமிழ்த் திருநாடு தங்கைப்—பெற்ற
தாயெனது சூழ்விடடி பாப்பா. —பாப்பா

| இலக் 11

சுபதினத்தில் சுபிட்சப் போர்

பாத்த நாய் புலங்களைத் தங்களுடைய இடையாற்ற ஆதம் சத்தியைக்
ஆய்ந்த சத்தியைத் தங்கத்தெரிந்து சுதந்திரப் போரின் அமைக வெற்றி பெற்றார்கள்.
சத்திராத்திரம் இடங்கு முல் கண்டும் கேட்டும் இராத அந்த அநியாதனத்தைக் கண்டு
கனகம் ஆர்ச்சியத்தில் பூழ்கியது.

இப்போது இந்தியாவின் மனித சத்தியை, அநாயது இந்திய மகாஜனங்களின்
நேக வனிமைமைய, உதார்ப்பைக் கண்டு கனகம் அநியாதிக்கும் காரண அதிக தூரத்தில்
இக்கூர் எண்பதை இந்த வகுதும் அக்கோபல் மாதம் இரண்டாம் நேதி இந்தியாவின்
நிகழ்த்துள்ள சபியவங்கள் குகப்பிக்கின்றன.

கனகம் போற்றும் உத்தமர், முப்பது கோடி மக்களின் தங்காழ்வுக்காகத் தமது
ஜீவிய காலத்தை அப்போதும் செய்த புண்ணிய புருஷர் அவதாரத் தந்த தந்தான்
இந்த ஆண்டுகிடுத்து விடுவது முக்கியத்தையும் பெற்றிருக்கிறது.

இந்த வகுதும் அக்கோபல் மாதம் இரண்டாம் நேதியன்று பாரத நாட்டின்
சத்திராத்திரம் ஒரு புதிய சகாப்தம் ஆரம்பமாகிற்று.

அன்று காத்தி மகாலின் ஜெயந்தி கையவத்தை இந்தியாவெங்கும் புதிய
முகையின் கொண்டாடினார்கள்.

அந்தச் சுபதினத்திலே காத்தினீயின் கவவு திறந்தவெறுவதற்கான காரியங்கள்
நாடெங்கும் ஆரம்பமாகின.

தம் பாரத நாட்டின் சுதந்திரப் போர் முகையின் அங்குரார்ப்பணம் செய்த
மகாத்மா காத்தி தாமே தங்கை வகித்து அந்தப் போரை நடத்தினார். அதில்
சகல்காரை மாபெரும் வெற்றியைக் கண்டார்.

பாரத நாடு பரிபூரண விடுதலை அடைந்து கனக நாடுகளுக்குள்ளே எம்
அத்தன்று பெற்று விளங்கியதைக் கண்டார்.

இதுமட்டும்தான் போதுமா? பாரத மக்கள் தங்காழ்வு பெற வேண்டாமா? அவர்கள்
பெற்ற சுதந்திரத்தில் இப்பத்தை அனுபவிக்க வேண்டாமா? அத்தங்கை காத்தி
மகால் வரை எவ்வகைகளையும், எண்ணற்ற கொள்கைகளையும் தீர்வதற்குப் பல திட்ட
கங்கள் வகுத்தார்.

பாரத மக்கள் சுதந்திரத்தில் பாரதம் பூரணமாக அனுபவிக்க வேண்டுமாயின்
கபிட்ச வாழ்வு பெற வேண்டும் என்பதை உணர்ந்த காத்தினீ அக்காலத்திலேயே
கபிட்சப் போர்த் திட்டத்தையும் அங்குரார்ப்பணம் செய்தார்.

பாரத மக்கள் சுதந்திர வாழ்வு பெறுவதற்கு அன்னியரின் ஆதிக்கத்தை
அடியோடு ஒழிக்க வேண்டியது அவசியமாகிற்று. அதுபோலவே இந்திய மகா
ஜனங்கள் கபிட்சவாழ்வு பெறுவதற்குப் பரி, பணி, அநியாமை இவற்றின் ஆதிக்கத்தை
ஒழிக்க வேண்டும் என்று காத்தினீ பன் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே வற்புறுத்தினார்.

"காத்தி ஜெயந்தியைச் சக்கா ஜெயந்தியாகக் கொண்டாடுங்கள்" என்று
திக்கதரிசியான காத்திமகால் அடிக்கடி கூறியதன் கருத்து அதுதான்.

"இந்தியாவின் உயிர்தாடி, இந்திய மக்களின் எதிர்கால தங்காழ்வு இந்தியக்
கிராமங்களில்தான் இருக்கிறது."

காத்தினீ அருளிய இந்த உபதேச வாக்கியத்தில் பொறித்து விடக்கும் பொரு
ளாதாரத் தத்துவங்களாக கிராமங்களின் கொண்டு வருவதற்கான தீவிர நடவடிக்கை

மாணம் எதுவும் இதுவரையில் வசிக்கொள்ளப்
படாமை இவ்வாறு வரித்து.

இந்தக் குகை இயங்குமுகம் காத்தி ஜெயந்தி
நந்தாளிய் சிவரத்திபாலிற்று.

அன்று கல்விபாகுபாட்டிலிருந்து காவிரி கரையிலிருந்து வரட்டில் உள்ள பள்ள இடங்களிலும் கட்டிவிட்ட பள்ளப்பணம் (Community Projects) அந்தந்த இடங்களிலுள்ள அங்கிருந்திருந்த இடங்களில் கட்டிவிடப்பட்டன.

முதல் தடவை 26,950 சதுர மைல் வீதம் இரண்டாம் உண் 14,461 சதுர மைல்களில் மேற்படி இட்டடங்கள் அமைக்கப்பட்ட பட்டியல்களில் தரப்பட்டிருக்கின்றன. இப்பத்திரேட்டைக் கோடி ரூபாய் செலவில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் அத்திட்டங்களில் பன்னாடு சதிரேதரக் குறைய இரண்டு கோடி மக்கள் உண்மையில் அடங்கியிருக்கிறார்கள்.

கொண்ட மாணாக்கத்தில் மாத்திரம் கவர
ஆயிரத்த லட்சத்து நிதாயங்கள் எழுதாய அரி
யாகத்தித் திட்டங்கள் எவர்கொண்டவன் மருக்
கின்றன.

★த்திட்டங்கள் நடைமுறையிலுள்ள மற்ற அரசு
தாக்கீதில் விவரமாகிறது :

அகிலம்: 1049, கிராமம்: 2242.
 மலையாளம்: 1262, மத்தியப் பிரதேசம்: 965.
 ஹரித்நர்: 1198, பஞ்சாப்: 1645, உத்தரப் பிரதேசம்: 2107, மேற்கு கங்காபதி: 2039.

இவைகளில் தமிழ் மத்திய மாநாடு, சமாநாடு, பெருக. சாதுந்தானம், செவ்வாய்க்காலை, திருவாய் கூர் - செவ்வாய், தர்மசாலைப் பிரதேசம், பொய்யம், ஆர்ப்புரி, மணிப்பூர், கிந்தியப் பிரதேசம், கிளாப் புரி முதலிய சமஸ்தானங்களிலும் ஆயிரக் கணக்கான சிவமயானிப் பெற்றது. மீட்டர்மன் அங்கு தாஸ்பானம் செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

இந்தத் திட்டங்கள் எல்லாம் மூன்று ஆண்டு களில் புரணமாக சிறைகளையும் என்று எதிர் பார்க்கப் படுகிறது.

சொசும மக்களுக்கும் சமாதான வாசிகன் இருக்க வேண்டும். குடியிருப்பு வாசிக ஏற்படவேண்டும். சொசுமத்தோடும் சமீபி சாலை நீர்மணத்தது என் வேண்டும் சமீபி பெறுவதற்கு கழி உண்டாக வேண்டும். கீட்டாசும வாசிகன் பெருகி விவ சசுமம் பண்டவதற்கு அபிவிருத்தி அடைகவேண்டும்.

சல்தர அமைத்தல், காலகரப் பெயர்தல், அங்கீகரிக்கப்பட்ட நிர்வாகத்தல், அப்பத்திரிசு

அமைத்தல் போன்ற ஆகிய வேலைகளில் பீரதா
மத்திரி மூதல் பாதாசு காலத்தில் சமையல் போடி
பாடி பரிசெடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இவை
தான் ஐராய் சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டத்தின்
மூலியை அமைக்கவாறு.

இத்தியாவில் பிரதம மந்திரி ஜவாஹர்லால் நேரு அவர்கள் பல்வேறு மாணவர்களை மந்திரிகள் ஆக்குவது மட்டுமல்லாமல், படித்து வேலை செய்து அதிபர்ப்பதவி ஆய்வித்து வைத்தார்கள்.

அவ்வகைப் பூங்காவுடனான பின்புறத் திசையாகிய தென்மேற்கில் அந் திட்டங்கள் மாதிரி அமைப்பதில் சர்க்காரும் இக்கூலும்.

மேலும் துறைகளிலும் இப்போதுக் கிராமங்களில் தற்போதைய பின்போக்கான கிணைப்பக் கவனிப்பாயிவிட்டதான். இப்போது அக்கொள்கைப்படி ஆக்கத் திட்டங்கள் மக்களின் எதிர்வை செல்வத் தகுதி வாய்ந்தவர்கள் போன்றவை என்பதை அறிவித்து கொள்ள முடியும்.

சுயாதீனம் ஆண்டதற்கு நான் இந்தப் பூரண
தம் சிறந்த சந்தாக்கள் இருந்தன என்பதற்கு
ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் இம்முறை
சந்தாக்களின் தொடர்பே இராத பிரதமர்களின்
தொகைகள் அதிகம்.

கனாதி ஒரு டப்டர் சதரமாய் விஸ்திரமாய் உண்டா பிசிட்மாய் தந்தாக்களின் கொத்த நீளம் சந்திரததிருகாறு. இதன்டு டப்டர் வாய்க்கல் ஆகும். ஸ்ப்புத டப்டர் சதரமாய் பரப்பு உண்டா பிசிட்மாய் ஸ்ப்புத டப்டர்த்து பிசிட்மாய் டப்டர் நீளத்துக்கு தந்தாக்கள் இருக்கின்றன. ஆறு பதினாறு டப்டர் சதர வாய்க்கல் விஸ்திரமாய் உண்டா பிசிட்மாய் தந்தாக்களின் கொத்த நீளம் இதன்டாக டப்டர்மதான்.

இதர்போலவே கலாநாயகர், கல்வி முதலிய பல துறைகளிலும் பிள்ளைகள் எற்போதிகமாக இங்கிலாந்துக்கு வந்து வரவேண்டிய சமயமாக விளங்குகின்றதற்கு இன்னும் எவ்வளவுகாலம் தாமதம் முன் கொடுத்தல் அமைய வேண்டும்,

கனகசுந்தரம் முதலாம் அங்கத்தி. இப்போது
ஆரம்பிக்கப் பட்டுள்ள அகில இந்தியப் போர் வெற்றி
பெறுவது இந்திய மக்களின் அல்லா உறுதியாகப்,
உடல் வலியாகவோ, ஊக்கத்தோ, ஒத்துழைப்பைப்
பெறுவதற்காகவோ.

அட்டைப்படி விவரம்

தேசிய விவிலாபாட்டும் பிள்ளை—உள்ளுறும்

செய்யுள்தொடர் சொல்லாடல்கள் சேகரித்த தொகுப்பு.

முழுக்கையின் மீதிலாட்டும் புதுமை இருக்கிறது. சுப்பிய இருக்கிறது. மீதிலாடும் முழுக்கை
கைக்கு அளக்கம் இருக்கிறது. அளக்கம் பார்த்தும் கைக்கு அளக்கம், அளக்கிறதென்பது.

அப்படியானால் ஆதி குதந்தொருவரான ஆண்டவர் மாகித்திற் பிறிதொரு குழந்தையாக விநியோகித் தோருத்தொரு மகனாகப் படுத்தினான் என்றால், அந்தத் தோருயிர் எத்தனைய மூன்றாயிற் சென்றிருக்க வேண்டும்?

அகத்தப் புண்ணியப் பூதங்கள் பற்றி, அகத்தப் புண்ணியப் பூதத்தில் வசித்த கோயிலாகப் பற்றி, அகத்தப் புண்ணியப் பூதத்த விவரமென்ப பற்றி, ஆராதனைகளாக ஆண்டுணாக உயர்மக்கள் பாடல்களாகப் பாடியும் சித்திரங்களாக வரைந்தும் மனமிகிழந்திருக்கல்.

அந்த மூன்றில் மூன்று சித்திரக்காரரும் திரை விளையாட்டுப் பிள்ளையாக கண்ணன் ஒரு போரின்கணயப் பிள்ளையாக உட்கார வைத்துக் கத்தலில் ஈடுபட்டார். இவ்வுருவப் பெண்ணின் வயிற் றெரிச்சல்க் கொட்டிக் கொள்ளும் காட்சியை இந்த இதழின் அட்டையின் சித்திரச்செருக்கெழுத் துடன் பெண்ணுக்கு ஓயாத தொல்லை ஏற்பட்டது. அங்கெழுத் துடன் பண்பாட்டையும் விளக்கியிருக்கிறது.

தேடு போட்ட போடு-1

தேசியப் பாலாதிக்கத்துக்கு மேற்படாததில் இரண்டு பிரதானிகள் அடங்கியிருக்கின்றன. இரண்டும் இந்தப் பாலாதிக்கத்தில் தம் திருவிளியைப் படைக்கிற அடக்கியிலும் பட்டியல் எல்லாம் பாலாதிக்க ஒருமைப் பரந்த அங்கத்தாய்வதால் அத்தரகம். அந்த இருவரில் ஒருவர் பிரதம பரந்தி மேலு; இன்னொருவர், உறுது மரந்தி அருமை !

தருவான் ஏறோ தன்னுள்ள போதையிற் பஞ்சுந்
திற்பீது தவக்கிற் பிடுக்கிஞ்சு, தொடங்கிற் போன
உத்தவாரா, முன்போல் ஈடுவீல் புறமுதுகிட்டு
நடுவாரா என்று தென்படுகின்ற. மேட்டுத் தேக்கத்
தில் இருபது அடி, தன்னையாக உட்புறமுநே,
அருவவாரியை அகலுந்ரு, உயர வந்தி உதிர்வாரா

மேலும் தனது செயல்திறம் கைகுவித்துப் பஞ்சினை வெய்ததை போலப் பார்த்துவிட்டுத் திடீர்ப்பிடிக்கிறது. அங்கே செல்வாள் வருவதும் இரண்டு மூன்று மூல்களாகத் தன் கர்ப்பத்துராய்; அதுவர்த்தம் போதாவிடில், ஆகையால் கைகுவித்து ஒரு பருதிகளாக் போகத் துணிபதேறிவிடும் "இந்தப் பிரதேசத்தின் பஞ்சத்தைச் சொல்கின்றவன் எந்த விபத்தினையே என்னுக்குப் போல் விட்டது!" என்ற கேள்விக்கு அளித்த வருத்தப்பு பத்திரத்தின் குறிப்பிட்டுக்குரைசைப்; இதைப் கேட்டபின்னரே, விபத்தம் பத்திர கேடு போட்டதன் ஒரு போல் !

“இப்படி எல்லைக் குறைத்து சீரமை அமைத்த
மனிதர்கள் தனப் பிழைப்பினாலே இருக்கிற

தமிழ் அறிஞர்கள் 1^{ம்} கலந்து பேசுதல் சிவசுந்தரி
பேசுதல் தொடங்கி.

"எனக்கே, எனக்கே என்று ஐயம் செய்து கொண்டிருக்கிறீர்களே! எத்தனை! உங்கள் ஊரில், அங்கு உங்கள் தெருவில் அங்கு பக்கத்து வீட்டில் வாழ்ந்தும் பட்டினி கிடப்ப தாகத் தெரிகிறதால், நீங்கள் மட்டும் எப்பிட்டு விட்டு ஏய்யாவிட்டுக் கொண்டே உட்கார்ந்துருப் பது எப்படி?" என்று கேட்டார்.

இது விஷயத்தில் வடாற்காடு ஜில்லாவில் இருந்து தொண்டர்கள் செய்து வரும் அபிமானம், விரிந்ததை விழித்த கிராமத்தார்களுக்கு தெரிவார் ஒரு பரடமம் இருக்கிறது.

மேற்படி தொண்டர்கள் செமயன்கில் சென்று வரவி உன்னவர்களிடம் சொற்ப பணமும் தானியமும் வசூல் செய்து அவற்றைக் கொண்டு கஞ்சித் தொண்டர்கள் வளத்து நடத்தி வருகிறார்கள். இந்த விதத்தில், மேற்படி ஒழுக்கத் தொண்டர்கள் செமயன்கிலுள்ளவரே உட்குறையைப் பராமபிதமாக வளர்ப்பது வசூலித்து வருவது மரபாட்டிற்கு உட்பட்டது.

பஞ்சப் பிரதேசங்களில் ஏழை மக்கள் மட்டுமே இடப்புகைப் பரிசுத்தி கொண்டு, வேறு மனித மதமுமாய்வு சர்க்காரையும் குறைபாடுகளைக் கொண்டு எல்லா சிவப்புகைப் பரிசுத்தி, ஏதோ ஒரு சிறிய குறைபாடுகளைத் தொடர்பில் எடுத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். இதைக் கவனிப்போம்!

நேடு போட்ட போடு-2

தேவநாபி கவிதை "சந்திரன் திருமலை"
என்று சொல்லுகிறார். இன்னொரு பாட்டுப்போட்டவர்.
"தெய்வத்தையடிக்கு மட்டும்தான்; இந்தியை"

செத்துத்தொடர் அறிவை தலைவரவர்கள் விவரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். "என்று மேலும் வற்புறுத்திக் கூறுகிறீர்.

இவ் வாய்வாகக் கெட்டுப் போன அளவுகளைக் கிடைக்கச் செய்து அதிலின் திறமையை உயர்த்தும் முயற்சியைப் பற்றி அப்படிப்பட்ட உடாட்புடன் உணர்வதற்கு அவர் திருக்கற்றை போனார். அதுமட்டுமல்லாமல் இம் பரவாமல்தான் திருநெல்வேலி மாவட்ட ஆட்சித் துறைமுகம்.

இதற்கு இப்பொழுதுள்ள அறிவு பற்றிய
காலத்தில் ஏதாவது பரிசுதம் கண்டு பிடிக்க
வேண்டும்; திருஷ்டி பரிசுதத்தை ஏதேனும்
கூழி தொட வேண்டும்.

மூலக்கூறு நடவடிக்கைகளைப் போல் "எங்களுக்கு
அதிக வேண்டாம்; அதற்கான வேண்டாம்"
என்ற ஓர் இயக்கத்தையாவது தொடக்கமாக.

அவ்வாறு தஞ்சாவூர் திருக்கோயில் — மீரக நாக்கில் ஆரம்பித்திருக்கின்றனவே, அந்த பாதி நிலையாகப் பாதகமாய்த் எட்டத்தக்க எடுத்துக் கொண்டு, அன்று அன்றுவாய் அணி ஆரம்பித்த அந்த எட்டத்தக்க சத்தம் செம்பெயல்களில் திரு செங்கீரணமயமாக ஆரம்பிக்கலாம்!

இது சம்பந்தமாகக் குடும்பமேனது உயிர்தொழில்
முதல் 1990-ம் வருஷத்தில் தனது பூதில் ஸ்ரீ பத்
முதலியவர்கள் ஸ்ரீ ப. சந்திரன் ஸ்தாபனம் முதலிய
வர்களின் தலைமையில் கடந்த வரிமுடைய இரத்
தந்தது இப்படிப்படுத்தி விட்டிருக்கிறது.

அந்தமணி நாயகனும் இப்போது கடத்த
யோம் என்பதைச் சொல்லாமற் சொல்லிப் படி
நூலத்தில் அவற்றிலுள்ளது !

பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின்கீழ் இருப்பது கருவங்கா ஸ்தல குழுவுக்கு உட்பட்ட வரி கொடா இயக்கத்தையே இப்போது இவர் உதாரணம் காட்டுகிறதென கருதுகிறோமென்றது அங்கவா !

ஆதலால் நான் மகாத்மா காந்தி படிப்பதற்கு உண்மையாகவே இருக்கிறேன். இப்போது சமஸ்தி சிதாபலும் ஆதர மாகாணத்திலும் அடிக்கடி உண்மையாகவே இருக்கிறேன்.

மாநில அரசுத் தேர்தல்களிலும் இயக்கத்தை நடத்தினார். இப்போது சென்னை எந்திரி வாரியாலத்திற்கு எதிர்ப் புது குகை போட்டுக் கொண்டு சில ஆகிரி மோதல்கள் மாநில மாநில அறிவு உட்கார்த்த கொண்புருக்குருக்கம். அமைத் 'தேர்தல்களிலும்' எந்தும் சொல்லிக் கொண்புருக்குருக்கம்.

மகாநாயகியின் உயர்நாயகியாகவும் சத்தியபாக்ஷிதா
லும் உயர்நாயகியின் உயர்நாயகியாகவும் உயர்நாயகியாகவும். பிதர்
யும் சத்தியபாக்ஷிதா கலியாணம் செய்தா.

[illegible]

பொன்னியின் செல்வன் கல்கி

அத்தியாயம் 9

நாய் குரைத்தது!

மினிமோகி வந்தியத் தேவனுடைய முகத்தைப் பார்த்த வண்ணம் சிங்கும். வந்தியத் தேவனும் புன்னை புரிந்த வண்ணம் சிங்கும். இத்தப் பெண்ணிடம் என்ன சொல்லி விட்டு, எப்படித் தப்பிச் செல்வது என்று அவன் மனம் சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தது.

இச்சமயம் எங்கேயோ தூத்தி கிடுங்கு ஒரு குரல் "அம்மா! என்னை அழைத்தீர்கள்?" என்று கேட்டது.

"இவ்வியடி, உன் வேலைகளைப் பார்!" என்றான் மினிமோகி. உடனே அவனுடைய திசைப்பு சீங்கெய்து.

சற்றே முன் வந்தியத் தேவன் புகுந்த வந்த துவாரத்தின் அருகில் சென்று உட்பக்கத்துத் தாளை விட்டான். பின்னர், வந்தியத் தேவனுக்குச் சமீகை காட்டி அந்த அறையிலேயே சற்றேத் தூமரம் அழைத்துச் சென்றான். எட்டென்று திரும்பிவிட்டு "ஐயோ! உன் கையால் சொல்லும்! சந்திரமதி உன்மை அழைத்ததாகக் கூறினீரே? அது சீஜுமா?" என்று கேட்டான்.

"ஆம், அம்மணி!"

"எப்போது, எங்கே பார்த்து உன்மை அழைத்தான்?"

"சற்றே முன்னுந்தான்! அடுத்த அறையில் என் குரலின் பின்னால் மறைந்து சின்ற போது நீங்கள் இரு

வரும்வந்து பார்த்த விட்டுத் திரும்பி விட்டேன். நீங்கள் திரும்பிய பிறகு அவன் என்னைப் பார்த்து, 'குரலே? நீ என்று கூட அறங்கு வந்து இருக்கிறாயா? வேண்டாத சமயத்தில் வருகிறவர்களைப் பயமுறுத்தி அனுப்பச் செனகரியமா யிருக்கும்!' என்றான். அது தங்கள் காதில் விழவில்லை போலிருக்கிறது!"

மினிமோகி இவர்களை புரிந்த வண்ணமாக "காதில் விழாதிருந்தால் அவனைச் சுமமா விட்டிருப்போ?" என்றான்.

"இவ்வாடு! தங்கள் தொழி பேரில் கோபிப்பதில் பயன் என்ன? என் முகமும் வாலில்லாக் குரலின் முகமும் ஒன்று போலிருந்தால் அதற்குச் சந்திர மதி என்ன செய்வாள்?"

"உமது முகத்துக்கும் வாலில்லாக் குரலின் முகத்துக்கும் வேறு தூரம்!"

"குரலின் முகத்துக்கும் அதற்கு மேலே தொல்லை ஆந்தையின் முகத் துக்கும் உள்ள தூரம் போலிருக்கிறது."

"உமது முகம் குரலுக்கு முகமும் அல்ல; ஆந்தை முகமும் அல்ல. ஆனால், குரலின் சோகை பெல்லாம் உயிரிடம் இருக்கிறது. சில சமயம் ஆந்தையைப் போலவும் விழிக்கிறீர். சற்றே முன்னால் இதே இத்தக் கண்ணாடியில் எட்டிப் பார்த்த விழித்தது நீதானே?"

“ஆம், இளவரசி, நான் தான்!”

“எத்தனை உடனே பின் வாங்கித் தவிர்த்துச் சாத்திக் கொண்டீர்?”

“இந்தக் கண்ணாடியில் என் முகத் துக்கு அருகில் ஒரு தேவ கன்னிகையின் மூலம் போலத் தெரிந்தது. அந்த தேவ கன்னிகை என் முகத்தைப் பார்த்துப் பயந்து கொண்டுப் போகிறாள் என்று நான் பிடித்திருந்த யானைத் தந்தத்தி லிருந்து கையை எடுத்தேன். கைய தானாகச் சாத்திக் கொண்டது.”

“அந்த தேவகன்னிகை யார் என்பது உங்களுக்குத் தெரியுமா?”

“அந்த கடினம் ஏனக்குத் தெரிய வில்லை. பிறகு சினைத்தப் பார்த்துத் தெரிந்து கொண்டேன்.”

“என்ன தெரிந்து கொண்டீர்?”

“நான் பார்த்தது தேவ கன்னிகை அல்ல; தேவ கன்னிகைகள் ஓடி வந்து அடி பணிவதற்குரிய மணிமேகலை தேவி; கடம்பூர் சம்பவமாயரின் செல்வக் குமாரி என்று தெரிந்து கொண்டேன். என்னுடைய அருயிர் என்பன் கந்தமாத னுடைய அருமைத் தங்கை என்பதும் சினைக்கு வந்தது.”

மணிமேகலையின் புதுவங்கன் தெரிந் தன. ஏனாலும் சோபனம் கலந்த புன் றிரிப்புடன், “அப்படியா? என் தகை யன் கந்தமாதன் தங்கைனுடைய அருயிர் என்பது?” என்றான்.

“அதில் என்ன சந்தேகம், இளவரசி! காது மாதங்களுக்கு மூன்றால் நான் இவரு ஒரு நான் வந்திருந்தது சினை வில்லையா? அந்தப்புரத்துக்குக்கூட வந்து நாய்மார்களுக்கு வரைக்கடி செலுத்தி யேனோ? அது குரபகம் இல்லையா?”

“என்றும் குரபகம் இருக்கிறது. அதற் குள் மறந்து விடுமா? அந்த வயல்வகையர் வந்தியத்தேவர் என்றும் வானர் குலத்து இளவரசர் நாயகன்தானா?”

“ஆம், இளவரசி! தங்குவதற்கு அரண்மனையும் ஆளுவதற்கு இராஜ்ய மும் இவ்வாமல் ‘அகாபன்’ என்ற குயப் பெயரை மட்டும் தங்கிக் கொண்டிருக் கும் அந்த ஏழை என்னான்! ஒரு காலத் தில் தங்கன் நாமமன் என்னிடம் தங் களைப் பற்றி எவ்வளவோ சொல்லிய துண்டு. ஒரு காலத்தில் காணும் கந்த மாதனும் உட்பெண்ணை கதிககையால் காவல் செய்து கொண்டிருந்தபோது, தங்களைப் பற்றி அடிக்கடி சொல்லு வான். காணும் ஏதேனோ கனவு கண்டு கொண்டிருந்தேன். பிறகு அந்த என் னத்தை மறந்து விட்டேன்.”

மணிமேகலையின் உணர்ச்சியில் ஓர் அநி சபரண எண்ணம் தோன்றியது. இவன் தன்னைக் குத்திக் கொல்ல முயன்றதாகக் கந்தமாதன் கூறினான். அது எதற் காக இருக்கும்? ஒருவேளை தன்னைப் பற்றியதாகவே இருக்குமோ? தன்னை இவனுக்கு மனம் செய்து கொடுக்கப் போவதில்லை என்று சொன்னதற்காகக் கந்தமாதனுடன் சண்டை விட்டிருந் தாரோ?—இந்த எண்ணம் அவன் உன் னத்தில் இன்பப் புயலை உண்டாக்கியது. அந்த அவன் கோபப் புயலாக மாந் திக் கொண்டான்.

“ஐயா! அந்தப் பழைய கதை பெல் லாம் இப்போது வேண்டாம். இந்த அரண்மனையில் நீர் கன்னத்தாமரையப் புத்தூதின் காரணத்தைச் சொல்லுமா? இல்லாவிடில் உடனே என் தொழிலை அழைத்துத் தங்கைக்குச் சொல்லி அனுப்ப வேண்டும்” என்றான்.

“இளவரசி! நான் இந்த வந்தகா ரணத்தை முன்னமே சொன்னேனோ? வெ கொல்கையர்கள் என்னைக் கொல்லுகாதற் காகத் தூத்திக் கொண்டு வந்தார்கள். அவர்களிடமிருந்து தப்பி ட்டுவந்தபோது பூமியில் ஒரு தவாரம் தெரிந்தது. அது ஏதோ இரகசியப் பாதை என்று அறிந்து கொண்டேன். அதன் வழியாக ஓடித் தப்பிக்கலாம் என்று வந்தபோது, அந்த வழி இங்கே கொண்டு வந்து போனதது!”

“ஐயா! கந்த வீரர் என்றும் கைக்கே தரும். காணும் எத்தனைவோ அனாதை குரங்களைப் பற்றிக் கெட்டிருக்கிறேன். ஆனால் உம்மைப் போல் ஓட்டத்தில் குளைப் பற்றிக் கெட்டதில்லை. உத்தர குமாரன் உம்மிடம் பிரகாச வாங்க வேண்டியதுதான்!”

வந்தியத் தேவன் மனதில் கரீர் என்றது. தான் அடிட்டுப் பெண் என்று சினைத்த மணிமேகலை இப்படித் தன்னைக் குத்திக் காட்டுமபடி ஆகிவிட்டதன்வசா?

“தேவி! அவர்கள் ஏழெட்டுப் பேர்! நான் ஒருவன். அவர்கள் ஆயுதபாணிகள். என்னிடம் ஆரதமே இல்லை. என்னு டைய அருமை வேல் கொண்டிதது வேண்டத்தில் போய் விட்டது.....”

“சொல்ப ஸ்லது! அந்தப் படுபாதக மேல், ஓடுகெனைப் பிண்குமிருந்து குத்திக் கொல்லும் வேல். ஆற்றோடு போய்க் கொண்டது!”

வந்தியத் தேவனுக்குத் துக்கலாசிரிப் போட்டது. அவன் பதில் சொல்ல வாயெடுப்பதற்குள் மணிமேகலை “உன்

மைலயக் கூறி விடும். கொல்காத்தா ஸ்டீட்ஸ் தப்பிவிடப்பதற்காக ஓடிவந்தீரா? கொல்காத்தாவிலிருந்து இங்கு வந்தீரா? என்று கேட்டான்.

வித்தியைத் தேவன் தலில் காண வந்த வனைப் போல் துடித்து, "ஹி ஹி! ஹாஹா! என் யாவா? கொல்காத்தாவிலிருந்து இங்கு வரவேண்டும்? என் ஆநாயர் சிங்கெதரின் அருமைத் தங்கையா? எதற்காக?" என்றான்.

"என் என்ன கண்டேன்! 'அருமை சிங்கெதர்' என்று வாய் உதறாமல் போய் சொல்லுகிறீரா? அப்பெர்ப் பட்ட அருமை சிங்கெதரின் பிள்ளைக்குத் துடிக்கிறேன். குத்திக் கொல்லுவதற்கு நீர் முயலவில்லையா? அது எதற்காகவோ, அநீத காரணத்துக்காக, இங்கே யாவா யேனும் கொல்காத்தாவிலிருந்து நீர் வந்திருக்கலாம்."

"கடவுளை! இது என்ன விண் பழி? என்ன கந்தமாறவின் மூதுகில் குத்தி போன்? அப்படிப்பட்ட காரியத்தைச் செய்வதற்கு ஏன் என் கையை வெட்டிக் கொண்டிருப்பேனே? இவ்வாறே! இத்தகைய படுபாதகமான செயல்பாடு தங்கனிடம் யார் கூறினார்கள்?"

"என் அண்ணனே கூறினான். வேறு யாராவது கூறியிருந்தால் என் கம்பியே இருக்க மாட்டேன்."

"கந்தமாறனு இப்படிக் கூறினான்? அப்படியானால் என் உண்மையில் தர்ப் பாக்கியசாவான்! யாரோ அவனை முதுகிலே குத்திக் தஞ்சாவூர் மதின்சுவருக்கு அருகில் போட்டிருந்தார்கள். ஸ்ரீசைவாஜன் கிட்டி அகளை என் துக்கிக் கொண்டுபோய்ச் சேர்த்து அழைத்துக் குடிசையில் சேர்த்துக் காப்பாற்றினான். அதற்கு என்னுட்க் கிடைத்த வேது மதியா இது? இவ்வாறே! எதற்காக அவனை என் கொல்ல முயன்றேனும்? ஏதாவது காரணம் சொன்னு?"

"சொன்னான், சொன்னான்! நீர் என் அழகைப் பார்த்து, அவைட்சணம் பிடித்தவன் என்று இகழ்ந்தீராம். தஞ்சாவூர்ப் பெண்கள் என்னைவிட அழகிகள் என்று சொல்லீராம். அதனால் கந்தமாறன் கொய்க்கொண்டு உம்மை என்ருய்ப் புடைத்தானும் கேளுக்க நீர் சண்டையிடக் காகிவினவாகாமல் பிள்ளைக்குத் அவனைக் குத்தி விட்டீராம்! இதெல்லாம் உண்மையா, இல்லைவா?"

"பொய்! பொய்! யாங்காணான் பொய். தங்களை அவைட்சணம் என்று

சொல்வதற்கு மூன்றாம், என் காதலியை துண்டித்துக் கொண்டிருப்பேனே? கந்த மாறன் அவ்வாறு அவனுடைய சகோதரியை என் மறந்துவிட வேண்டும் என்று வற்புறுத்தினான்?"

"எதற்காக?"

"இராஜ்யம் ஆளும் பேரரசர்கள் தங்களை மணந்து கொள்ளக் காத்திருப்பதால் தங்களை என் மறந்துவிட வேண்டுமென்று வற்புறுத்தினான்."

"நீரும் அடியோடு என்னை மறந்து விட்டீர் ஆக்கும்!"

"என்னும் அடியோடு மறக்க முடியவில்லை. ஆனால் அது முதல் தங்களை என் அருமைச் சகோதரியாகக் கருதத் தொடங்கினேன். இவ்வாறே! உடனே கந்தமாறனிடம் என்னை அழைத்துப் போன்கன்! அவ்வது அவனை இங்கே அவழியுடன், என் இத்தகைய பெரும் பொய்கைய அவன் சொன்னான் என்று வது தெரிந்து கொள்கிறேன். அவ்வது உண்மையிலேயே அவன் அப்படி என்னிடிக் கொண்டிருந்தால், அந்தத் தப் பெண்ணத்தைப் போக்குகிறேன்....."

"தஞ்சாவூரில் ஆரம்பித்த காரியத்தை இங்கே பூர்த்தி செய்து விடலாம் என்று வந்தீராக்கும்....."

"அப்படி என்னும்....."

"அங்கே அவனைக் கொல்ல முயன்றீர்; அந்த முயற்சி பலிக்கவில்லை....."

"கடவுளை! கந்தமாறனைக் கொல்லுவதற்கு அவனுடைய அரண்மனையைத் தேடியா வருவேன்!"

"இரகசிய வழியாக வந்தது வேறு எதற்காக?"

"அதோ, உற்றுக் கேளுங்கன்! என்னைக் கொல்ல வந்தவர்கள் அடுத்த அறைபில் இன்னும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் நடமாடும் சத்தமும் பேசும் குரல்களும் கேட்க வில்லைவா?"

"அவர்கள் எதற்காக உம்மைக் கொல்ல வரவேண்டும்?"

"அவர்களைப் பார்த்தால் மந்திரவாதிகள் போலிருக்கிறது. ஒரு வேளை ரூபலி கொடுக்கும் கட்டமா வீருக்கலாம்....."

"சகல இவைச்சாங்கலும் பொருத்திய இராஜ்யமாரசாஸிய உம்மை அதற்காகப் பிடித்தார்கள் போலிருக்கிறது....." என்று கூறி மணிமேகலை கிரித்தான்.

"அதுதான் எனக்கும் அதிசயமா வீருக்கிறது. இந்த ஆந்தை விரி விழிக் கும் குரங்கு மூஞ்சிக்காரனை அவர்கள் எதற்காகப் பிடிக்க வந்தார்கள் என்று தெரியவில்லை. உங்கள் பேச்சைக் கேட்ட

ஊடக தப்பிப்பிரயத்தப் போக்கிக் கொள்ளடும்; இல்லா விட்டால் என்னை அவன் கையினு யேயே கொன்றுவிட்டடும். கொலை காரர்களை எதற்காக ஒரு வேண் டும்? அம்மாணி! உடனே கந்த மாறனை அழைத்து விடுங்கள்!"

"ஐயா! அவ்வளவு அவசரப் பட வேண்டாம். கந்தமாறன் ஊரில் இல்லை."

"எங்கே போயிருக்கிறான்?"

"காஞ்சிக்குக் கரிகாலரை அழைத்து வரப் போயிருக்கிறார். நான் இரவு எல்லாரும் இங்கு வந்து விடுவார்கள். அது வரை மிக்-சி..."

"அதற்குமேல் என்னை இங் கேயே இருக்கச் சொல்கிறீர்களா? அது சிவாயமல்ல!"

"இங்கே இருக்கச் சொல்ல வில்லை. இன்றைச் சற்று கொத்துக் கொய்யாம் இங்கே பழுஷூர் இரைய ராணி வந்து விடுவாள். நிறகு ச காக்காய் இங்கே வர முடியாது. பழுஷேட்டையை எப்போற்றாட்டி கர் என்பது உரக்குத் தெரிந் திருக்கும். அவர் உய்கை இங்கே கண்டால் உடனே கண்ட தண்ட னால் கெட்டிப் போட்டுவிடச் செய்யுமா? ஆ! அக்கொழுகுந்தத் தான் பெண்டாட்டியின் பேரில் எவ்வளவு ஆகா!" என்று சொல்லி ராணிமேகலை சிரித்தாள்.

வந்தியத் தேவன் நான் தடவை பழிவிட்டதாய் வந்த போது நடந்ததை வெல்லாம் நினைத்துக் கொண்டான்.

"அப்படியா? பழுஷேட்டையை நுக்குப் பழுஷூர் ராணி பேரில் கொம்ப கொம்ப ஆகையா?" என்று கேட்டான்.

"அது காடு கடரம் எல்லாம் தேசந்தவியையும் ஆயிற்றே! போன தடவை, எட்டு மாதங்களுக்கு முன்னால் இங்கே ஒரு தடவை அவர்கள் வந்திருந்தார்கள். பழு ஷூர் ராணி அந்தப்பரத்துக்கு வரக் கூடக் கிழவர் விடவில்லை! அப்

பிறகு ஒரு சந்தேகம் உதிக்கிறது. ஒரு வேளை என் நண்பன் கந்தமாறனே இப் படிப்பட்ட ஏற்பாடு செய்திருப்பானே என்று. அவனிடம் என்னை உடனே அழைத்துச் செல்லுங்கள்! ஒன்று, அவ

படிக்கின்றனரும் கருத்துமாய்ப் பாதுகாக்கிறார். இந்தத் தடவை மிக நான் இங்கே இருக்கப் போகிறார்களாம். பழுஷூர் ராணிக்குத் தனி அந்தப்புரம் வேண்டுமென்று ஒரே தடபுடல். இந்தத் தடவை

யாவது எங்களை வேல்வரம் பார்க்கப் போய்க்ருவோ, பார்க்காததற்கு மீழ்வர் விடப் போகிக்ருவோ, தெரியவில்லை."

"அப்படியானால் நான் இப்போழுது என்ன செய்யட்டும்?"

"அதுதான் நானும் யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.....ஆ! ஒரு யோசனை தோன்றுகிறது. என் தகையன் கந்த மாறனுடைய தனி ஆயுத அறை ஒன்று இந்த மாளிகையில் இருக்கிறது. அதில் உம்மாம் கொண்டு விடுகிறேன். நானே சாயங்காலம் கந்தமாறன் வந்து விடுவான். அது வரையில் அங்கேயே இதும், நீர் சொல்வதின் உம்மாம், போய்வயக் கந்தமாறனிடம் கேட்கச் சிறு பித்து விடலாம்....."

"இளவரசி! அது மூதறவன்று! மிகவும் ஆபத்தான காரியம்!"

"என்ன ஆபத்து?"

"அங்கே நான் எப்படி வந்து சேர்க் தேன் என்று கந்தமாறன் கேட்டால் என்ன பதில் சொல்லுவது?"

"உள்ளது உன்னையடி சேர்க்குகிறது."

"உள்ளது உன்னையடி நான் இப்போது சொன்னதை நீங்கலே கூப்ப விடுவீரே? அடுத்த அறையில் என்னைத் தோடி வந்த ஆட்டன் இரக்கம் போடு?"

"ஆயா! அதை இப்போதே சேர்த்து விடுகிறேன்."

"என்ன சேர்த்துப் போடுகிறீர்கள்?"

"அடுத்த அறைக்குள் சென்று அந்த மணிதக்கரைப் பார்த்து விசாரிக்கப் போகிறேன். அங்குள்ள உம்மாம் கொல்ல வந்தவர்களா? அல்லது நீர் அழைத்து வந்தவர்களா என்று தெரிந்து கொண்டு வருகிறேன்."

"ஐயோ! அவர்கள் போக்வாத துஷ்டர்கள். நாங்கள் அவர்களிடம் தனி யாக அடிப்பட்டுக் கொண்டால்....."

"என் அன்னப்பனியில் யார் என்னை என்ன செய்ய முடியும்? இதே பாருங்கள்!" என்று கூறி பன்னோலை யாருக்கும் தெரியாமல் தன் இடுப்பில் சேருவி யிருந்த சிறிய பட்டக்குக் கத்தியை எடுத்துக் காட்டினாள்.

"யாரும் என் விட்ட வச முடியாது! அப்படி ஏதாவது கூத்து அரவதாரிப் பதல் நீங்கள் குரூரி குரூர் இங்கே இருக்கிறீரா!"

"அம்மணி! என்னிடம் தந்தையம் ஆயுதம் ஒன்று மில்லை."

"கல்லவனுக்குப் புத்தும் ஆயுதம் என்ற நீர் கேட்டதிலுங்கூட! உமது பெயரே வல்லவனாயர் குறித்தே? ஆயுதம் கையில் இருந்தால் பெண்பிள்ளைகள் கூடச் சண்டை போடுவார்கள். ஆண் பிள்ளைகள் எதற்கு?... உமக்கு மின்ன வலியே வேண்டாம். அங்கே அந்த அறை யில் நுட்ப தட்டிக் கொண்டிருந்தவன் எங்கள் அண்ணாளை வேலிக்காரன்தான். மற்றவர்களை அவன்தான் இட்டு வந்திருக்க வேண்டும். அவர்களுள் எனக்குத் தெரிந்தவர்கள் என்றே தோன்று கிறது. அவர்கள் எதற்காக? இங்கே வந்திருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிந்து கொண்டு வருகிறேன். கதவுக்கு அருகில் சிறக வேண்டாம். அதோ அந்த மரக் கனஞ்செய்ததுக்குப் பக்கத்தில் போய் சிறிது நகர்த்து சிலுவங்கள்!"

இவ்விரம் சொல்லிக் கொண்டே பன்னோலை வேட்டை அகலாதுப் போகும் இக்கால வரதர் பங்கம் பெற்று அதன் கதவைத் திறக்க முயல்ருள்.

வந்தியத் தேவன் அவசரமாக வந்து மரக்களஞ்சியத்தின் அருகில் சென்று சேற்று மலாற்ற நின்றான்.

மரக்களஞ்சியத்தின் கதவுகள் திறந்திருந்தன. அதற்குள்ளே தற்செயலாக வப்பார்க்கான். அது தானியம் கொட்டும் களஞ்சியம் அவ்வ வேன்று தெரிந்தது. அதற்குள்ளே படிப்படியாக அமைந்திருந்தது. ஒவ்வொரு படியிலும் யாழ், வீணை, மத்தளம், தாளம் முதலிய இசைக்கருவிகள் அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்தன. மேலே சிறிது அண்ணாந்து பார்த்தான். படியின் மேற்கரை வரையில் போவதாகத் தெரிந்தது.

இதற்குள் மணிமேகலை வேட்டை மண்டபத்தின் 'கதவைத் திறந்து கொண்டு உள்ளே பிரவேசித்தான்.

அவளுடைய கதையத்தை வந்தியத் தேவன் விபந்தான். அதே சமயத்தில் மணிமேகலைக்கு ஆபத்து ஒன்றும் நேர வதற்கெனவே என்று மனத்தைத் திடப்படுத்திக் கொண்டான்.

இதற்குள் அந்த அகறையின் இன்னொரு பக்கத்திலிருந்து ஒரு கதவு திறந்தது. "அம்மா! அம்மா!" என்று கூவிக் கொண்டே சந்திரமதி உள்ளே வந்தாள்.

வந்தியத் தேவன் திடுக்கிட்டான். அவன் தன்னைப் பார்த்து விடாமலிருப்பதற்காக இசைக் கருவிக் களஞ்சியத் துக்குள் புகுந்தான்.

"அம்மா! அம்மா! தஞ்சாவூர் காரைக்கல் கோட்டை வாசலில் வந்து விட்டார்களாம். மகாராணி உடனே தங்களை அழைத்து 'வாச் சொன்னார்கள்!' என்று கத்திக் கொண்டே கூற்று மூற்றும் பார்த்தான். அவன் எதிரில் திறந்திருந்த வேட்டை மண்டபக் கதவை நோக்கிப் போனான்.

கதவின் அருகில் சின்று பார்த்தால் வந்தியத் தேவன் கைஞ்சியத்துக்குள் இருப்பது தெரிந்து போய்விடும். ஆகையால் அவன் விவரவசகர் சில படியின் மேலே ஈறினான்.

ஒரு வீணையின்மீது அவன் முரண்கால் இடித்து அது சப்தித்தது.

வந்தியத் தேவன் பீதி அடைந்து மேலும் சில படியின் ஈறினான். அவன் தயை களஞ்சியத்தின் மேற்பலகையில் மூட்டியது. என்ன வீணை? அந்த மேற்பலகை வந்தியத் தேவனுடைய மண்டை மூட்டியபோது சிறிது மேலே சென்றது.

சிறிது சந்தேகம் தோன்றி வந்தியத் தேவன் அப்பலகையைக் கைகளினால் பெய்தித் தூக்கினான். அது தன்ருய்

மேலே போனதுடன், திறந்த இடத்தில் மூலமாக வெளிச்சம் வந்தது. தூரத்தில் சைவமென்று சத்தம் கேட்டுக் கொண்டிருந்தது. ஒரு பக்கத்தில் வானத்தில் நின்றும் நட்சத்திரங்களும் தெரிந்தன. வந்தியத் தேவனுடைய உணர்வும் உற்சாகத்தினால் துள்ளியது.

பலகையை நன்றாக கசர்த்திவிட்டு மேலே ஈறினான். மானிகளின் மேல் மச்சில் இரு பகுதிக்குத் தான் வந்திருப்பதைக் கண்டான். அதிலும் அந்தப் பகுதி மூன்றொன்று நான் அவன் கைகளாகக் காற்று வாய்க்கிக்கொண்டு படுத்திருந்த பகுதிதான். பெரிய தூண்டலின் மறையில் சின்று சிந்தாசர்களின் கொடிய சதிபாலோசனையைப் பற்றித் தெரிந்து கொண்ட அதே இடத்தான்.

பலகையைத் தன்வி மூன்போல் எழுதுவான். முடிய பிறகு, உகரையிலிருந்து அப்படி ஒரு வறி இருக்கிற தென்று கண்டு பிடிப்பது கவமாய்வ வேண்டாத உணர்ந்தான். அதைப் பற்றி இப்போது யோசிக்கவும் அதிசயப்படவும் அவகாசம் இல்லை. அங்கிருந்து தப்பிச் செல்லும் வழியைப் பார்த்த வேணும்.

இத்தனை நேரமும் தாக்கு உதவி செய்க அதிர்த்துத் தேவதை இனியும் உதவி செய்யாமலா இருக்கப் போகிறது?

வந்தியத்தேவன் காலா புறமும் சேறிப் பார்த்தான். எங்கு நோக்குவதும் கொடிகளும் தோண்டுகளும் பறந்து அந்த அரண்மனைப் பிரதேசம் முழுவதும் கண் கொன்றாகக் காட்சியளித்தது. அடாடா! இராத்நேரமொன்று என்பது இதுதான் போலும்!

வந்தியத் தேவன் அடிமேல் அடி வைத்து மென்ம மென்ன நடந்தான். கூற்று மூற்றும் பார்த்துக் கொண்டு நடந்தான். மேல் மச்சில் எங்கும் மலிந்த சஞ்சாரமே இல்லை. அந்த வரையில் 5ம் அதிர்த்து நடந்தான். பிறகு கொஞ்சம் விவரமாகவே நடந்தான்.

மூன்றொரு நடையை அவன் படுத்திருந்த சில மரபடத்துக்கு வந்து நோக்கான். அங்கிருந்து பார்த்தபோது அரண்மனையின் வெளிமதிலும், மதிலுக்கும் மானிகளக்கும் 49 விவந்திருந்த முற்றமும், டாகவைக் கூத்து நடந்த இடமும், சிறிய மோசனை நடந்த இடமும் காணப்பட்டன. ஆனால் அந்த இடங்களிலும் மனிதர்கள் யாரும் காணப்படவில்லை. அதற்குக் காரணம் எண்டு பிடிப்பது

அய்யனவு கடினமான காரியமாயிற்று. அரண்மனையின் முன் வாசலில் ஒரே அல்லோலு கல்லோலமா மிகுந்தது. நூற்றுக் கணக்கான நிபந்தனைகள் வெளிச்சம் தந்தன. மொத்தானவர்கள் பேசிக் கொடுக்கப்பட்ட மனிதர்களின் வாழ்க்கைகளையும் கண்டு பேரொலி யாகக் கிளம்பியது. பழையபட்டைய னின் பரிவாரங்கள் அரண்மனை வாசலை நெருங்கி வந்து விட்டபடியால், அவர் களை வர இவற்பதற்காக எல்லாரும் அங்கே போயிருக்கிறார்கள். அத்தனையு தான் இங்கே பெய்லாம் ஜனகஞ்சாரம் இல்லை. ஆகா! உண்டாயிவிட்ட அதிர்ஷ்ட சேவகை வந்தியத் தேவன் பக்கத்தில் இருந்தான் என்பதில் சந்தேகமில்லை. தப்பிச் செல்வதற்கு எவ்வளவு அருமை யான சந்தர்ப்பம்? அதை நாயகிக்கு முன்னாலும் இந்தவைய சமயம் கிடைத் திராது; அதை நாயகிக்கு பின்னால் வந்தா லும் இம்மாதிரி வசதி கிட்டுவிராது.

சதியாவோகளை கடந்த இடத்துக்குச் சமீபமாக வந்து, வந்தியத்தேவன் இன் னொரு நடையை சுற்றி முற்றும் பார்த் தான்; ஒருவருமில்லை. மேற் குறித்து பார்த்தான்; அங்கேயும் யாரும் இல்லை. எதிரில் மதின்கவரைப் பார்த்தான். அவ் னேயும் யாரும்...ஆ! இது என்ன? மதின் மேல், கிணகளுக்கு நடுவில் ஒரு முகம்! ஆழ்வார்க்கடியாலுடைய முகம் போல் தெளிவெதே... சேஷ! மின் பிரகாசம்! முன்னொரு நடையை ஆழ்வார்க்கடியா லுடைய முகம் போல் தெரிந்த இடம் அது! ஆகையால் அவன் மனம் அவனை அப்படி ஏமாற்றி விட்டது! அதுவும் ஒரு எவ்வதற்குத்தான். மதின் மேல் ஏதிக் குதித்துத் தாண்டுவதற்கு அது தான் சரியான இடம். அதை அவ னுடைய உள் மனம் கட்டிக் காட்டி யூர்பகப் படுத்தியிருக்கிறது. வரவேற்பு முடிந்து வாசலில் சிறுதும் கட்டம் உண்டே வருவதற்குள் அவன் தப்பித்துச் செல்ல வேண்டும். முற்றத்தில் எப்படி இறங்குவது?...ஆ! இதோ ஒரு வழி! இங்கே முற்றத்தில் ஒரு கோட்டைக் கோட்டிருக்கிறது. குரவைக் கத்துக் காகப் போட்டிருக்கும் கோட்டைக் கோலும், கோட்டைக்காகப் புதைத் திருக்க மூங்கில் மரம் ஒன்று நெடி துயர்ந்து மேல் மரக் வகையில் வந்திருக் தது. வந்தியத்தேவன் அதைத் தாவிப் பிடித்துக் கொண்டு சாசாவென்று கீழே இறங்கினான். மீண்டும் சுற்று முற்றம் பார்த்தான். ஒருவரும் இல்லை.

தமிழர்களுக்கு ராஜாஜியின் விருந்து

★

விபாசன் விருந்து ரூ. 10-0-0

மேகமும் மிகுந்த ராஜாஜி அவர் களின் திரை வர்த்தகத்தை மூல தாயானது. இரண்டு அம்சம். ஒன்று அபிமானம் மோனம்; மற்றொன்று தமிழ்த் தொண்டு. அரங்கம் அதிர்ஷ்ட உடைப் அதிர்ஷ்ட உடை. தமிழ்த் தொண்டு விபாசன் விருத்தின் மூலமாகத் தமிழர்கள் காலும் உடை. பெருமையாகு மெனினும் மூலம் பரிபெரு மிதத்துத் தம் வந்திய.

ராஜாஜி அற பூக்கள் ரூ. 5-0-0

மூல மரக்கடங்கல்ப் போதிலும் சிறந்த போதிலும், தமிழர்கள் ஒருவருக்கும் வர்த்தகப் பகுத்துப் பகுத்தவர வேண்டிய பூக்கள்.

ராஜாஜி கதைகள் ரூ. 4-0-0

ராஜாஜி கதைகள் கதைகள் உடைப் பிரதிப் பிரதி. ஒரு வொரு கதையும் ஒருவொரு சிறந்த கதைப் பகுத்தவர வேண்டிய பூக்கள்.

ராஜாஜி கட்டுரைகள் ரூ. 4-0-0

ராஜாஜியின் சிறந்த கதைகள் கதைகளைப் பகுத்தவர வேண்டிய பூக்கள்.

கண்ணன் காட்டிய வழி ரூ. 2-0-0

ச. பதிவுகள் பலகணி ரூ. 1-0-0

அரங்கம் ரூ. 0-6-0

ஆதம் சித்திரம் ரூ. 1-8-0

தினமணி சாபனம் ரூ. 0-12-0

நெதாந்த தீபம் ரூ. 1-4-0

ராஜாஜி விருந்து ரூ. 1-0-0

ராஜாஜி மணி வாசகம் ரூ. 1-12-0

ராஜாஜி முத்துத் துணியம் ரூ. 1-8-0

★

பாதி பதிப்பகம்

14, உண்டான் ரோடு.
தாயகம் தாம். சென்னை-17

என்னை மெனே, நான் சந்து மூன் கின்ற
இடத்தில் கென் கெனிச் சந்தம் கேட்டது.
ஆகா! மனமோடு நன்றித் தோடி
வந்தான் போலும்! போலவாத பெண்!
இச்செயல் அவனிடம் அப்பட்டுக்
கொண்டால் எம் பாடு தீர்ந்தது.

முற்றத்தில் நித்த வெளியை ஒரு
புட்டமாக ஒரு வந்தியத்தினன் உடல்
நான். மதின கவர் நுட்பாக சிந்து திரும்
பிப் பார்த்தான். மனின் மீது ஒரு மென்
உருவம் தெரிந்தது. மனமோடுபோல,
சந்திரமதியோ தெரியவில்லை. பாரா
யிருந்தாலும் நான் முற்றத்தை ஒருக்
கட்டித்தொடர் பார்த்திருக்க வேண்டும்.
எல்ல வேளையாகக் கச்சம் போடவில்லை.
அவன் பாரா யிருந்தாலும் என்ரு யிருக்
கட்டும்! மனோஜியா யிருக்கட்டும்!

இவ்விதம் மனதிற்குள் வாழ்த்திக்
கொண்டே மதின கவர் தாமத வந்தியத்
தேவன் விதாந்த உட்கார். மதின
மேல் அழகாக்கியவாறுண்டவ மூலம்
தெரிந்த இடம் வந்து விட்டது. அங்கே
கவரில் ஏதாவது எப்படி? இவ்வகை
உவாமா யிருக்கிறதே! கவரில் யிருந்தக்
கொண்டதற்கு மேலு பன்னம் ஒன்றமே
யிவ்வகையே! உவா!.....இதோ ஒரு
உபாயம்! குறையைக் கத்தக் கொட்ட
கைக்காகக் கொண்டிருந்த மூன்றை உயிரின்
சில சற்றுத் தூரத்தில் விட்டான். அவை
யிஞ்சிப் போனவை போலும்! ஒரு
பாய்ச்சலாகப் பாய்ந்து அங்கே கழிவின்
ஒன்றை எடுத்து வந்தான். மதினின்
பேரில் சாப்பிட்டு வைத்தான். கழியின்
உவாத்தத்தும் மதினின் உவாத்தத்தும்
சேரிக் இருந்தது. ஆனால் கழி கவரில்
சிலத்து சிலக் கெண்டுமே! ஏதம்
போது நமசி விட்டால்?—எழுதி விட்
டால் மேற விழவேண்டியததான்! அதத்
தாகக் கையைக் கட்டிக் கொண்டு கயமா
இருந்த மன்ன பயன்?

கழியை இரண்டொரு நடவை அழக்
கிப் பார்த்து விட்டு, அதன் வழியாக
ஏதத் தொடங்கினான். பாதிக் கவர்
சரியபோது கழி எழுந்தத் தொடங்கியது.
‘தொலைந்தோய! மேற விழுந்தான்
எனும்பு கொறங்கி விடும்!’ என்று
என்னுவதத்தும், கழி மறுபடியும்
உறுதியாக சிந்தது. மேலே யிருந்து
ஒரு கார் அரைப் பிடித்துக் கொண்டது
மேலே நோன்றியது! ‘வந்தியப் பைத்தி
யம் பிடிப்பதான பாக்!’ என்று
என்னிக் கொண்டு வந்தியத் தேவன்
மேலே ஏறினான். மதின கவரின் மேல்

மூலையை அவன் பிடித்துக் கொண்டதும்
கழி எழுந்திக் மேற விழுந்தது! அத
விழுந்த சந்தம் இடி முழங்கம் போல்
அவன் காதில்கிழுந்தது. எல்ல வேளை!
கொண்டட வாகலில் ஆவாரம் இப்
போது இன்னும் அதிகமா யிருக்கிறத
ஆகையால் பார் காதிலும் விழுந்
திராது! ஆனால், எதிரே அந்தப்புர
மேல் மாடத்தில் சிந்து பெண்! அவன்
காதில்கிழுந்தருக்கும்!

மதினமேல் நாலி ஏறி சிந்துபடி மறு
படி ஒரு நடவை வந்தியத்தினன் அந்தப்
பக்கம் திரும்பிப் பார்த்தான். இன்ன
மும் அப் பெண் அங்கேயே சிந்து
கொண்டிருந்தான்!

வந்தியத் தேவனுண்டவ தெத்தக்
குறைய அகிர் விட்டுப் போகவில்லை!
‘போய் வருகிறேன்!’ என்று சொல்கிற
பாவனையாகக் கையை ஆட்டி விட்டு,
மதினின் அப்புறத்தில் இறங்கத்
தொடங்கினான். இறங்குவதில் அவ்
வகை கண்டம் இவ்வகை. ஏதனில்,
மதின கவரின் கெனிப்புறம் உட்புறத்
தொப் மேல் மட்டமாக இவ்வகை; சில
மேடு பன்னங்கன் இருந்தான். பக்கத்தி
யிருந்தமரங்களின் கிளகன் சில கவரின்
மீது மேலே உருவத்து கொண்டிருந்தான்.
அவற்றின் உதவி கொண்டு நாலாவென
மேற இறங்கினான். மனமோடுவைத்த
நான் ஏதாற்றி விட்டு வந்தது பற்றி
சிந்துத்தோது அவனுக்குச் சரிப்பு வந்
தது. அந்தச் சரிப்பின் ஏதிரோகியைப்
மேல் இறங்கொரு சரிப்பு எவ்வெந்தோ
வந்தது. வந்தியத்தேவனுண்டவ இரத்தம்
அவனுண்டவ உடையத் உவந்த
போயிற்று. கவரின் கருங்கை. மேற
குறிப்பதற்காகப் பார்த்தான். நான்
ஒன்று அங்கே அவன் மீது பாயக் காந்
தக் கொண்டிருப்பதாகக் கண்டான்.
மேலே ஏதாவதைப் பற்றி இனி போலப்
பற்றிக் இவ்வகை! மேற குறித்துத் தான்
ஆகவேண்டும். குறித்தால், இந்த நாயின்
வாயில் ஒரு மூல கைதலையாவது
கொடுத்துத் திரையெண்டு! சந்து மூன்
கேட்டது சரிப்புச் சந்தமா? அவ்வது
நான் குறாந்த சந்தமா? பக்கத்தில்
பாசாவது மகாந்து சிந்து நாயை ஏவி
விட்டிருக்கிறார்களா?...மேலே ஏதாவதின்
அபாயம் அதிகமா? மேற குறிப்பதில்
அபாயம் அதிகமா? வந்தியத் தேவ
னுண்டவ கன்னம் கைவாய்வுது! அவ
னுண்டவ கைவாயும், எழுப்பி எழுப்பிக்
குறித்த நாயின் வாயில் அகப்பட்டால்
இப்பதற்காகக் கைவாய்வுது! (தொடரு)

தலை கண்டிஷனில் உள்ள கீழ்க்கண்ட

ஆயில் என்ஜின்கள்

விற்பனைக்குத் தயார்

4 H. P. வீட்டி என்ஜின், வர்ஷிகல், கோல்டு ஸ்டாண்டிங், ஸ்பீட் 1100 R.P.M. விலை ரூ. 1200/-

10 H. P. வீட்டி என்ஜின் AV2 ஸீரிஸ், வர்ஷிகல், வாட்டர் கூல்டு, கோல்டு ஸ்டாண்டிங், ஸ்பீட் 1500 R. P. M. விலை ரூ. 1150/-

18 H. P. வீட்டி என்ஜின், B2 ஸீரிஸ், வாட்டர் கூல்டு, கோல்டு ஸ்டாண்டிங், ஸ்பீட் 1500 R.P.M. விலை ரூ. 1850/-

15 H. P. லிண்ட் லைஸ் என்ஜின், வர்ஷிகல், வாட்டர் கூல்டு, கோல்டு ஸ்டாண்டிங், ஸ்பீட் 1500 R.P.M. டிரை என்ஜின் கீக்ம் NZ 5A 4"x3" பம்புடன் இணைக்கப் பட்டுள்ளது. விலை ரூ. 2700/-

விவரங்களுக்கு :

தயார் பேட்டி நெ. 101

C/o கஸ்தி அ.ரீயாசையம்

மதராஸ் - 10

காத்திமதி குமார் இயற்றிய கணபாள தயார் (Cutting) புத்தகங்கள்

1. ஆரம்ப புத்தகம் - படங்களுடன் அறு (தமிழ் ஆங்கிலம் திரைப்படம் தொடர்பு) 6
2. புத்தகம் தம்பர் 1 - (ஆங்கிலம் படங்களுடன்) (தமிழ் ஆங்கிலம் திரைப்படம் தொடர்பு) 6
3. புத்தகம் தம்பர் 1 - (ஆங்கிலத்தில்) பரபரப்பு, சோக்கல் படங்களுடன் 6
4. புத்தகம் தம்பர் 2 - (ஆங்கிலத்தில்) ராஜா ராஜா படங்களுடன், ஸ்ரீஸ் (frill) படங்களுடன் 7
5. புத்தகம் தம்பர் 3 - (ஆங்கிலத்தில்) இரு திரை எக்சிமாஷன்கள் (excites) புதிய திரை எக்சிமாஷன்களுடன் 8
6. Fashion Series 1 - (தரம் திரை எக்சிமாஷன்களுடன், சோலிசம், ரிஜிஸ்டர்) 6

கி.பி.பி. நுல் கீழ்க்கண்ட சோலிசம் கீட்களுக்கும் தயார் கட்டமைப் பித்தியோகம்

Mrs. KANTHIMATHI KUMAR

"MITHILA"

COLLEGE OF AGRICULTURE, POONA-5

விதானகவுடி சங்கையார் இயற்றிய கணபாள தயார் வேலை புத்தகங்கள் தமிழில் வெளியிடப்படுபவை அறு திரை எக்சிமாஷன்கள் தயார் 'சங்கையர் பேட்'

5. ஆரம்ப புத்தகம் படங்களுடன் 25
2. புத்தகம் தம்பர் 1 (3 வித்தகம் 1 வயது வரை பெண்மணி ஸ்பீட்) 6
3. தம்பர் 2 (3 வித்தகம் 11 வயது வரை பெண்மணி கீட்களுடன்) 6
4. தம்பர் 3 (3 வித்தகம் 2 வயது வரை குழந்தைகளின் கீட்களுடன் சோலிசம்) 6
5. தம்பர் 4 (3 வித்தகம் 11 வயது வரை பெண்மணி கீட்களுடன்) 6
6. தம்பர் 5 3ம், 6ம் சேர்த்த ஒரு புத்தகம் : 6 மாதம் வரைபுகள் குழந்தைகளின் கீட்களுடன், குழந்தை, சோலிசம் புருஷர்களின் கீட்களுடன் 19
7. தம்பர் 6 7ம், 8ம் சேர்த்த ஒரு புத்தகம் : 6 மாதம் வரைபுகள் குழந்தைகளுடன் கோட்டு, திசை, சோலிசம், குழந்தை, சோலிசம் குழந்தைகளின் கீட்களுடன் 18
8. தம்பர் 9 9ம், 10ம் சேர்த்த ஒரு புத்தகம் : சிவிய கித்திசை ஸ்பீடும், புருஷர்கள் புருஷருடன் கீட்களுடன் 18
9. தம்பர் 10 11ம், 12ம் சேர்த்த ஒரு புத்தகம் : சிவிய கித்திசை கோட்டு, புருஷர்களின் கீட்களுடன் கீட்களுடன் 19
10. தம்பர் 13 - சிவிய கித்திசை ஸ்பீட், சிவிய கித்திசை 'சோலிசம் கோட்டு' 19

ஆங்கிலத்தில் வெளியிடப்படுபவை (குத்திக்கு விதானகவுடி சோலிசம் கீட்களுடன்) தம்பர் 1 (3 வித்தகம் 1 வயது வரை பெண்மணி ஸ்பீட்) 6

- .. 2 (3 வித்தகம் 11 வயது வரை பெண்மணி கீட்களுடன்) 6
- .. 10 (புருஷர்கள் புருஷருடன் கீட்களுடன்) 6
- .. 11 (புருஷர்கள் கோட்டு) 6
- .. 12 (புருஷர்கள் கோட்டு) 6
- .. 13 (புருஷர்கள் ஸ்பீட், குழந்தை திரை) 6

கி.பி.பி. நுல் கீழ்க்கண்ட சோலிசம் கீட்களுக்கும் தயார் கட்டமைப் பித்தியோகம்

Mrs SEETHA LAKSHMI SANKAR IYER

SANKARA NILAYAM - MANNAMPURAM TIRUCHIRAPPALLI

கண்ணீர் வென்றது!

"...and..."

சூரியன் அந்தஸ்த்தும் செலா. செந்தே
தொடையிற் றாசனமும், பூர்ப்புள் ளுந்தா ளுந்தா
யாந்தரமும் றாசனம் பிறந்ததாம் செந்தே
தொடையுந்தா.

[illegible][illegible]

வாழ்க்கை குறிப்பாக சமூக அபிவிருத்திக்கு உதவி செய்வதில் அரசு முன்னிலையில் இருக்க வேண்டும். அரசு அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். அரசு அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். அரசு அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

"வந்தோம்" என்று குரேவாதித்தவரின் பதிக்
 கொடுத்தார்கள் தங்கி விழித்த போகவே என்
 நோக்குத் தெரியாத ஐயத்தோடு மயங்கத்த
 "வந்தோம்" ஆகியும் "வந்தோம்" என்று
 கங்கி:தவா: வந்ததது. சிறிதது பரித்
 தவர் பாதவர். எவ்வ ஆர்த்தவாசனா சப
 புத்த சோனாதி மலபதவாசிக் கொடி வ
 வம் சிறிதது" வந்தும் சிறிதது வந்தது சிறிதது
 வந்தவமாவத் தத் வந்தத் இவ்வவயத்
 சிறிதது மலபதவாசிக் வந்தத் கொடியுத்
 தவர். கொதி வயவாசன வந்ததிவ்வாசிக்
 கொதித்தவா: கொதித் கொதித் கொதி
 வந்தபுத் கொதியும் வந்தது வந்தவாசனா கு
 வந்தவாசனா வந்ததித்தித்தித்தி வந்தவாசனா வந்த
 துவாசனா வந்தபு கொதியவாசனா "வந்த
 மலபத" இவ் கொதியின் வந்தத் இவ் கொதி
 திவ் வந்தி கொதித் கொதியவந்தி வந்தவாசனா
 இவ் வந்ததித்தித்தி வந்தவாசனா வந்த" என்று
 கொதித்தது.

[illegible]

அவருடைய நுரலில் இருந்து எதிராகத் தான்
நீறு மலர்ந்த கடுக்க அங்கத்தா. அதுவாடைய
மேல் காப்பாளர்கள் குதலரும் அங்கு நின்று எல்

பாது அப்பொழுதே வணிக்தான்! அநிலம் தர
புதலீர்தான்! உன்னை அங்கம் கொடுத்த
உருப்பாதம் வந்தான், அவருடைய அங்கத்தின்
முதலிலிட்டது, பரிதாபமாய் தந்த
து. பழைய ஜோதியினால், 1773-ம் ஆண்டு,
உடனே வரப்பெற்றது, "பாப்பெல்கண்டம்,
புதலா! என் தந்தை முன்னம் செய்த
மட்டினால்! தந்தையின் ஜோதியும், வீர
தனம் அங்கம் அங்கத்தின் இதழினால், அங்கம்
இருந்த பரிதாபம் இப்பொழுதான் என் வீரன்
வந்தது விட்டான்! அங்கத்தின் ஜோதியும்
வந்ததனால் இருந்தது! அவர்கள் ஒருவரும் இங்கு
வந்ததனால்!" என்று,

இந்த கார்த்திகைத் தேட்டும் துறாவ்
 நேருக்கு விவரம்விட்டது! கொஞ்சம் வள
 வித்தத் தேண்டு மகாபதிரனைப் பார்த்து.
 "பேசுமேலும்; உன் பேரழகம் மண்ணித்து விட்
 டோ! உன் பேரழகம் காயுத்துத் தேண்டு
 திவம்பிப் பேசுமேலும்" என்று.

உடனே மலபந்தாடும் பரிசு-மலர் "தரஃ.....
தரஃ"தந்தையுடைய உதாரணத்திற்கு வந்ததாம்!
என்ன தாரஃம்! பரதமர்! தாய்க்கு வந்ததும்
செய்த அமலபந்தாடும் பரிசு வந்ததாம்! என்
துதாய் பரிசுதான் என் பேசும் சேரென்னுதாய்
சேரென்னுதாய்! "என் தாய் வந்ததந்தாய்."

தூதர்: "ஓ பகவத ஓர் தும் புரிவதற்குமே, மகாபத்! உளத்தி ஏதாவது துதிச் வேண்டுமா? இதைச் சொல்லுங்கள்!" என்று.

“தேவதா! உழைப்பை தவிர்த்து அது
செய்யாத வரத்தே தேவதா! என் செ
ய்வதில் தவிர்த்து தேவதா! அதுமாத்
தான்! தவிர்த்து உழைப்பா!” என்று தேவதா
மொழிந்தாள்.

ஆதலால்: "பாதி தேசத்தின் மக்களையும்
பாதிப் பாலியல் உயிரிதழ் அழிவால் செய்ய
வால் வந்த உள் அடிப்படை" என்பதை.

[illegible]

மார்ட்டின்! ஸ்டீவன்! இப்பொழுது என்ன
 சொல்லுகிறீர்கள்?" என்று கேட்டார் மனபத்
 தார். அவருடைய சொல் உற் சிவைய
 வளக்கிறது. வெறியுட்பட்ட அந்த ஆள்
 கிங்கத்தில் எதிரிக் கிவைய சொல்லு தோன்ற
 லாக் பதனா? அவருக்குத் தங்கம் குடையாக
 வல்லாக் கி தங்கம் எங்குத் தட்டார்.
 மனபத்தாரை மனம் திறு சொல்லு. அதை
 வட்டிக் சொல்லாய்க், "தொடங்குட்! தங்க
 மிடம் பிதனா? என்ன குறையில் ஒரு வேண்டு
 வேன், இதில் உடன குற்றங்களுக்காக், குற்ற
 வாகியைப் பதப்படுத்தித் தங்கப்பதாக் உற்
 தனாக் கொடுக்க வேண்டும்!" என்று.
 ஸ்டீவன்சுக்குக் கொஞ்சம் சந்தேகம் தட்டிற்று.
 "பா? குற்றவாளி! என்ன குற்றம்? விவரமாக்
 சொல்லு" என்று.

மனபத்தார் விவரமாக் சொல்லு "குற்ற
 வாளியை அத்தனோ, அத்தி வாரியோ இதில்
 குறுக்கிடுவதென்று வியக்கிறேன். என்மையான
 தண்டனை கொடுப்பதில் தங்கம் பிதவாக்
 மார்ட்டினோ?" என்று உறுமெழுதி கேட்டார்.
 இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டதில் குழிய
 மனபத்தார் ஸ்டீவன்சு. இது என்ன விவரம்
 குறுக்கிடு ஆய்வினோ? என்ன குற்றமோ? பா?
 குற்றவாளியோ? மனபத் தாரைக் கிவையக் மனபத்
 தாரைத் திரை விட்டார். அப்படியானால் பா?
 குற்றவாளி! பா? அல்ல! அப்படியில் இதை
 குற! இதைக் கூடாது! கூடாது!.....இதை
 தனி!.....பா என்ன திறு தனாக் கிவைய மனம்.

"உக் இப்படியாக், ஆட்டும்" என்று
 அவர் வாய்.
 மனபத் தாரைக் கிவையக் கிவையத். எதிரிக்
 கிவையக் கொடுப்பதற்கு என்ன மனம் கொடுத்தது.

"பாத வாய்க்கித் துள்ளுவதற்குக் குற்ற
 வாளியாக்!" என்று மனபத்தாரைக் குற
 அவருடைய வாய்க் கிவையத்.

"மனபத்! உக் கேட்கிக் அத்தன் உதன
 கிவையும்தா?" என்று சொல்லாக் கேட்டார்.

"பா - பா - வந்தா கிவையும்தா? என்!
 தங்கத்திற் கிவைய்கிவைய கொடுக்க! தங்கத்திற்
 குற்ற சொல்லா?"

"கேண்டார்! மனபத்தார்! கேண்டார்!!
 உதனமைய சொல்லிக் என் சொல்லிக் கொ
 கேண்டா! வந்தாமன இப்பொழுதில்க் கேண்ட
 என்னை வந்தாமன சொல்லிற்று. ஆனால்.....
 ஆனால்.....மனபத்! இதை என்னும்து ஸ்டீவன்
 என்மும் என்னை எதிரிக் கிவையத். ஆனால்
 அவருடைய குற்றம் இவ்வளவு மனத்தனா
 மனபத்?"

"என்றால்! இது என்ன கேள்வி! இதில்த்
 தங்கமைய கேட்டுக் கொள்ளாமோ! அதுமைய்
 பட்டினம் தங்கமையுடைய மனபத்தாரைக் கேட்டுக்
 காணோ! ஆனால் தங்கத்திற் எது மனபத்தாரை!
 அதனாக் என்ன இதை விட்டோ! இவ்வ
 விடிக் இவ்வ அத்திரம்க்க.....உதனமைய!.....
 கேட்டிப் கேட்க என்! என்றால்! இதை
 என்னிக் கொடுக்கிக், குறவளது தங்க
 குறவள பட்டினம் வந்தி வந்தி சொல்லிவளைய
 மனம் குறவள மன பதனான பிதர் எதிரிக்
 உதனமையக் கொண்டு உதனமைய துள்ளுவத
 கொண்டு! அது உதனமையத் தெரியாதா!
 மனம் விட்டார்!"

"இவ்வளவு குற்றம்: தங்க அருமைய மனம்
 இவ்வளவு சொல்லி அதை என்னதற்குத் தங்க
 உதன மனத்திற் கொண்டார். அதற்குப் பா?
 கொடுப்பார்! அதனம் தெரியாதா என்றால்!"

"கொடுக்கிறேன். மனபத்! என்னும்து தங்க
 குறவளம்க்க!"

குறவளம்க்கிக் வந்தார் வந்தார். உதனமைய
 துறவள. கொடுக்கொண்டு கேட்டுக் கிவைய
 குறத் தங்க வளவளம் கொடுத்திக் கொண்டார்.

"இது கொடுக்கா? கொடுக்கா, பதனா? இதில்
 வளவளம்க்க இத்தன் வள வளவு கொடுக்கிறார்!
 வளவள உதன பிதர் கொடுக்க! வள வளவளவள
 குறவளம்க்க கொடுக்காது. இத்தன் மனவளவள
 வளவளவளம் கொட்டுக் குற்றவளவளவளத் தங்க
 வளவள! வளவளவள, அகோ கேட்ட வளவள
 வளவள, கொடுக்கவளவள மனத்திற் கொண்டு
 தங்கமைய மனத்திற் வளவளத் திரைவளவள
 குறவளவளத் தங்கமைய வளவளவளக் கொ
 குறத் என்ன பிதர் வளவளத் வளவள 'கொ
 திரை' என்ன பிதர்வளவள வளவள வளவள
 வளவள! அது கொடுக்கா? என்! இதனம்
 தெரியாதா?"

"குறவளவள! மனபத்தார்! இது குறவளவள!
 வளவளவள பிதர், இவ்வளவு குறவளவள
 குறவளவள திரைத் கொண்டு கொண்டு!"

"இதில் கொடுக்க! என்றால்! மனத்திற்
 தனவளம் கொடுக்க!"

கிவைய வளவள குறவளவளவளவள வளவள
 தனவளவள! உதனவள இத்தன் வளவள
 வளவள வளவள கொடுக்க கொடுக்க
 மனவளவள வளவள வளவள வளவள வளவள
 மனவளவள

"கொடுக்க கொடுக்க கொடுக்க கொடுக்க!
 கொடுக்க கொடுக்க கொடுக்க கொடுக்க
 கொடுக்க கொடுக்க கொடுக்க கொடுக்க

போச்சு பூசனிக்காய்!

டி. ஜி. கார்.

பூமான் என்பவன் இருக்காதுக்கு அப் பெயரை விட 'எவ்வாறு பூசனிக்காய்' என்ற பெயர் பொருத்தமா யிருக்கும் என்பது அவரைத் தெரிந்தவர்கள் எவ்வொருவராலும் பீராயும். காரணம், மற்றக் கதிரைப்புகளிட அந்தக் காயை அவர் உயர்வாகக் கருதியது தான். உவ்வூர் ஸர்க்கெட்டில் அந்தக் காய் கிடைக்கா விட்டால், அது கிடைக்கும் இடத்தைத் தேடிப்போய் அதை வாங்கி வரும் அளவுக்கு அவருடைய பூசனிக்காய்ப் கப்பதியம் ஒத்திப் போயிருந்தது!

தாம் நுகரிகிறுத்த விட்டியின் புறக்கடையில் அவர் சில எவ்வாறு பூசனி விதைகளை வட்டு வைத்தார். அவர் எட்ட விதைகளில் ஒன்றே ஒத்ததான் மூலகிட்டுத் தனியாகக் கிற்றது. அது கொடியோட ஆரம்பித்ததும் எவ்வாறு இருக்காதுக்கு உள்வாங்கித் குதாவைப் பிழிந்தது.

"பார்வதி! பூசனிக் கொடி ஓட ஆரம்பித்த விட்டது. இனி எம் விட்டிய் பூசனிக்காய்க் குக் குதாவிலே யிங்கு" என்று குழந்தையைப் போல் உவ்வூர் அவர்.

பூசனிகொடி பரவ ஆரம்பித்ததும் அவர் தம் இரவு அதுவங்களை மறந்தார். அதற்கு வேண்டிய ஒரு போடுவதும், பூசனி அரித்த இலைகளைக் கொடியிலிருந்து தோலாமல் கிள்கி எறிவதும், எப்போதும் எவ்வாறாய் போடி வாக்கித் தாவதுதமையே அவர் போடுத எறித்த வந்தது.

அந்தக் கொடியும் எவ்வாறு இருக்காதுகின் ஆகையைப் போலவே வளர்ந்த ஒரு மொட்டும் விட்டு விட்டது. அப் பூசனி மொட்டையர் பார்த்த அவர் இப்பெயரி அடைந்தார்.

"பார்வதி! பார்வதி! கொடி பூக்க ஆரம்பித்த விட்டது. இவ்வுளும் எதுவானால் பிஞ்சும், பூவானால் சீர்ப்பத் தன்னி விடும். மூதல் பிஞ்சு பெரிதானதும் கட்டியப் பருப்பு சேர்த்துக் கூட்டுப் பண்ணிச் சாப்பிட வேண்டும். இனிமேல் காயைத்தாக்கிக் கொண்டு ஸர்க்கெட்ட் போக வேண்டிய அளவியமே கிடைப்பது" என்று மனைவியை அழைத்துப் போய்க் கூட்டியப் பரவா மடைந்தார்.

இரண்டு நாட்கள் கழித்துப் பூசனிக் கொடியின் ஒரு பிஞ்சும், பூவும் சேர்த்த சாட்டி உகித்தது. எவ்வாறு இருக்காது அக் காயை ஒரு திருவானையே கொண்டாடினார். ஆனால் மதுவான காயியை அந்தப் பிஞ்சு வெம்பிப் போயிற்று. அதேபோல புதிதான வரும் ஒய் கொடி பூசனிப் பிஞ்சும் வெம்பி, விழுந்த கொடியிருந்தது.

பல வருடங்கள் கையிருத்த பெற்ற பிஞ்சு திராட வேய் வளப்பட்டுத் தடிப்பதைக்

கண்டு பெற்றோர்கள் படுக்க வேதனைவையிட அநிகைய வேதனைப் பட்டார் என்பவன் இருக்கான். பூசனிக் கொடியுக்கும் பிடித்த விவாதி தன் கையிருக்கும் பிடித்தவிட்டதே என்ற அவர் மனைவி வேண்டப்பட்டான்.

கடைசியில் இப்பக்கையும் தெய்வமும் அவர் வேதனைக்கு விடுதலை அளிக்கத் தீர்மானித்தது. மற்றவைகளைப் போல் இரண்டு நாட்களில் வெம்பிப் போய் விழாமல் ஒரு பிஞ்சு மட்டும் ஈரனோடு மேனியும், பொழுதொரு வண்ணமுக வளர்ந்தது. அவர் பழையபடி சாப்பிடவும், கை வளப்பாப்ப் போவும் ஆரம்பித்தார். பார்வதி மானமேகைத் தெய்வத் திருத்த தன் வளக்கத்தைத் தெரிவித்தும் கொண்டான்.

அதற்கப்புறம் எவ்வாறு இருக்காதுக்கு உளவும் அந்த ஒத்தைப் பூசனிக்காலயத் தானிருந்தது. சாப்பிடும் போதும் அதன் கிணவுதான்: தாக்கும் போதும் அதன் கிணவுதான்.

கடைசியில் ஒரு நாள் அவர் தம் மனைவி யிடம் "இவ்வாறு ஒரு நாளை நாள் அவ்வாறான. அந்தவாறு எம் விட்டுக் காயை உடைத்துச் சமைத்த விட்டாய்" என்று சொல்லி விட்டார்.

அமாவாசை வந்து காலை மூன்று மணிக்கு அவர் எழுந்த விட்டார். காலேன் அரிக்கேன் விளக்கை எடுத்துக் கொண்டு புறக்கடைய் பக்கம் போன அவர் பூசனிக்காய் இருந்த இடத்தைப் பார்த்ததும் திடுக்கிட்டார்.

தாம் இரவு பன்னிரண்டு மணிக்கு வந்து பார்த்தபோது இருந்த காய் அப்போது இவ்வாறான பார்த்ததும் அவர் உள்காத தில் பாரோ வேய்கொண்டு தாக்கியது போலிருந்தது. தாம் அப்படி இராய் பவ வால்க் கை விழித்த வளர்ந்த அந்தக் காய் கிணவையே அவிட்டத்தில் இங்கு எவ்வாறு அவரால் எவ்வாறு வளப்படியவில்லை.

"பார்வதி! போக்க! போக்க! நுகு மூலகிப் போக்க! பூசனிக்காயை அந்தக் கையாணிப் பயபோ அடித்துக் கொண்டு போய் விட்டான்" என்று உவ்வூர், அவரால் அந்த அவிச்சிவையத் தாக்க வளப்படியவில்லை, விளக்கைக் கைவோர் விட்டு அப்படியே விழுந்த மூர்க்கையானார்.

'வாராவது திருடித் கொண்டு மேய் விடப் போகிறார்களே' என்ற பழத்தின் அதற்குக் கொஞ்ச நேர மூன்றாக்கான் பூசனிக்காயைக் கொடியிலிருந்து எறக்கி உள்கை கொண்டு வைத்திருந்த பார்வதியின் காதில் அவர் நூல் விழவில்லை. அவன் கையாற்ற திப்பிவான தாக்கத்தி விருந்தான்.

மயிலாப்பூர் ராதா எலிக் எம்போரியம்

சுதந்திர தேச

::

மயிலாப்பூர்

::

1934

டெலிபோன் நெ. 84188

000

தீபாவளி விசேஷ விற்றபணை !

வழக்கம்போல் இதனாக அங்களுக்குத் திருப்பிக் கொடுக்க தீபாவளிப் பட்டுச் செலவன் தயார் செய்து அளித்ததுபோல் இந்த தீபாவளிக்கும் மிகவும் உயர்ந்த வேலைப்பாடுகளுடன் உடைய அசல் கொள்ளைகாலம் பட்டுச் செலவன், பல தாது அகாசங்களில் தயார் செய்து நகுவித் துன்னோம். இன்றே விஜயம் செய்து தங்களுக்குத் தேவையான வற்றைப் பொறுத்தி எடுத்துச் செலவக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறோம்.

குறிப்பு:—தயவுசெய்து ஓகஸ்டு 12-18-52 குறித்தக்காலம் தீபாவளி நடைபெறும்

பொருட்க

ருக்மணி எலிக் எம்போரியம்

"மணி பவனம்"

:: பெரிய தேச ::

தும்புகோணம்

(டெலிபோன் நெ. 58)

பெரியவர்களுக்கும்
குழந்தைகளுக்கும்

ப்ரூக்லாக்ஸ்

மலச்சிக்கலை

ஒரே கிரவில்
அகற்றுக்கிறது

ஒரியன்டல் மெர்க்கன்டைஸ் ஏஜன்ஸி

20-A, அண்ணாக்கோத்தேடு, மதராஸ்-1.

உள்ளம் நீறுநீர்தது!

அன்புதாய்

சேபதார தங்கை. எடுத்துக் கொண்டு குழிக்குள் அறைவை. ரோக்கெட்டு போனது. அங்கு உடலும் கைகளும் மிகவும் ரொக்கிக்குறை. இரண்டு நாட்களாகப் பதி நிறுங்கப் பட்டனங்கள் பங்கலையாகப் மிகவும் களைத்துப் போயிருந்தன. மறு நாள் திபாவதி பாதாளம் வீடு கழுகி, செக்கி அண்டாவைத் தேடித் தவத்த திட்டு அப்போது தான் அதுப்பு அழகுக்கு நீர்த் குழிக்குப் புழப்பப்பட்டாள். உடம்பு மோனமே கவனமும் செறிந்திருந்தது. திபாவதிக்குப் புழப் புழப்பிவிட்ட கைகள் கைதவையாக இருந்தன!

அவர் குறித்து விட்டு உயர்வு வசூலிக்கும் பக்கத்து வீட்டில் திடீராகக் கொல்லப்பட்ட உயர்வு சமூகம் அமைதியில் ஒரு கட்டமாகும். "அமைதி பக்கத்து வீட்டுப் பெண்ணுக்குத் திடீராக வீட்டுப் பட்டுப் பெண்ணை மத்தியத்திற்குள்" என்று கிழித்தான் உயர்வு.

நெல்லை மகாபலயம், "தொழிற் சட்ட வார்டைத் தகுதிடம், தகுதிடம் என்று சொல்லி ஏமாற்றி விட்டால், எங்களுக்குப் பிளவாம்." இதை மேல் எப்போது வார்டைத் தரப் போகிறது?" என்றார்.

காரைக்குடி துணை நெல்வகை அமைதி
நது. பெரியவர்கள் கஷ்டத்தை உணர்ந்த சமயம்
தான் மண்டிது. கிருஷ்ணன், குழந்தையுடன்
அங்கு வர வந்தார். கிருஷ்ணன் வந்த கிருஷ்ணன்
"இந்த நிலை அப்படியே போய் இங்கு
போய், உங்களுக்கும் அங்குக்கும் தூரம் அதிக
தான்" என்று அப்படியே போய் போய்
சென்றார். கிருஷ்ணன் தான் வந்த கிருஷ்ணன்
அந்த நிலை அப்படியே போய் போய்

மாநகர் உட்கட்டாமைக் கார்டு கேள்வியைக்
காத்தித்திருக்கிறார். சித்திரை 7-ம் நாள் ரா
ஜ்யம் கேள்வி எழுப்புகிறேன்.

மலையின் மலையின் அடுத்தடுத்த 'மலையாதி' ஞானத்தில் படுத்தல் மூலமாக இரண்டு மாதங்கள் ஆகின்றன. பாகி '1'க் கென்று வந்தபின் பாகி எப்படி அமைப்பதென்று கவனித்தல் வேண்டியதே அளவின் தந்தை தீபாவளி மலத்தில் குறிப்பாசனத்தில் சொல்லும் 'போல' என்ற ஒரு ஹடஸ் எதிர் பார்த்தல் வேண்டியுள்ளது. 'இந்த கருவும் 'போல' சொற்களாதிட்டால் பாகி அமைப்பது எப்படி!' என்ற கவிதையில் சுபதாராவுடன் அளவின் மலையும் இரவுத் தூக்கமின்றிப் பல நாட்கள் அமைப்பதுண்டுள்ளது.

மேலே வருவதே தி.பா.வகியை நிகர்த்துப் பார்த்தாக் கற்பனா. பட்டுப் புலகையும் பட்டுச் செட்டையும் காக்கா விட்டாலும் பார்ப்பதில் அழகம், சமாராசுர தானிகம் வரத்தென்கை, பக்கத்து விட்டகத்தைச் சந்திப்பதும் பட்டுப் புலகையும் சேலிக் குட்டிமுக நுழைத்திருக்கக் காக்க மட்டுப் இப்படி இருக்கிறதே தான் குறை கற்பனாவதில் சொல்லி இருந்தது. குறைந்த உயிரைச் சந்திரமும்

‘கடக்கு இயல்பாய்தான்’ என்று கிருபிதி அடைத்து விட்டார். கணபதி ஒரு சிறைதான் என்பதில்தான் இஷ்டம்பெயர் வேலையே செய்வதுபலமாகும். அவருடையக் காலியையும் தன் பெற்றோருக்கும் வேலையே வேலையாகவுக்கும் கொடுத்த விடுகிறார். ‘வேலா வேண்டியதற்காக’ பெற்றோரையும் சூதாக்க வேண்டியதற்காக, இருக்காததும், அதற்கு ஓர் அளவு இல்லாமல் குழந்தைகளின் ஆராய்வது யூர்தி செய்கக் கூடாதா? பெற்றோருக்கும் உடல் தேர்தலுக்கும் வேலா இவர் ஈடுபாட்டான இருக்கிறார்! இவ்வாறு விட அதிகம் என்பதன் காரணம் இவருடைய அண்ணா இல்லாமல் கணபதியும் மரிக்கிறார்களே ஐயுறுத்தும் இருவர் தா கொள்ளுதல் ஒரு தடவை உடல் தன்மைக்கு ஒருதலும் கொடுத்தது போலாகிறது. பெற்றோருக்கு ஒரு தடவை கணபதி பொருளுடை பெற்றிருக்கிறார்! அதற்குத் தான் இவர் இருக்கிறார்! உடல் வாக்கியவாதம் என்று சொல்பவர்கள் இந்த அண்ணாவை விட அந்தப் பக்கமாக அல்லாவிட்டால் தான் எல்லோரும் அன்பும் மரியாதையும்! இவருக்கு அநெய் என்ற தெரிவித்த இயல்பு’ என்று சிறைத்தல் வேண்டிய காரணம்.

தமிழகத்தில் கைத்திரைச் செலவுக்கு கடன் வங்கியிலிருந்து வேண்டியதே இல்லை. அவ்வாறு செலவு செய்வதால் பிடிபட்டு கைத்திரை பணம் அதற்கு உதவி இருக்கும். அவர் தனதுகளுக்கு ஒரு புதுவித கைசெலவையே திரைசெலவு ஆகச் சிறந்த விடவே. அந்தப் பணம் அவர் கைத்திரை செலவுச் செலவுச் சிப்தம்.

இந்த இலயி ஸபதம் எத்தனை மணிமர் !
இலயி? குழந்தைகளிக்குத் தாயாதி மிட்டதது!
இதபந்தததத தாயிடெயே அலம் இழையாதி
மிடயேயாதி? "அலம் இதுததம் இலயிக்கு
அலம் அலயி" ஸபபட்டு உலாத்தித் தயபயா

பாடல் : . நுபிரமணந்தகரம்
"நுனோசமரம்" கொடுத்தேன, அம்
பிரமணம் உமக்கு எப்படி இருந்தது?

வேளாளர்:—மரீதா சொக்கத்தின் திருப்பது போல் திருத்தது. ஆனால் மரீதா என்னோத் திறத்து உயர்வாய் பார்த்தபோதுதான் சொக்கவர் இவ்வளவு என்ன தெரித்தது!

தோட்டத்துச் சொந்தக்காரர் :-
என்டா பயிலே, 'உள்ளே ஒருவரும்
துறையாக் கூடாது' என்று வரைய
பக்கத்திலே போட்டு போட்டிருப்
பதைப் பார்த்து விக்கிரா?

சுபயன் :- அது எங்கு எப்படித்
தேவியும்? நான் பின்புறமாக அங்க
வரை உள்ளே எதிர்க்குதித்து வந்தேன்?

இடத்திலுள்ளவர்களை நோக்கியவது கைத்தரக்
செய்தது. அப்படிப்பட்ட அம்மை எப்படி மாறி
விட்டாள்? மறு கார் போல் வாகனம் அந்த வேக
லித் தட்டு விதங்கிட்டு விட்டதை அறிந்தாள்.

அம்மாவின் மனம் எப்படிப்பட்டது! ஓய்
போரு ஸ்திரீகள் மென்மேலாக விஷயங்கள் என்
தாம் எப்படிப் பிரமாணப் படுத்தியிருக்க! எதி
கரை இங்கு எதிர்ப்பதற்காகக் குறை சொல்ல ஆய்
பித்து, பழைய எட்டினிக் மாரியாருடன் சேர்ந்து
வெண்டு வளையம் தங்கியப் படுத்தியதை இடித்
துக் காட்டி அவள் ஸ்திரீகள் எத்தனை பேர்!
அம்மாவே இத்தனை பேசிய வரையத்தைச் சிறி
தும் சந்தம் இல்லாமல் செய்து விட்டாள். செய
வுக்குப் பணம் இல்லாமல் வெள்ளைத் தட்டை
விற்றது அவளைத் தவிர பாருக்குத் தெரியும்!

"பேசிய எம்மாள் ஏதாவது விற்றால் இப்படித்
நான் என்று விசேஷச் சாமையல் சொல்கேன்"
என்குள் அம்மா.

சேபத்தரவின் கைகள் சிறைத்துவிட்டன.
அவன் இங்கு வந்த மறுகார் கடந்த சம்பளம் சீக்க
வுக்கு வந்தது. அம்மாவின் கண்ணில் ஓரே ஓரே
வகையாகப் பார்த்துச் சென்றேயிருந்தான். "மற்ற
வகையாகக் காட்டு!" என்று கேட்டான் அவன்.
அவன் வேலாவதெனச் சொட்டாது கடைக்குப்
போய்விட்ட அவரார்த்தை பிடியும் வைத்தா
னாகச் சொன்னான் அம்மா. சப்தா எல்லாவது
ஷெட்பட்டும் கண்ணை அடிக் குடிபிடித்து.
"சப்தா, உங்களுக்கு கையாணத்தில் அப்பா
என்று தொகு வகையாகப் போட்டிருக்கிறார்! என்
ருகு தொகு வகையாக மட்டும் போட்டுக் கொண்
டிருக்கிறார்?" என்று கேட்டான் அம்மா.

"எல்லாவற்றையும் போட்டுக் கொண்டால்
அவரவியை இடுக்கிறது" என்குள் சப்தா.

"எனது அப்படியே மூன்றி கைத்திரிப்பதான
விதத்துக் கொண்டால் போயிற்று. குழந்தை
களும் எல்லாவிடம் தவிக்கும்போது மருத்துக்கு

உதவாத வகையாக வேறு எதற்கு! இவ்வாறிட்
டால் அங்கு உன் வகை வேண்டும். அது ஒரு
ஒரு கையெலாம் தோன்றும். வகையாக விற்று
விட்டதால் அந்தக் கைம் இங்கு பார்" என்குள்.

அம்மா வறுமையின் கொடுமையின் தோஷத்
தாக்கப்பட்டுப் கைகளைப் பிடித்துக் கொண்டு. அத்தனை
மனம் ஷெட்பம் இருக்கும் இரவில் படுத்தாக்
உடனே துயில் விடுவான். அவன் சிம்மவியைத்
துயிலுமாதல் காணும்போது சப்தாவுக்குக்
கண்ணாறியாக இருக்கும். "பாவம்! குறை
பதறாமல்போல் அமைதியாகத் துயிலுகிறேன்!"
என்று கிணங்கிக் கொள்வான்.

அப்பா அதற்கு மேல் எதிராக இருந்தார். குழம்
பக் காரியங்கள் எதிலும் அவர் கைத்து கொள்ள
புரட்டார். அம்மா எந்தக் கடைபிடி எம்மாள்
வாக்குகிறாள் கைபு கூட அவளுக்குத் தெரியாது.
வறுமையின் ஷெட்பத்தை சொல்லாக அதுபவிக்கா
விட்டாலும் அவளுக்கு மன சிம்மவியே இங்கு.

குழம்பெய்வான் குழம்பும் கவிய சிம்மமையின்
இருந்த போது அதிவகையில் விழிப்பு ஏற்பட்டு
விட்டால் அப்பா அருமைமயான தோளரப் பாடல்
களைப் பாடுவான்.

".....காணுடைய கடனும் போடி புரி;
என்னுடைய கைக் கைகள்..." என்று அவர்
உதர கதாவியில் பாடும் போது எப்போதென்பது,
காலத்தினாலும் சில பத்திரிகை விடுவான்.

இப்போதோ சப்தா தப்பித் தவறி இரவில்
விழித்துக் கொண்டால், அப்பாவின் கிட்டப் பெரு
முக்கிவித்ததால் கேட்க முடியாது.

சப்தா சிறைத்துவிருந்த திருப்பி வரும்
போது மனத்திக் பெரிய பாரத்துடன் வந்தான்.
'இந்தக் குழம்பித்திருக்கிற கைகள் எப்போது
வரப் போகிறதோ' என்று எண்ணுகை அந்த
விருத்த அவன் முக்கக் காற்றுவிற்று.

மிடுகை கெடுக்கிக் கொண்டிருந்தது. சப்தா
எப்பி் போட ஆரம்பித்தாள்.

"சப்தா!" என்று குறைகெடுத்துடன் அழைத்த
படியே கண்ணை துறையிதான் சப்தாவின் கை
வன். பிரைத்ததைப் பற்றிய கையில்க் முழி
விருத்த சப்தா அவரவியைமறை "என்" என்ற
படியே அவன் எதிரே வந்தான்.

"புடைய இங்கு என்ற துக்கத்தை அப்பும்
கொண்டாடலாம். கவிய சேப்பி கொண்டு வந்
திருக்கிறேன். முகத்தைக் கொட்டும் செதோஷ
மாக வைத்துக் கொள், பாரப்போம்" என்குள்.
பிறகு அதைத் தோடீத்து "உன் அப்பாவுக்கு
மதாரளிக் ஒரு காவெளிக் புசொபயன் வைது ஆ
விருக்கிறதாம். கவிய சேப்பன் என்று எழுதிவிருத்
கிடுத்" என்குள். சப்தாவுக்கு மலக்கம் வருவது
போலிருந்தது. அப்பாடா! கடைபிடுகி விடிய
கவிய ஷுத்து விட்டா! ஏழ் வருஷங்களைப்
பட்ட கஷ்டத்திற்கு முடியு வந்து விட்டதா?

பிடித வருஷக் திராவனிக் குத் தான்
மன்கிவன் வாக்வி என்னுட்க் கொண்டாடியும் மனம்
கிறைத்ததா! பிரைத்தத்துக் கவிய இருக்கி
கொண்டே இருக்கிறது.

இந்த வருஷம் திராவனிக் குப் புதுத்தனம் இங்கு
என்ற குறைபெரிதான இருக்கிறது. இருக்கதாலும்
அப்பாவுக்குத் தருகித் தவிய கடைத்த விட்ட
செதோஷச் சேப்பி மனத்தாத சிறைத்து விட்டது.

இன்றே ஆரம்பியுங்கள்....

கத்தளின் வளர்ச்சிக்கு குழந்தை பரு வத்திலிருத்தே பேரடைத்து அனலியம். உங்கள் பெண்ணும், நீண்ட பள பளப்பான அழகிய கத்தலுடன் விளங்க வேண்டுமானால் இப்பொழுதி லிருந்தே ஸ்வஸ்திக் வாஸ்கை கேஸ்டர் ஆயில் உபயோகிப்புகள்.

ஸ்வஸ்திக்

வாஸ்கை கேஸ்டர் ஆயில்

கத்தல் அழகிற்கும், முகமலர்ச்சிக்கும்

ஸ்வஸ்திக் ஆயில் மிக்ஸ் லீட்டெட், ஹைதராபாத், மும்பை

R. O. M. 177

பாப்பா மணி

ஒரு நாள் ராஜா

4. பின்னும் அரசன்மனைவரசம்!

முதல் மை வட்டெழுத்துப் கூப்பதியக்கா ஆப்பத்திரியம் ஹாஸன் அடிபட்டதால் எலக்கெய்க்கு. தான் சொன்னதையே நிரும் பத் திரும்பச் சொல்லி வந்தான். ஆனால் அடியேன் அடி அவத்தால் அப்பியும் ஒரு மயக்கமா! அது போன அடி தாங்களால் ஹாஸன் ஓராவது பெரிசாவது பெற்றது. தான் உண்கையில் எவ்வளவு வாயிருந்தால் இப்படி ஆப்பத்திரியம் பூட்டி வைத்த அடிப்பா? ஹாஸன் ஒரு மொத்தப் பர்த்தான் இந்த மொத்தியிப்பவனாக, தான் எவ்வளவு அன்பு, அடி ஹாஸனாகச் சொத முடிவுக்கு வந்தான்.

இவ்வாறு பெரிசாவது ஏற்பட்ட பின் ஒரு நாள் அவன் தாயார் அவனைப் பார்க்க வந்தான். மூன் போலவே சொய்த்துக் கொண்டு தன்னை அடிப்பாறே என்ற பங்கு கொண்டு தான் அவன் வந்தான். ஆனால் அவனைப் பார்த்ததும் ஹாஸன், "அப்பா! என் சொத நவறுக்கு என்னை மன்னித்த விடு. என் எவ்வளவு என் அருமைமகன் தான். தெரிந்த கொண்டு விட்டேன். உட்கொண்ட பெய்க்கும் மறந்த விடு அப்பா!" என்ற அன்புடன் சொய்த்துக் கொண்டான். மகன் புத்தி தெளிந்த மொத்தமாகக் கண்ட தாய் சொதொவும் தாங்களால் அவனை அணைத்துக் கொண்டான். இவ்வளவு கட்டுமைப் பார்த்த ஆப்பத்திரி அறிவாரியும் ஹாஸனின் கூப்பதியம் கீழ்க் கிட்டதென அவன் அவன் தாயாருடன் அனுப்பி வைத்தான்.

சப்பிபொழுதும் பாருடனுவது தமையாசல் பெரிசு வளம் வழித்தவனுக்குத் தன்னை தனி வளவாழ்வது ஒத்துச் சலிப்பாக இருந்தது. ஆகையால் மூன் போலவே திரும்புக அன்னை அவற்றை உபாசிக்கும் திட்டத்தை மறுபடியும் கடை கொண்டான்.

இந்தத்திட்டப்படி கடை எல்லையில் காத்துக் கொண்டிருக்கையில் மறுபடியும் எவ்வளவு நாளை அவன்கித் தீயப்பாசு கடைவிக், பதமய வேண்டுகாரனுடன் காருக்குள் தகழுகைக் கண்டான். இவனும்தான் தனக்குச் சேய்த்திடு பன் கட்டக்கன் ஏற்பட்டதை உணர்ந்த ஹாஸன் அவனை மறுபடியும் வர வேற்ற. தக்ப்பத்தை விடுக்கு வாக்கெத் தபாசாயிங்க. ஆகையால் அவனைப் பார்த்ததும் பார்த்ததே போல் இருந்தான். ஆனால் எவ்வளவு ஹாஸன் அடைபாளம் என்று கொண்டான். அவனும் தான் அடைந்த சேய்தெரவுத்தை அவன் மறந்த விட்டியிங்க மறுபடியும் அவன் விட்டியும் விருத்திக்கு அவனுடைய வேடிக்கைப் பேச்சை சாதிக்க விருத்தி மனது. ஹாஸன் பாரமுமாசன் சொந்தது அவனுக்கு ஆச்சரியத்தை அளித்தது. ஆனால் அவன் மனம் தளரவில்லை. அவனைப் பிச்சு சொய்த்து, "கெபிரா! மை வட்டெழுத்து மூன்று தக்கனாடைய விருத்தாசியாக வள இருந்தது உங்களுக்கு மறந்த விட்டியா?" என்று கேட்டான். இதற்கு ஹாஸன் பதிக் கூறிக்: "என் எப்படி மறக்க முடியும்?

சீக்கன் சோப்த மந்திரத்தால் ஈன் பட்ட
கஷ்டத்தை மறந்தால் அங்கு சீக்கன் என்
விரும்பினாரா விருத்ததை மறக்க முடியும்?"

இவ் வார்த்தைகளைக் கேட்ட விவரபாதி
வேஷத்திலிருந்து கவிபா, "என்பிறே! சீக்கன்
உதவது எனக்கு விளங்கவில்லை. நான்
உங்களை விட்டுப் பிரிந்த பிறகு உத்தமவை
களைக் கூறியும் ஒரு வேளை புரிந்து கொள்ள
லாம்" என்று கேட்டான்.

நாளைதான் அதுபயங்களைப் பற்றிக் கேட்ட
கவிபாவுக்கு உங்கையரினையே வருத்தமா
விருந்தது. தன்னை மெழுகித்த இளைஞனுக்கு
இவ்வளவு கஷ்டம் ஏற்பட்டது பற்றி
வருத்தப்பட்டான். இந்தக் கஷ்டத்திற்குத்
தருந்த பரிசாரம் செய்வதுடன், அதன் மூலம்
தான் மீண்டும் மெழுகியவை உதவத்தான்
திட்டம் செய்தான். உடனே ஹாஸனாப்
பார்த்து, "என்பிறே! மீண்டும் என்னை
இன்று உபாசையும் ஹாஸனாப் சீக்கனம
சரிவாதி விடும்" என்று கூறினான்.

இதற்குள் ஹாஸனாப் மனசும் சமாதான
மடைந்தது. கவிபாவை அழைத்துக் கொண்டு
தன் வீட்டிற்குச் சென்றான். அங்கு ஹாஸனாப்
தாய் அவைபாச விருத்த தபாசித்த அவர்கள்
இருந்த அறைக்கு அனுப்பினான். இருவரும்
எங்கு சாப்பிட்டு விட்டு வெளியே போய்
வேடிக்கையாகப் பேசிக் கொண்டிருந்தனர்.
மூன்று தடவை போனபின் கவிபா, ஹாஸன்
அதீபாமல் அவனுடைய தனக் கேள்வியில்
தாக்க மருந்தைக் கலந்து விட்டான். அதை
அருந்தியவுடன் ஹாஸன் சாப்பிட்டு தங்கி
விட்டான். உடனே தூங்குகின்ற அவனை
அரண்மனைக்கு எடுத்து வரும்படி தன்
பெண்களாளுக்குக் கூட்டினா விட்டு விட்டுக்
கவிபாவுக்குச் சென்றான். அரண்மனையில்
நாளைதான் கவிபா உடை அணிவிக்கப் பட்
டது. மூன்றுபாவியை பிரபுக்களுக்கும், பெண்

களுக்கும் ஹாஸனாப் கவிபாவையே மதித்
துப் பணிவிடை செய்வும்படி உத்தரவிட்டு,
எதற்குப் போனும் விஷயங்களைக் கவனிப்பதற்
காக கவிபா நிதாமதவையுக்குச் சென்றான்.

மறுபின் கவிபா ஹாஸன் விழித்தது கொண்
டவுடன் மீண்டும் தான் அரண்மனையிலிருந்து
அறைவில் இருப்பதைக் கண்டான். பழைய
பிரபுக்கள், பழைய பணிவிடைப் பெண்கள்,
சத்திலும் பழைய பட்டுப் படுதாக்கன்,
வந்த சித்திரங்கள் காட்சியளித்தன. எப்படி.
மறுபடியும் கவிபாவிடம் அரண்மனைக்கு வக்
தோம் என ஆச்சரிய மடைந்தான்.

"மேன்கை தங்கிய மன்னரே" "ஆந்திரச்
சின் ரட்சரே" என்று பிரபுக்கள்
அழைத்துப் பிரார்த்தனைக்கு வரும்படி தன்
னைக் கூப்பிட்டதைக் கேட்டதும் அவனுக்கு
என்ன செய்வதென்றே தெரியவில்லை. மறு
படியும் பழைய துன்பமே எம்பவிக்குமே
என கிளைத்துப் பரப்பப்பட்டான். கண்ணைக்
காக்கிக் கொண்டு சத்தி யுள்ளவர்களைப்
பார்த்து, "உங்களை எனக்குத் தெரியாதே!
என்னை சீக்கன் மன்னனென்றும் கவிபா
வேன்றும் அழைப்பது தவறு" என்று
கூறினான். இதைக் கேட்ட பிரபுக்களில்
ஒருவர், "மன்னாதி மன்னரே! சீக்கன்தான்
கவிபா! எங்கள் உங்களுடைய கழிவர்கள்,
பெற்று சீக்கன் விருத்ததையிலேயே தாக்கி
விட்டார்கள். உங்களை எழுப்பி தொத்தர
வனிக்க எங்கள் விரும்பாததால் அப்படியே
விட்டு விட்டோம்" என்று கூறினார்.

இதற்கு ஹாஸன், "சீக்கன் சொல்வதை
என்னும் கம்ப முடியாதது. நேற்றெல்லாம்
என் தபத்திபகார ஆஸ்பத்திரியில் அடி
பட்டுக் கொண்டிருந்தேன்" என்று
கூறினான். மேல்காப்பாளர்களில் ஒருவர், "மன்
னரே! சீக்கன் ஏதோ எனது கண்டிருக்
கிதிகன். அதனுத்தான் இப்படிச் சொல்
கிறான்" என பதில் கூறினான். ஹாஸனின்
ஆச்சரியம் அதிகரித்தது. "அப்படியானால்
சீக்கன் என் கைதைக் கடியும். நான் தாக்கு
கிறேனா விழித்தது கொண்டிருக்கிறேனா
பார்க்கலாம்" என ஒரு பிரபுவை அழைத்
தான். அந்தப் பிரபுவும் மூன்று வந்து ஹாஸ
னின் கையை வெடுக்கென்று கடித்ததால்

இத்தியன் தபன் குட்டில் சொகைட்டி, மதரால் (சீஜிங்டு)

○○○

சென்னை அரசமனைக்காரத் தெரு, கோகலே ஹாஸன்

சூரிய 12-10-1952 லுடன் 5-30 மணிக்கு

ஸ்ரீமதி எம். எஸ். சுப்புலக்ஷ்மி

நெவாஸ்காடு ஸ்ரீ கந்தவேயம்

கம்பாத்தி ஸ்ரீ சாமமுதன்

உமையாள்புரம் ஸ்ரீ கோதண்டராமலிங்கம்

— பாட்டு

— பிடி

— மீருதக்கம்

— உடல்

அவன் அவரிவிட்டான். அந்தச் சமயத்தில் அதைவிட்டுத் திரும்பும் போதிலும் ஹாஸன் வட்டமிட்டுக் குதித்துப் பாட ஆரம்பித்த விட்டான்.

மீண்டும் ஒருமுறை எப்படியோ கவி பாவி விட்டதாக நம்பினான் ஹாஸனும். அவனும் வேடிக்கைகளில் உற்சாகமாகக் கலந்து கொண்டான். அது மட்டுமல்ல, தான் அணிந்து கொண்டிருந்த கவி பா உடைகளை உதறி எறிந்துவிட்டு, அங்குள்ள பெண் குழைகள் மிக வேகத்துக் கொண்டு வேடிக்கை விடுத்திரும் எல்லாம் பேசி, பாடிக்களித்தான். இதை வெல்லாம் திரை மறைவிலிருந்த கவி பா பார்த்துத் தன்மையு மறியாமல் உரக்கச் சிரித்து விட்டான். எல்லோரும் சிரிப்போலி மெய்யிய பக்கம் திரும்பிப் பார்க்கையில் கவி பா மறைவிலிருந்து வெளிப்பெயர்ந்து, "அபூஹாஸன்! அபூஹாஸன்! சிரித்துச் சிரித்து என் சாஸனையும் எப்பது உன் எண்ணமா!" என்று கேட்டு விட்டு அவனைத் தட்டிக் கொடுத்தான்.

உங்கமக் கவி பாவின ஈரல் கேட்டவுடன் ஆடல் பாடல் சித்தது. எல்லோரும் மெளனமாக இருந்தனர். அபூஹாஸன் கவி பாவைப் பார்த்ததும் அவன் தான் விவரப்படியுடையிருந்த தனது விருந்தானி எப்பதை அறிந்த கொண்டான். ஆனால் ஹாஸன் எவ்விடத்தில், தமையாகக் கவி பாவைப் பார்த்து, "ஹா, சிரித்ததால் இதயதரையில் யாரும் சொத்ததாக என் கேள்விப்படவில்லை. உங்க ளுடைய வேடிக்கைத் திட்டத்தினால் கம்புப் பட்டவன் நான்தான். ஆனால் அதற்காக உங்களுக்கு என்னவும் கொடும் இல்லை" என்று கூறினான்.

அபூ ஹாஸன் தன்னிடம் கேட்பும் கொள்ளவில்லை என அறிந்த கவி பா எடுத்ததை யெல்லாம் அவனுக்கு விளக்கிக் கூறிவிட்டுக் கடைசி வாகச் சொன்னான். "எல்லாவற்றையும் தயாராக விளத்ததற்காக என் செப்தென். அதனால் உங்களுக்குக் கஷ்டம் ஏற்படுமென நான் எதிர்பார்க்கவே யில்லை. எடுத்தது எடுத்து விட்டது. இனி என்னும் தங்களுக்கு என் வேண்டியது என்ன சொல்லுவேன்."

இதற்கு அபூ ஹாஸன் கூறினான்:

"என் அடைந்த கஷ்டத்தை மறந்து விட்டேன். உங்கள் முக்கிய விருப்பது எங்குமிருந்த மழிச்சி களிப்பதால் என் விருப்பம்போது தங்களைப் பார்த்து விட்டுப் போக அனுபவிக்க வேண்டும். இதுவே என் கோரிக்கை."

ஹாஸனின் கோரிக்கை, கவி பாவுக்கு மிகவும் சந்தோஷத்தை அளித்தது. தன் அண்மிகளுக்கு வர அனுப்பித்தருடன் அவனுக்கு உட்கந்த அடைவெழு ஆயிரம் பவுதல் பரிசாக தனித்தான். பிறகு அவன் "ஹாஸன், உங்கள் வறுமையை எவ்வு அந்தச் சந்தோஷம் ஏற்படுவதால் அரகபணியில் ஒரு

பகுதியில் தங்கள் வந்து வசிக்க வேண்டும் என்று கூறிவிட்டு ஹாஸன் வசிப்பதற்கான அறைகள் ஏற்பாடு செய்யும்படி தன் ஆட்களுக்கு உத்தர விட்டான்.

இந்த அழைப்பு ஹாஸனுக்கும் மழிச்சி மெய் அளித்தது. உடனே தன் தாயிடம் சென்று இந்த ஏற்பாட்டினைத் தெரிவித்த விட்டு அரண்மனையில் வசிப்பதற்கு வந்து சேர்ந்தான்.

விந்த சில நாட்களுக்குள் ஹாஸன் கவி பாவுக்கும் அவன் ராணி மார்பேதாவுக்கும் மிகவும் வேண்டியவனுவி விட்டான். அரண்மனையில் எட்டிலும் எந்த விருந்திலும் ஹாஸன் இல்லா விட்டால் பெரும் குறைபாடுக்கு உட்பட்டது. அவன் தமையு பேச்சுக்களைக் கேட்டு சந்தேகாதவர்க ளிடம், ஹாஸனின் வரவாற்றை அறிந்த அவனுடைய பழைய நண்பர்கள் கூட மறுபடியும் அவன் சேத்தைப் பெற முயற்சித்தனர்.

ராணி மார்பேதாவுக்கும் பணிகளிடையேயுமே அழகிய அடிமைப் பெண்கள் இருந்தனர். இவர்களில் நேஷாமி என்பவன் மிகவும் அழகியவன். அவனிடம் ஹாஸன் மிகவும் ஆசையா இருந்தான். இதை அறிந்த ராணி, நெஷாமிக்கு கவி பாணம் செய்து கொள்ள ஹாஸனுக்கு அனுப்பி யளித்தான். அவர்க ளுடைய திருமணத் தத்து அரண்மனையில் ஆடல்பாண விருந்த எடுத்தது. அன்று கவி பாவும ராணியும் அவர்களுக்கு விருது வந்தது. பல பரிசுகள் அளித்தனர். இதைத் தவிர அவர்கள் கையாகக் காலம் கழிப்பதற்கான பணமும் ஏராளமாகக் கொடுத்தனர்.

சிலசிலம் புதிய சண்டையும் மனைவியும் சந்தோஷமாக வாழ்ந்தனர். தினக்கோறும் நண்பர்களுக்கு விருந்தளித்தனர். விருந்திக்குப் பிறகு ஆடல் பாடல் முதலிய வேளிக்கைகளில் பணம் செலவானது தெரிபாடல் அளவில்கூட சந்தோஷம் அடைந்தனர். ஆனால் பணம் செறிது செறிதாகக் கரைந்து விட்டது. தினக்கோள் பணம் இல்லாத போளவுடன் அவர்கள் மனத்தில் கவலை தோன்றியது. இனி செலவு செய்யப் பணம் கண்டு பிடிப்பது எப்படி என்று ஆதோ சிக்கலாயினர்.

கவி பாவைக் கேட்டால் மறுபடியும் பணம் கொடுப்பார். ஆனால் ஏற்கெனவே அவனும் அவன் மனைவியும் ஏராளமாக உதவி விருக்கையில் அவர்களைக் கேட்பது சிபாய்மையால் என் ற அவர்களுக்குத் தோன்றியது. ஒரு வேளை கவி பாவைக் கேட்டால் அவன் கேட்கத் கொண்டான் என்ன செய்யது என்னும் கவலை பார்த்தவர் தமையுடன் குலம் கலந்து சோம்பி நடக்கும் எப்பது ஹாஸனுக்குத் தெரியுமானால் அவனிடமிருந்து பணம் பதிக ஒரு நூலை திட்டமிட்டான். "இனி அங்குப் பணம் இல்லை" என்று தன் தாய்விக்கும் ஆதரவு கூறினான். (தொடரும்)

கபாஷ் ஏன் தோல்வியுற்றான்

நீங்கள் தோர்வது என்ன?

நாவிதன் கவுரவமா?

ஸெவன் ஒ'க்ளாக்
கவுரவமா?

பணம் வீணாதது.

பணம் மிச்சம்.

வாழ்நாடான தோற்றம்.

பலே ஜோரான தோற்றம்.

வெட்டுக்காய்க்கள்.

கத்தலுக்கு காயம்.

தோல்வியின் சின்னங்கள்.

வெற்றிக்கு மார்க்கம்.

முன் பேரக்கு கொள்ளையுள்ள மனிதர்கள் இன
மும் கவுரவம் செய்து கொள்ள உபயோகிப்பது
ஸெவன் ஒ'க்ளாக் ஸ்டாண்டர்ட் பிளாகுகள்

7 o'clock

10 பிளேடுகள்
ஸ்டாண்ட் பார்க்கை
விலை ரூ. 1/-

உறுதியான
தேகதிடம்

நீங்களும்
பெறுக

வாட்டர்பரீஸ்
காம்பவுண்ட்

கொம்புகிலும் தன்மை தருவனான இந்த
பானத்தைச் சாப்பிட்டுப் பருகிக். கொழுப்பு
புரத்தியதை மீண்டுமே போதுகின்ற செலுக்கி
உங்கள் தோல் செலுக்கிவரும் தோலுறையினை
கொள்ளிவரும் செலுக்கிவரும் உறுதியான
தேகதிடம் பெறுக. உறுதியான தோலுறையினை
உங்கள் உறுதியான தோலுறையினை
போதுகின்ற செலுக்கிவரும்.

மேலும் தகுந்ததொரு குடி எடுத்து வாட்டர்
பரீஸ் காம்பவுண்ட் மீண்டும் உறுதியானதே.
இதுமட்டுமே உறுதியானதே உறுதியான
உறுதியானதே.

**WATERBURY'S
COMPOUND**

வாட்டர்பரீஸ் காம்பவுண்ட்

உறுதியான தோலுறையினை

அருமருந்து

பீத்யன்

ஜென்னலத் திறத்த விட்டு வெளியே பார்த்தான் ஜானகிராமன்.

"அ...ம்...ம்...ம்..."

அவளை வானென்ற அந்த நிலக்குள் அவன் செஞ்சாப் பிளந்தது.

உள்ளே, மேழியில் ஒரு புறத்தை அடைத்துக் கிடத்த அந்தப் பெரிய கட்டியின் மேலே மேலிருந்து உருமாறிப் போயிருந்த அவன் மனைவி எழுண்டு விட்டாள். உடந்தைக்குத் தேய்ந்து, அழுகெடுத்து, வாடிய புஷ்பம் வீழ்ந்த கிடப்பதைப் போல, அந்தப் பெரிய கட்டியின் அருகில் அவன் படுத்துக்கிடக்கொண்டதைப் பார்த்ததில், அவனுக்குக் கண்ணீர் மூட்டிக் கொண்டு வந்தது.

ஒசைப்படாமல் மெதுவாக வந்து கட்டியைக் கட்டிப் போய் விட்டான்.

மூடியிருந்த கண்ணை மெதுவாகத் திறத்த அவன் அவளைப் பார்த்தான்.

"உடம்பு வலியெல்லாம் இப்போ எப்படியிருந்து, புஷ்யா?" என்று கேட்டான் அவன்.

"தேவனு" என்று மெதுவாக சொல்லிக் கொண்டே சற்றுப் புரண்டு கொடுத்த அவளால் அப்போது உடலில் எணுக்கணுக்காய்த் தெறித்த வலியின் வேதனையை மறக்க முடியவில்லை. "அ...ம்...ம்..." என்று வாய் விட்டுக் கதறி அதை வெளியிடுகிறதற்குக் கூட முடியவில்லை.

அவன் அவளை வலுடன் அவளைப் பார்த்தான்.

வெளியே கால் பூட்டி ஒசை கேட்டது.

"டாக்டர்ய்யா வரலாம்!" என்று சொல்லிக் கொண்டே வேலைக்காரி வந்தாள். கட்டியிலிருந்து இழை இறக்கி வின்ற கொண்டான் ஜானகிராமன்.

"குட் எவீனிங் மிஸ்டர் ஜானகிராமன்!" என்று சொல்லிக் கொண்டே வந்த டாக்டர் கட்டியருகே வந்து, "இப்போ வேறொரு விடக் கொஞ்சம் தேவனுய்யா அம்மா?" என்று கேட்டான்.

சீரமைப்பட்டு எப்படியோ எழுந்த உட்கார்ந்து கொண்டான் புஷ்யா. டாக்டர் அவளைப் பரிசோதித்துக் கொண்டிருக்கையில், 'அவர் மருத்தோற்றத்திலிருந்து எவ்வளவு நேரம் புரிந்த கொள்ள முடியுமா' என்ற ஆராய்ச்சியில் இருந்தான் ஜானகிராமன்.

"கொஞ்ச சத்தமா உடம்பிலிருந்து வெளியேறியிருக்கு! அதனால்தான் திரை தளர்ச்சியாக இருக்கு. உடம்பை அடைக்கக் கூடாது. காள் போல் மருந்து கொடுத்தனுப்பிறேன். காணடலித்தான் உடம்பு மருந்து உடம்பை ஆகணும்" என்று டாக்டர்.

"இந்தா, சங்கீதம்! அம்மாவை மெதுவாய்ப் பிடிச்சுப் படுக்க வை!" என்று வேலைக்காரிக்கு உத்தர விட்டு விட்டு டாக்டருடன் வந்தான் ஜானகிராமன்.

"ஏற்கெனவே உடம்பு சொம்ப பலவீனம். அதிலும் இந்தச் சருப் சைதவ காரணமாய் சத்தமே சத்தமாய் இல்லாமல் போய்விட்டது! சொன் மென்னத்தான் தேறணும்!" என்ற வழக்கமான சொல்லியில் பேசிக் கொண்டு போனார் டாக்டர்.

அவர்கள் வாழ்க்கை வந்து விட்டார்கள். 'போட்டிகளோ'வில் வின்ற காரின் சதவைத் திறத்த கொண்டு உள்ளே ஏறி உட்கார்ந்தார் டாக்டர். ஏதோ பயமான யோசனையில் இருப்பது போன்ற பியம் முகத்திலே ஏறி விழுந்தது.

"இப்போ இருக்கிற உடம்பிலே சின்ன அதிர்ச்சியைக் கூட அவங்க மனசு தாங்க முடியாது. இது விஷயத்திலே கொஞ்சம் ஜாக் சிசைதவா இருக்கணும். எந்த விதமான ஏக்களும் ஏமாற்றமும் ஏற்படாமல் பார்த்துக்கொள்ளுங்கள் வாசுந்தேவா!" டாக்டர் காரின் சதவைப் பட்டை அடைத்துக் கொண்டார். "உ...ம்..." என்ற சத்தத்துடன் கார் ஓடி மறைந்தது.

அந்தப் பிரம்மாண்டமான விட்டியன் மூலம் முட்டுகளேனெல்லாம் மிச்சார விசக்குகளின் ஒளி பளீரெனப் பரவியிருந்தது. வாசல் திண்ணையில் வேலைக்காரிகள் இரண்டு பேர் ஜானகிராமன் இடம் எவ்வளவு சாய்ந்திருந்ததுக் கிடந்தவர் புஷ்யாவுக்கு வேண்டியதைச் சொல்ல ஏற்கெனவே நினைக்க இருந்த அனுபவம் பெற்ற சங்கீதம் அமர்ந்தப்பட்டு வான். சமையல் வேலைகளைக் கவனிக்க வேறு ஆள் இருந்தான். வேண்டிய சொல்லுக்குப் போதுமான பணம் அவன் கையில் எப்போதும் புரண்டது. ஊரிலேயே பெரிய கண்ணுடித் தொழிற்சாலையின் விவாகம் அவனிடம் இருந்தது. தொழிலாளிகளின் அபிமானமும், ஆதரவும் அவனுக்குப் பரிபூரணமாகக் கிடைத்தது.

ஆனால் அவன் வாழ்க்கையில் எதிர்பார்த்த அனைத்து அனுபவத்திற்கும் கிடைக்கவில்லை. அதிலும் புஷ்யாவுக்கு உடம்புக்கு வந்ததிலே விழுந்து அவன் மயத்திலே சதா சிவவா வேதனைச் சிந்தனைகள் எழித்தப் போனனே.

அவன் உள்ளே போகிறபோது, காலில் ஏதோ புந்ததெனத் திரிந்த கைத்துக் கொண்டிருந்தான் புஷ்யா.

அருகே அவன் வந்ததும், புந்ததெனத் திரி கைத்து விட்ட அவன் அவனைப் பார்த்தான்.

"இந்த உடம்போடே புந்ததென்களால் மூடிக்கொண்டா, புஷ்யா!" என்றான் அவன் அவனுக்குகே கட்டியில் உட்கார்ந்து கொண்டே.

"பொழுதுதந்தான் பின்பே எப்படியுப் போக்குமெது?" என்று கேட்டான் அவன்.

அவன் அவனருடைய மெட்டை அணிந்து புத்தகத்தை எடுத்துப் புரட்டினான்.

“முருந்தமாலை — ஸ்தோத்திரம் பாடல்கள்” — அவன் மூத்ததைச் சொந்ததான்.

அவன் இருக்கும் இந்த உடல் கிணியிலே அவனுக்குப் பிடிக்காத விஷயத்தைப்பற்றி அவனிடம் பேசுவானேன் என்று அவனுள் மனமே ஒரு எண்ணம் ஓடியது.

“உடம்பை வினாடி அவட்டிக் கொள்வானேன் என்று சொன்னேன், அவ்வளவு தான்” என்று சொல்லிக் கொண்டு, புத்தகத்தை மூடிக் கீழே வைத்தான், ஜானகிராமன்.

வாசலில் மோட்டார் காரின் ஊர்திச் சத்தம் கேட்டது.

“எம்ம உடம்பம் அவாளுக்கு எங்கே புரியுது? ஓதோ ஊடகமா, அந்தக் கம்பெனி முதலாளி தான் வந்திருக்கார் காரியோ! நான் போய் வரட்டுமா, புஷ்பா!” என்று சொல்லிவிட்டு எழுந்தான் அவன்.

“எங்கப்பா, அம்மாவைக் கவனிச்சுக்கோ! எங்கேனும் வப்பன்களைப் போயிடாதே!” என்று கூறிவிட்டு வரவருக்குப் போனான்.

தலைவை உயர்த்தி, அவன் போவதைப் பார்த்து விட்டு மறுபடியும் தலையணியில் சாய்ந்து கொண்டான் புஷ்பா.

பக்கத்தில் மெட்டை ‘முருந்த மாலை’ புத்தகத்தை எடுத்துக் கண்ணில் ஒத்திக் கொண்

டான். அவன் கண்ணிலே துளித்திருந்த கீழ்த்துக்கள் புத்தகத்தின் மேலடிகையாக விளங்கின.

“பாவானே! அவர் உங்களைக் கவனியே கூட விளக்கிவிட்டார், என்னவோ? அதற்காக அவரை ஒன்றும் செய்த விடாதே! அவர் கல்வாடி, வாரோ அவர் மனதாகக் கவித்து விட்டார்கள். நீதான் அவர் மனதா மாற்றி எல்லா படியாக எங்களை வாழ வைக்கணும்” என்று தனக்குள் வெண்டிக் கொண்டான்.

✱

அவன் படித்த பெண்தான். கல்லூரி வாழ்க்கையையும் அனுபவித்து வி. ஏ. பட்டம் பெற்றவன். அறிவின் சாதனைகளையும், விஞ்ஞானத்தின் விளைவுகளையும் பற்றி அவனும் ஓரளவு அறிந்திருந்தான். கலாசாலைப் படிப்போடு மட்டுமின்றி அறிவியல் துறையில் பரவலான ஓரளவு விஞ்ஞான வளத்தைப் பற்றி கண்டுகொண்டிருந்தான்.

மேலுக்குக் கொண்டு கவிதைத் திருப்பிய ஜானகிராமன், தன் மனத்திலே கவிதை செய்து வைத்திருந்த வட்டியப் பெண்ணின் கண்ணாடிக் புஷ்பாவிடம் இருந்ததையும் தான், அவளை மணந்துகொள்ளச் சம்மதித்தான். புஷ்பாவின் தாய்ப்பணர் வாய்க்கட்டை இருந்த ‘ரிஸ்டயர்’ டூனியர், மேலும் ஜானகிராமனின் சொந்த ஊர்க் காரர். எப்படியோ அவனுக்கும் அவனுக்கும் காலம் முடிச்சுப் போட்டு வைத்தவிட்டது.

கவிதாபாசனம் ஒரளவு மாநகரிலேயே புஷ்பாவைத் தந்துடன் அழைத்த வந்து விட்டான், அவன் கன்னாடித் தொழிலாளன் ஜோதாய் உட்கு கொண்டிருந்தது. ஊருக்கு ஒதுக்குப் புறமாய் மேட்டு சிவத்திலே அமைந்திருந்த மாடி வீடு, வேறுபாட்டின், கச்சேரி, சினிமா, வீடுக்கு, ஊடகம் என்று அமர்க்கண்டப் பட்ட அந்தப் புது மன வாழ்க்கை அவனுக்கு மீளவும் பிடித்திருந்தது. தனது மகிழ்ச்சி சிவந்த புதுக் குடித்தனத்தைப் பற்றிப் பெருமிகத்துடன் ஊருக்குக் கடிதங்கள் எழுதினான் அவன்.

ஐப்பசி மாதம் மேந்தது. தலை நிலாவளிக் குளத்துக்குப் புறப்பட்டு வரும்படி அவன் தாய்ப்பணர் கடிதம் எழுதியிருந்தான். அந்தக் கடிதத்தைப் படித்ததும் தலையைத் தெரிவாத மகிழ்ச்சியில் துள்ளினான் அவன்.

உள்ளே ஊஞ்சலில் உட்கார்ந்த கவிதை வீடு அழ்ந்து மெட்டை அவன் கரையில் வரையில் காட்டி வந்து சேர்ந்ததும், அறிந்திருந்த ஜானகிராமன் இதழித்த ‘தட்டை’வென்று படிக்கவில் என்று ஓரளவு கேட்டான். துள்ளிக் குதித்து, தலைப் பின்னால் அரைந்தாட மாடிப் படிக்கில் அவனைத் தொட்டிருந்தான், புஷ்பா.

மாடி ஊரில் காலம் நான்களிலே உட்கார்ந்த பூக்களக் கழற்சிக் கொண்டிருந்தான் ஜானகிராமன், மாடிப் படியின் மேல் படியில் வந்து கைப்பிடிச் சுவரில் சாய்ந்து

கிட்டுத் தவன். அவன் முகத்திலே மழைநீர் அங்கு தெறித்துக் கொண்டிருந்தது.

"என்ன தானியம்மா, அப்பேய சித்தி திரிசினி!" என்று கேள்யாள்.

"போதுமா!" என்று முகத்தை நோடித் துக் கொண்டிட ஆடி நடந்து வந்தான் அவன்.

"உங்களுக்கு வந்த கடிதத்தை நான் பிரிச்சுப் பார்த்திட்டேன். கேரபயில்கிறேயே!" என்று கோஞ்சலாகக் கேட்டான் அவன்.

"தொம்பு போய்ப் போய்! எங்கே அக் கடிதத்தை இப்படிச் சொடு!" என்று கேரபம் சொல்வது போன்ற பாவனையுடன்.

"கேரபித்துக் கொண்டால் நான் அதை எப்படிச் சொடுப்பேன்!" என்று அவன்.

அவன் சிரித்தான். அவனும் சிரித்துக் கொண்டே, தான் கொண்டிருந்த கடிதத்தை அவன் கையில் கொடுத்தான்.

"அப்பா எழுதி பிஞ்சுதான். அதனுடைய பெண்ணு இந்தக் தங்குமேது!" என்று ஜானகியாள், அவரைப் பார்த்துச் சிரித்துக் கொண்டே.

"படித்தவிரிந்தான் பெருங்கிணை!" என்று புஷ்பா. அவளுக்கு அவ்வளவு ஆகிதாம். அவன் போனால் படித்த முடிந்தான். படிக்கும்போதே ஏதோ ஏனையம் நோயிற் றதப்படி அவன் முகத்திலே நோய் மறைந்தது.

"பேரவனி, கார்த்திகை என்று பட்டாக கட்டு விளையாவதற்கு நாம் குழங்கதகனா, புஷ்பா!" என்று கேட்டான் அவன் கடிதத்தை படித்து வைத்துக் கொண்டே.

அவன் குடியிலே இருந்த தீயிரளும், கண்டிப்பும் அவனது கோந்த அப்பிதிராவத்தை அழங்கி வைத்து விட்டான்.

இந்த செய்வது என்று புரீயாமலே 'உம்' என்று தலையை ஆட்டி விட்டான் புஷ்பா.

தனியே போவதற்கு அவர்கள் ஊருக்குப் போகவில்லை.

அவன் மனதை ஏதோ ஒன்று அரித்தது தின்று கொண்டிருந்தது. ஊருக்குத் தான் போகவில்லை. இப்பேரவது பண்டிகை நிகழ்ததைக் கொண்டாடலாம் அல்லவா! மற்ற விஷயங்களில் எல்லாம் அவனிடம் கொஞ்சிக் கொஞ்சிப் போகும் ஜானகியாள் இதைப் பற்றியே பேசுவா எடுத்தாலே முற்றிலும் மாறியே போய் விடுவாள்!

பேரவனி நான்கு காலியில் கண் விழித்ததும் அவளுக்கு கனிகள் கிளைவதால் வந்தது. அங்கே இப்போது எத்தனை கோலாகலமாக இருக்கும்? இங்கே மட்டும் என்ன? இவர் மனம் வைத்தால்

அன்று முழுவதும் அவளுக்கு என்னவோ எப்பதியில் பிடித்தது போல இருந்தது.

கார்த்திகை வந்தது.

மாடி வராததால் கவரில் வரிசைபாடி அகல் விளக்குகள் ஏற்றிவைத்தால் எத்தனை அழகாக இருக்கும் என்று எண்ணிக் கொண்டான், புஷ்பா. விளையாட்டுப் போன ஜானகியாள் கிடம் சொல்லியும் பார்த்தான்.

"சூரிய வெளிச்சத்திலே மெழுகுவர்த்தியை ஏற்றி வைக்கப் பாடுதான்! இத்தனை மிகார விளக்கு வெளிச்சமும் வெளிச்சமாகத் தோன்றவில்லை யாக்கும்!" என்று கோடித்த விட்டான் அவன்.

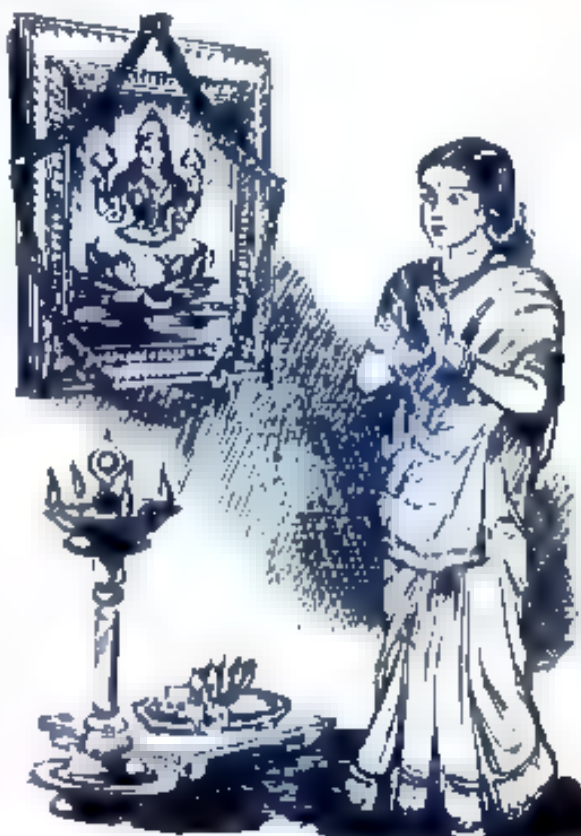
அவன் மனத்திலே தனது தங்கியே தெய்வ பாய் வந்து ஒங்கி வளர்ந்தது.

இந்தப் போராட்டத்தை, இதனும் விளங்கி ஏதோப் பருதவை எல்லாம் புஷ்பா பாரிடமும் தெரியக்கூடவில்லை. ஊருக்குக் கடிதம் எழுதும் போதெல்லாம் தனக்கு இங்கே இருக்கும் சௌகரியங்களைப் பற்றித்தான் விரித்திருந்தாள் தனியே வேறொன்றும் எழுதவில்லை.

காட்டினால் ஓட்டத்தில், அவன் பவத்தின் லாசியில் தெய்வ பாய் முகத்து வளர்ந்த கொண்டிருக்கும் போதே அவன் வயிற்றிலே குடியும் வளர்ந்தது. ஜானகியாள் மழைநீர் போனது.

அவருக்கு வேண்டிய பணி விதிகளைச் செய்து விட்டு தங்கும்பாறைய விட்டோடு இருக்க வேங்கு அமர்த்தினான் அவன்.

எங்கு மாதம் ஆயிற்று. இந்த நான்கு மாதங்களுமே அவருடைய ஏதாவது படுத்திக் கொண்டே தான் இருந்தது. தனக்குச் சிறித தலையை வலித்ததும் தெய்வத்தை அழிய மறந்து வாழ்வதனும் நேர்ந்த விபரம் தானே இது என்று எண்ணிக் கொண்டான் புஷ்பா. அவன் எண்ணத்தை

உதவிப் படுத்தவதற்கே ஏற்பட்டதே போல் தான் ஒருவரையே உயிர் தவிர அவரைத் தீரே சென்று வந்து தாக்கியது.

அந்த வட்டாரத்திலேயே பிரசித்தி பெற்ற டாக்டர் வந்து பார்த்தார்.

அவன் வயிற்றிலே ஐந்திரிசுத் த 'கரு' கெதல்த விட்டது. அதனால் விளைந்த பல விளைந்த விட அதற்குக் காரணத்தை ஆராய்வதில் பயனுள் அவன் மனசுக்குள் தனக்கிடையே நெய் பவம் தான் அவனை உருக் குவித்து விட்டது.

ஐயனரோமன் அறிந்த போல் விட்டார்.

வாரியே விருத்த புதுப்பாதித் தப்பினார்.

வந்தார், பெய்க்கை ஈருக்கு அகழ்த்தப் போகலாம் என்று எண்ணத்தான்.

ஆனால் "இந்த சிலை" அவன் பிராணம் சேலவது உருவியில்" என்று டாக்டர் கூறி விட்டார். இரண்டு வரங்கள் தங்கி விருத்த மறுபடியும் அவர் தம் ஈருக்குத் திரும்பி விட்டார்.

தன் மனத்தை அரிக்கும் பீதியையும் போராட்டத்தையும் பற்றித் தந்தையிடம் புதுபா ஒரு வார்த்தை சொல்ல விடும். தனக்குள்ளேயே அதைப் புதுங்க வைத்து மறு இரண்டு தான் சொந்த அபாராய்ச்சைதான் அந்தக் கரு விதையுக்குக் காரணம் என்று அவன் மனம் நிர்மாணமாக முடிவு கட்டி விட்டது. இந்த சிலைப்பிசேலே தனக்கே மரத்தக் கொன்றும் அவனிடம் சொல்லும் விடையும் 'என்னை, என்னை' என்று சொந்தத் தக் கொண்டன.

அவன் வயிற்றுப் புக்கை ஆற்றவதற்குத் தான் வைத்தியர்களைப் பந்தித்த கொடுக்க முடிந்தது. அவன் மனத்திலே சிறு பிடித் திருக்கும் புண் இருப்பதை அவர்களைப் புரிந்து கொள்ளக்கூட முடியவில்லை.

உண்கமரில், புதுபா தன் விபரணைப் பற்றிக் கூட அவ்வளவாகக் கவலைப்படவில்லை. ஒரு வார்த்தை விட்டால் ஒரு வான் நெய்வதில்லை போதத்துக்கு ஐயனரோமன் எங்கே ஆனா விடுவாரோ என்றுதான் அவன் பயந்தான். பிரித்திக் கொண்டிருக்கும் போதெல்லாம் அவனுக்கு திரை நெய் சிந்தை! அர்மோனியை நாம் உச்சாடனம்! அதைக்கூட இரைந்து மூன்று முறைக் கட்டினான், மனத்திற்குதான்.

அன்றைக்கு எல்லாம் தங்கம் கம் 'முருத்தியோ' புந்தம் கொண்டு வந்திருந்தான். கொலையாகத் தான் போகவில்லை. போல முடியவில்லை இந்த உத்தேசித்திருக்கையாவது சொல்லிக் கொண்டிருப்போமே என்று அவனுக்குத் தோன்றியது.

அந்தக் கிரகவங்கியைப் படித்த போது அவனுக்கு ஏதோ சற்று மனப்பகு குறைத் தது போல இருந்தது. படுத்தவாரே அந்தப் புத்தகத்தைப் புரட்டி அதன் பக்கங்களில் அருகுருவைக் கண்ட மூலம் குன் புதுபா.

★

அந்தப் புண் கவலையில் ஐயனரோமன் அவனருகே வந்தபோது அவன் முருத்த

மாகியில் வரிசையில் தான் ஆற்றிவிட்டான். 'இந்த உடம்போடு இந்தப் புத்தகத்தைக் கட்டிக் கொண்டு உயிரை விடுவோமே!' என்று எண்ணிக் கொண்டான் அவன். அவன் வந்ததைக் கூடக் கவனிக்காமல் அவன் கவர தன்மையே ஏதோ கிரகவங்கியைப் படித்துக் கொண்டிருந்தான். இந்த சொந்த உடல் கிணியில் அவனுக்கு அந்தப் புத்தகத்திலிருந்து ஈடுபாடு அவனுக்கு ஆச்சரியமாய் இருந்தது. அவன் வந்த கட்டியில் தன் பக்கத்தில் உட்காந்த பின்புதான் அவன் அவனைக் கவனித்தான்.

"செத்ததற்கு நாடகம் எப்படி விருத்தது?" என்று புதுபா, புத்தகத்தை மூடிக் கொண்டே.

"உன் உடம்பைச் சொல்லு முதலிய!"

"செத்ததாய் விட இத்தகைக்குக் கொஞ்சம் வலி விட்டிருக்கிறேன்" என்று உறுதுள் அவன். புதுப்பாவிடம் பேசியே சிறுமாதையே நானடி தெளிவு இருந்தது.

"செத்ததற்கு நாடகம் எப்படி விருத்தது என்று கேட்டேன். பதினே சொல்ல விட வேண்டும்!" என்று மறுபடியும் கேட்டான்.

"என்ருப்தான் இருந்தது. ஆனால் 4 இல் காமம் காட் மட்டும் தனியே பார்க்கிறேன் என்று எனக்கு எதுவுமே தங்கித்திடவில்லை."

அவன் முகத்தில் பெருமீதத்தில் புக்கைப் பட்டித்தது.

அவன் எழுந்த குளிக்கப் புதப்பட்டான். கட்டியை விருத்த அவன் எழுந்ததும் அவன் புத்தகத்தைக் கவலில் படுத்துக்கொண்டான். அவனுக்கு அவன் செங்கை விப்பா விருத்தது. "இந்த உடம்பு வலியோடுமேயே படிச்சே வேறு என் கிரகப்படுத்திக் கொன் டிருப்!" என்றுதான் அவன் கேட்ட சிலைத் தான். ஆனால், டாக்டர் அவனிடம் தனியாக விட கொல்லிவிருத்தவை கிரகவங்கி வந்தன.

"உங்க பரிசுதிக்கு என்னமோ மனத்தான் சொல்ப அறிந்த போயிருக்கு. அவங்களைச் சொல்லச் சந்திரமாய் இருக்கும்படி. பார்த்துக்கூடா உடம்பு தகையே வான வட்டத்திலே நெறிப்போது!" என்று முந்திய வாரியை நாடகக் கொட்டகையில் அவனைச் சந்தித்தபோது டாக்டர் கூறிவிருந்தார்.

எப்படியாவது அவன் உடம்பு நெறிக்கும் சீர்தான் என்று எண்ணிக் கொண்டான் அவன். அவனுக்கு எப்படி என்ன மனக் கெட்டி இருக்கும் என்று போகித்தான். எந்த விதமான சென்கிரபத்துக்கும் குறைதான் இவ் வராமல் செய்த வைத்திருக்கிறேனே அவன்! அப்படியிருக்கையில் அவனுக்கு மனக் கெட்டி எப்படி வந்திருக்கும் என்று தான் அவனுக்குப் புரியவில்லை. எதற்கும் இன்னும் கொஞ்ச நாளைக்கு அவன் என்ன செய்தாலும் அதற்கு எதிராக ஒன்றும் போக வில்லை என்று தனக்குத் தானே நிர்மாணித் துக் கொண்டான். அவனது உடத்தைலில் ஏற்பட்ட இந்த மாறதன் விப்பா விருத் தாலும் ஒரு கவலையில் புதுப்பாவுக்கு அது பிசேவும் அறுகமையே இருந்தது.

ஒரு வரம் ஓடி விட்டது.

புழுவாயின் உடம்பு மூங்கிலாகித் தொஞ் சம்பந்தமிருந்தது. விட்டதுவென தாராளமாக எழுந்து நடமாடினான். டாக்டர் உடம்பைவு சீக்கிரத்தில் அவன் இவ்வளவு தெருவான் என்று எதிர்பார்க்கவில்லை. ஞானசோமனுக்கு இப்பொழுதுதான் போன மூலக்கத் திரும்பிவர போல இருந்தது.

பகலாறு 'குஷி' நிரும்பிக் கொண்டிருந்தது. அன்று கோழிநாடாவின் வருகைக்குக் கொண்டாட்டம். இவ்வு நிருப்புவந்தது வேறு வேறாகும் என்று காவியில் 'பாட்டி'க்குப் புறப்படுகிறபோதே சொல்லிவிட்டுப் போயிருந்தான் ஞானசோமன். ஆனால் எதிர்பாராதவகையில் சில சமயங்களை எடுத்துப் போக எவ்வளவு ஆறு மணிக்கு விட்டுக்கு வரும் படி வீசித்தது.

அவனை நன் காலா எடுத்துக் கொண்டு புறப்பட்டான்.

பதிவழி வந்து கொண்டிருக்கும் போதே தூரத்திலே தெரிக் அம்மன் கோவில் வாசலில் அவன் கண்ட காட்சி அவனைத் திடுக்கிட வைத்தது. புழுவாயும் சங்கீதமாயும் அம்மன் கோவிலுக்குள் நுழைந்து கொண்டிருந்தான். புழுவா கையில் புத்திரகம் இருந்தது.

அன்று விட்டுக்குத் திரும்பியதும், அவன் தான் அவனைக் கோவிலின் பார்த்ததாகக் காட்டிக் கொண்டே வந்தான்.

ஆனால், பற்றி எல்லா காட்சிகளையும் விட, அவன் ஈரத்திலே அராதனை அமைதியும், மெழிப்பும் பெருகிப் பெருகின. அவனுக்கு இதைப் பார்க்க விரும்பா யிருந்தது. அந்தியை சீரமை துக்கமே இல்லை. என்னைவென வேண்டுகோளும் புரண்டன.

அதன் பின் புழுவா கின் ரோக்கத்தினை நான் அது அதுவாய்க் கவனித்தே தொடங்கினான். வெள்ளிக் கெழமைதோறும் அவன் கோவிலுக்குப் போய் வருவதுவற்றி அவனும் அவனிடம் நன்றும் தெரிவிப்பதில் அவனுள் விசாரிப்பதில்லை. ஆனால், கோவிலுக்குப் போகத் தொடங்கிய காலமிருந்த அவன் உடலின் புதிதொரு தெம்பும், சுதாரியும் பிறந்திருந்தன. அவனிடத்தில் ஏற்பட்ட இந்த அபூர்வ குணம் அவனை ஆச்சரியத்தில் ஆழ்த்தியது.

விட்டதெட்ட ஒரு மாதத்தில் அவன் பகலாறு புழுவாவாகவே ஆகிவிட்டான்.

அன்று இருட்டுப் பரவும் வேளையில் ஞானசோமனும் டாக்டரும் சேர்ந் வந்தது கொண்டிருந்தனர். புழுவாயின் கைத்திரம் தொடங்கிய காலமிருந்த டாக்டர் அவனது அபூர்வ கம்பாசை ஆடி வீசுந்தார்.

"உங்க மனைவி எதைவென கிணக்கக் கடிப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறாள், ஸார்! அதை ஒரு வேலை எதற்கு ஆடி வீசுக்கிறது. அதனுடைய இவ்வளவு சீக்கிரத்தில் இந்த 'இம்பெய்மென்ட்'!" என்று டாக்டர், ஏதோ பேசின இடைவே.

ஞானசோமன் கண்ணில் பாகதையோத்திரி ஏற்றத் தன்னை சீக்கிர அம்மன் கோவில்

எப்படி வேலை?

"தான் சிபாரிசு செய்து அனுப்பி வேலை. அந்தப் கையன் தோகை வேலை செய்திருக்கிறா?"

"ஆமாம். அப்படித் தான் செய்தேன். அவன் உடம்பை வளர்ப்பது கூடக் கெடவாது!"

விளக்கொளி தெரிந்தது. தெம்பும், கோவிலும், பண்டுகள் என்றவற்றி வழி வந்த பண்பாட்டில் ஹரிருந்த அவன் மனவியின் மனத்திலே சிக்குகளும் கம்பிணக்கக் கெடவாயும் அதனாடிக் அவன் கண்டான்.

அந்த கம்பிணக்கக் கெடிக் குளிர்சாலைப்பட்டு புழுவாயின் மென்திரைப் புது மெருது ஏறுவதை அவன் மனவிரைவாய்ப் பார்க்க முடிந்தது.

டாக்டர் இறங்க வேண்டிய இடம் வந்தது. "வான் வீசின் ஞானசோமன்!" என்று சொல்லிவிட்டு டாக்டர் இறங்கிப் போனார். மறுபடியும் மனத்திலே புரண்ட வேண்டுகோளும் மென்திரைவரை ஒட்டினான் ஞானசோமன். பிடிபடாத கட்டிவங்கையும், கொள்ளை கைப் மனித வாழ்வின் சோய் முடியாத அநிவர்த்த மன அமைதிவாயும், கன்ன சிறைவாயும் கம்பிணக்கக் கெடத் தருவதை அவனும் உணர் முடிந்தது.

கைத்திரவங்களுக்கும் கட்டுப்படாத அவரது உடல் மென்திரை, திக்கும் அருவாசு தான் அவனுகளையே கன்ன ஏற்றத் தெய்விக கம்பிணக்கைப் கிணக்கப்போது அவனுக்கு மென்திரைவெளும்புக்கொடுத்தது.

அவன் கீட்டுக்குள் நுழையுமீயோது, நேரின் ஞானசோமன் கெட்ட கம்பிணக்கத்தில் தோத்தப் போட்டெடப் பட்டிருந்த துத்துவிளக்கை ஏற்றி எண்ணித்தது கொண்டிருந்தான்.

ஞானசோமனின் கரங்கன் அவனைப்போல மனம் உப்பின.

புழுவா நிரும்பிய பொழுது உப்பிய சரங்குடைய விளக்கொளியே ஞானசோமன் திரும்பு ஆச்சரியம் காத்திருந்தது.

அவன் கண்ணின் கவனமிருந்தது. கண்ணின் ஓரத்தில் திகைவிட்ட "அவர் என்ன சொல்வார் போகுமீதே" என்ற பாய் தானாகவே விவரி மறைந்தது. மெழிச்சி அவன் உள்ளத்தில் திறந்த பொய்யெது.

"இப்பத்திரை உடம்பு கன்னுக்க் குணமா யிருக்கிறதா! இக்கறைக்கு ஆடி வெள்ளிக் கெழமை. அதனுடைய உடனே யிருந்து இந்த விளக்கை எடுத்துத் தெய்வத் தெய்விக கைத்திரம்!" என்னுள் அவன்.

ஞானசோமன் கன்னத்திலேயும் புதிதாய்ப் பண்பாடுவென சிந்தருத்த விளக்கின் குளிர் பரவிக் கொண்டிருந்தது.

11. பாடுங்கள்! பாடுங்கள்!

மின்னர்களுக்குக் குடை, பிடிக்குர்கள் என்றும் பாழைக் கல்; வெலிதும் அல்ல, கொழு மண்டபத்துக்குள்ளும் பிடிக்குர்கள் அல்லவா? மன்னர்கள் குடிசை நன்றும் பாதுகாத்து வருகிறார்கள் என்பதைத் துறித்த மடையாளம் குடை, அல்லவதான்.

இன்னொரு விஷயம்: குடைக்கு வெளிப்புறம் செம்பட்டும் சரிகையும்; உள்ப்புறம் வெண்பட்டு, செம்பட்டும் சரிகையும் மிக்க பிரகாசத்தோடு கண்ணைக் கூசச் செய்யும்.

உள்ப் பக்கத்திலுள்ள வெண்பட்டோ சத்திரத்து சிலையிபால்க் குளிர்ந்த பிரகாசத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கும்.

செம்பட்டும் சரிகையும் அங்ஙனம் டாசாசை பயமுறுத்தும்; வெண் பட்டின் காட்டு மக்களுக்குப் பாதுகாப்பை அளிக்கும் என்பது குறிப்பு.

இன்றைய சாஜாங்கக் குடைகளிலும் இந்த ரீத வித்தியாசம் உண்டு.

தேர்வண்டிமானது சாஜியம் விரித்து கொண்டே போகிறது. பஸ்தேசத்து மன்னர்கள் நோண்டாமாசது ஆளுகைக்கு உட்பட்டுக் கப்பம் கட்டி வருகிறார்கள்.

பார்த்தார் கவிஞர், குடை விரித்து கொண்டே போவதாகத் தெரிகிறது; நோன்றதான்.

கொழு மண்டபத்து மேடையின் முகம் புகுது வருகிறார். இடது பக்கத்தில் உட்கார்ந்திருக்கும் புலவர்களைப் பார்த்துக்

கையை உதாராக பாவத்தோடு காட்டி, "பாடுங்கள்! பாடுங்கள்!" என்கிறார்.

பிறகு வலது பக்கத்தில் இருக்கும் புலவர்களைப் பார்த்து, "பாடுங்கள் பாடுங்கள்" என்று மூழங்குகிறார்.

கடைபொருட மேடக்கு எதிரிலே உட்கார்ந்திருக்கும் பெரிய பெரிய கவிஞர்களைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறார்: "உங்கள் காலித்தான் உண்மையான தமிழ்ப் பாடல்கள் வந்து சேர்வனம் போட்டு உட்கார்ந்திருக்கின்றனவே, தேட்பாடுகள்! உங்கள் பாட்டெல்லாம் கடைபும் வாய்ந்த பாடல்கள்தான். பாடுங்கள்! நன்றும் பாடுங்கள்!" என்று உதாரைப் படுத்திறார், ஆவதான விதம்தான்.

"பாடுவோ பாடுவோ!
பாடுவோ பாடுவோ!!

பாவித் திருத்த
புலவிகளே பாடுவோ!!!
ஞாவித் தெளிவாக
மறிதிறந்த நோண்டையர்
வேவித் திருத்த
குடை!"

[ஞாவித் துன்பம்: குடிபுறது பிரகாசத்தோடு ஓர் விசிறை வெளிப்புறம்; ஞாவித் துன்பம் ஞாவித் துன்பம் என்று கண்டு கொண்டது. அந்ந் ஒரு தனிபாச இரைப் பம்பு. மறிதிறந்தே: சத்திரத்து குளிர்ந்த சிறிதோ கடிவது குடை; பாடுங்கள் பாடுங்கள்.]

அழகான நாடக இயல் அமைத்திருக்கிறது பாடலில். அனுபவிக்க சாம் இருக்கிறோம்.

*Setting a Style
with Binneys*

ஆடலர்களின் ஆடைகள் காணத்தக்க
நான் பல்கலைகளில் மூலமாக
வருவது அவர்கள் காணத்தக்கதும்,
தேர்ந்தெடுத்ததும் ஏற்ற ஆடைகளை
கவனித்து வாங்குவதே. இந்தியா
யில் அக் கவனமாகக் எப்போதும்
வழிபி வாங்குவது, தனம் தனம்
புதிய புதிய முறைகளிலும் கவர்
கவரும் கவர்ச்சியும் தாரைக்
எப்போதும் B & C மில் துணிகளை.

**VENKATESH
VASTRALAYA**

CITY
DISTRIBUTORS
FOR

PHONE 4683

**The Buckingham & Carnatic Mills
The Bangalore Woolen, Cotton & Silk Mills**

RETAIL SHOW ROOM

வெங்கடேஷ் வஸ்த்ராலயா
2, தம்பு செட்டித் தெரு - சென்னை-1

புதுமை பெறுங்கள்! முதுகில் வீணானம் செய்வதும் சார்மிஸ் டால்ஃம் பவுடரை உடல் முழுவதும் தூவுங்கள். எத்தகைய புதுமை உணர்ச்சி அது அளிக்கும் தெரியுமா? பிடுகுத்தன்மை பெறுங்கள்! உடலில் கரணியுள்ள இடங்களிலும் பவுடரை தங்குக நடவிலிடுங்கள். அது மட்டைப்பொருள் படர்த்து எரிச்சல் வராமல் பாதுகாக்கிறது.

தீவிரத் துளிர்மையுடன் இருங்கள்! சார்மிஸ் டால்ஃம் பவுடரை தாயாளமாக அடிக்கடி உபயோகியுங்கள். அது சோலிஸ் னாமல் பெருவாழ்வு அளிக்கும் எந்நாள் அழகுக்கும் காதுகள் வசிக்கிறதும் இதழிவ சிறந்த சகலியம்.

சார்மிஸ்
டால்ஃம் பவுடர்

பயன்படுத்தும் மிகு சூழலான
தனுடன் முன்வது.

காது மந்தமா?

தனது கேட்டு அனுபவிக்க

பிரதிபித பெற்றதும், சக்தி வாய்ந்ததுமான
கேட்கும் "கேக்ட்டுன்" கருவியே
சிறந்தது

விசை ரூ. 25/-

★

மார்பெட்டில் திடீரடக்கும் மற்ற கேட்கும்
கருவிகளின் விலையில் பாதிதான்!

★

மாடர்ன் ரேடியோ கம்பெனி

18, கேட் காலனி 2ஆ தெரு
எழும்பூர் - மதராஸ் (K)

போன்:

88083

தந்தி:

"KATHAYEE"

TRADE MARK

No. 140755

திபாவளி விற்பனை!

திபாவளிபயறன்னிட்டு பல நூதன
தினுக்களில் கொள்ளைகாலம்
சேவைகளை ஸ்டாக் செய்துள்ளோம்.
மங்கலிடம் ஜாஜெட், கிரேஸ் கிடுக கேஸ்
கலும் கோல் பீக்கர், மூலக அகரேருங்
கெய்குல் பாவாடைகலும் கிடைக்கும்.

குறிப்பு:—தீயன்கள் ருசுக்கி 12-18-52
சுயித்திக்கலகல்கத் தலாயித் தலபெறம்.

★

காத்தாயி

ஸீக்ஸ் எம்போரியம்
உன்னத் தெரு, மயேஸ்வூர், மதராஸ்

South India

The South India Co-operative Bank Ltd.
331/4, Park Street Avenue, Calcutta-29

நாண் மாக்கலி

வினா நெய்யாண்டி

7. வீண் பழி

அந்தக் கட்டத்திலிருந்து ஓங்கொருவருடைய முத்திரையும் ஒரு ஆயுதம் ஆகியும் நோக்கி இருந்தன. அவர்கள் எல்லாவற்றோடும் தங்கள் தானியைப் பார்க்காமல் பொதுமையோடு இருப்பார்கள்! அந்தக் குழந்தையைப் பாடிப்பதற்காகத்தான் அவர்கள் அந்தக் குழந்தை வறையில் வந்து சேர்ந்து கொண்டிருந்தனர்.

"இதென்ன கட்டம்?" என்று வள்ளி மிகுந்த ஆச்சரியப்பட்டாள்.

"ஏங்கள் எங்கள் தானியைப் பார்க்க வந்திருக்கிறோம்....." என்று குரல் வந்தது.

பெத்தண்ணாள் அப்பொழுது அக் கட்டத்தை விவரிக்க கொண்டு முன்னால் வந்து, "வள்ளி! குழந்தையை எடுத்துக்கொண்டு வந்து எங்கொருடனும் வாட்டு. இனிமேல் அவங்க பொதுமையோடு இருக்க மாட்டார்கள்" என்று.

அவள் எட்டென்ற உன்னே போய் ஒன்றைக் கிடந்த குழந்தையை எடுத்துக் கொண்டு குழந்தைக்கு வேண்டிய வந்து எங்கொருடனும் குழந்தையைக் காட்டினாள். அந்தக் கட்டத்தினால் அவள் கையில் ஏதேன் விழுந்த குழந்தையை ஒருவரை பொருவ தன்னி லெருக்குக் கொண்டு பார்த்தாள். அவர்களுக்கு அந்தக் குழந்தையைப் பார்க்க ஆவதும் ஆகாமல் அநீதமாயிற்று. ஏனென்றால் அதைப் போல அவ்வளவு அழகான குழந்தை அது வறையில் அந்தக் கட்டத்திலிருந்து வந்து வந்திருக்கவில்லை. அது அவர்கள் கண்ணுக்கு தானியாக மட்டும் படவில்லை. வேறு ஏதோ அவதாரப் பிறவி வாகவே அவர்களுக்குத் தோன்றியது.

குழந்தையைப் பார்த்தபின் அந்தக் குழந்தை உன் பெண்டின் ஒருபுறமாகச் சென்று உட்கார்ந்தது குழந்தையைப் பற்றிப் போவாயினால், போத்தியையாவும் சிறிது தூரத்திற் போய் உட்கார்ந்து அவர்கள் பேசுவதைக் கவனிக்கவாண்டும். ஒருநாள் வியப்போடு, "என்ன அதிரவும்! குழந்தை தங்கள் சிங்கமாதிரி அல்லவா இருக்கிறது! ஜாடைவிலை தரப்படுவதும் கொள்ளவில்லை. தாயையும் கொன்றவில்கு. தோம்ப அழகான இருக்கிறது. இத்தமாதிரிக் குழந்தையை என் இதுவரை என் கண்ணில் காணவில்லை....." என்று.

"ஆமாம்! ஆச்சரியமாய்த்தான் இருக்கிறது. எம்ம கட்டத்திலேயே இதே ஒரு தெய்வீகப் பிறவி என்றுதான் சொன்னோம்....." என்று மந்திரேகத்தி.

இந்த யார்க்கதைகளையும் போத்தியின் செவியிலும் விழுந்தன. அவள் மனத்துக்கு வள்ளியின்

குழந்தையைப் பற்றிப் பலரும் பெருமையாகப் பேசிக் கொண்டிருந்தனர் உண்டாகியது. அவன் அக் கட்டத்தினிடம் 'அந்தக் குழந்தை அவர்களுடைய தானியல்ல!' என்று சொல்வது தடுத்தான். ஆனால் அவர்கள் கண்ணுக்குவரமாக அந்தக் குழந்தையைக் கொண்டாடி மரியாதை செய்யும்போது அவர்களிடம் துணித்து இந்த உண்மையைச் சொன்னால் அவர்கள் அதை எம்மாம் அவர்க்குப் போத்தியின் ஒரு வேண்டுகோளுடைய செவியை விடவாய்க்கலாம்! ஆனால் வந்தான் சிறிதளவு அங்குடைய உண்மை தீவிரமாகச் சிறித்த வண்ணிக்கு ஏதேனும் கொடுத்த உண்டாகக் கிடைத்தது. அந்தக் கட்டத்தினால் சபையிலும் உணர்ச்சியையும் அவருக்கு கண்ணுக்கு தெரியும். ஆகவே, அந்தக் கட்டத்தினிடம் ஒரு சந்தேகத்தையும் மீளக்கொண்டவன் தந்திரமாக எந்தெந்த விட அவன் முயற்சித்தான்.

அவன் திடீரென்று ஒரு முடியுக்கு வந்தவன் போல் அந்த ஸ்திரீயின் கட்டத்தில் போய் உட்கார்ந்தான். அவன் அப்படித் திடீரென்று வந்து தன்னுடையபேய் வந்து உட்கார்ந்தது மற்றவர்களுக்குக் கெல்லாம் சிறிது ஆச்சரியத்தை உண்டாக்கியது. போத்தியின் அப்படி வந்தால் அதில் ஏதாவது விசேஷ மிகுந்தும் என்று அவர்களுக்குத் தெரியும். ஆகவே, அவர்கள் ஒய்வொருவரும் அவருடைய முகத்தை விடப்போடு பார்க்க வாயினர். போத்தியின் ஒரு தடவை கணத்துக் கொண்டு போல ஆரம்பித்தான். "ஏ குரீ! நீ தானே சொன்னே, அந்தக் குழந்தை தெய்வமாக வந்து பிறந்திருக்கிறது என்று! ஹாம்! நீங்கள் எல்லாரும் கைத்தில்க்காரிகள். அந்தக் குழந்தையைப் பார்த்தால் மகிழப்பனுக்குப் பிறந்ததா எந்தேனா? அல்லது அவர்கள் சொன்னதற்கு நிரூபணவது ஒட்டி இருக்கிறதா? நான், குக்கு, விழி எல்லாம் எப்படி இருக்குது!" என்று.

அவருடைய வார்த்தைகளுக்கு எவருமே அங்கு எதில் சொல்லவில்லை. என்னோரும் அவருடைய முகத்தையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் அப்பொழுது இருந்த நிலைமை போத்தியின் இன்னும் கொஞ்சம் தாடாளமாகப் பேசுவதற்கு இடம் கொடுத்தது போலிருந்தது. அந்தக் கட்டத்தில் பாதிப்பிடுவதற்கு தன்னுடைய வார்த்தைகள் எப்போதுகாலாகும் நீர்வயம் வண்ணிக்கு ஏதிராக ஒரு கெளரவமாக உண்டாகி விடவா மென்று அவருக்குத் தோன்றியது.

"அந்தக் காரணத்தால் வள்ளி என்னிடமிருந்து தப்பிப் போய் இந்தக் குழந்தையைப் பெற

தெருத்தாறுக்குள் ஈரணம் என்ன! அவனுக்குத் தெரியும், நான் ஆதிவிரகித அலங்கரித்து என் தேவம் வைத்திருக்கிறேன் என்று. எனக்கு அந்தக் குழாய்க்குக்குத் தாய்ப்பால் மகனப்பயங்கானது ஏன்? எந்தேமம். இது இப்போ உலகமர்ப்பத் தெரிந்து போச்சி. அன்னிக்குத் தவிர்க்கட இரத்தக் கூட்டத்

திடீச பிடிப்பிக்கு ஆமாம்! நான் சொன்னி லிட்டேன். இரத்தக் குழாய்க்குதான் அலன் அப்படித்தான் வளர்க்கப் பார்த்திருன்."

அன்னி தன் உணவனுக்குத் துரோகம் செய்து வேறு பாரோ வேளி மனத்தினிடம் செட்டி கட்டி வைத்திருந்தான் என்று அந்தப்பனும் வகைலில் போத்தியாய்மா வசத்தாகவின ஜோடித்துச் சொல்லி அந்த எந்திரினிக்கு மனத்தில் வன்னியைப் பற்றிக் கெட்ட அறிப்பினால் ஏற்படுபடி சொப் பான். அந்தச் சொந்தி அந்தக் கூட்டத்தில் உள்ள ஆண் பெண் எல்லோருடைய சொந்தி கும் எட்டிச் சந்தாசாக வளர்க்கு விட்டது.

ஆதாய மிகலாமல் கட்டிவிடப் பட்ட இரத்தக் கதை ஒவ்வொருவருடைய சத்தத் தையும் சொல்லிப்பாடல் செய்தது. பலர் அவரை அந்தக் குழாய்க்குபோடு அந்த இடத்தில் விட்டு அடித்துத் தூத்திவிட வேண்டுமென்று முடிவு கட்டி வன்னிக்கு

குடிசை வசலில் வந்து சிந்து பவனிடமான சொல்லிவிடக் கேட் கத் தொடங்கினர். பலர் வசை மாரி பாடத் தொடங்கினர். வன்னி குடிசைக்கு வெளியே வந்து பார்த்தான். - பவருடைய ஈரணம் போன்ற வசத்தாக கலிக் கேட்டு அவன் மனம்

பொருளில் பொருளி யது. அவமானமும் தக்கமும் அவன் கெடுகாரப்போத்தன. இவை பெய்யாமல் போத்தியில் குந்தி சி தா எனக்கு அவ னுக்கு எளிதாக விளங்கியது.

இந்த கெடுக்கடி யான சிவகாமலில் பெத்தன்னங்கள் குடி தொடர்ந்தன. மிகவும் தீவரமாகவுடன் எல்லோரையும் அமைதிவாக இருக்குப் படி சொல்லி விட்டு, "இந்த விஷ யத்தை என்னிடம் பன பெரிபோக்கர் ழுன் னி உயி க் வைத்து விசாரணை செய்து வன்னியிடம் குற்ற மிருக்குமாரித் தக்கவடி தக்கடிக்க வாம்" என்றான்.

எல்லோரும் அதற் குக் கெடவித்து அவ னை இடத்திற்குக் கொண்டு விட்டனர். வன்னி மாத்திரம்

தனித் திருந்து சித் தனை செய்தான். என்னவெனில் அவ னைப் பற்றி விசாரணை செய்யப் போகிறார்களால், அவன் விடைய

தப்பிட்ட அருளுப்பாசை அடங்குமா? மழை
 காசு, அவன் உணர்வாயில் குற்றவாயில்! தான்
 குற்றவான் அல்ல என்பதை கிணிய்த்துக் காட்டி
 அவனிடம் போதுமான ஆதாரங்கள் உண்டா?
 என்ன நியம் பிராந்தியத்தில் அவன் பங்கு
 சொல்லுவான்! அந்தக் குழந்தையைப் பற்றி
 அவன் என்ன சொல்லுவான்! அவன் தன்
 உணர்வுக்குத் தேவிலும் திரோடும் சிங்கம்
 விடும் என்பது உண்மை. ஆனால் அந்தக்
 குழந்தை.....! அது அவனுடைய குழந்தை
 யல்லவோ! அவனுடைய குழந்தை பட்டக்காரர்
 வீட்டில் அல்லா இரக்கம்தான்! என்ன நியம்
 பிராந்தியில் உண்மையை மறை
 க்க முடியாது. அந்த உண்மை
 வெளிவரவில்லை என்பது முடிவிலா!

அவன் எந்த தரப்பினரையும் வென்றிட
 இயலாதுமில்லை. அவன் அந்த இரவு
 அந்த இடத்தை விட்டுப் போய் விட
 வேண்டும் என்று நினைத்தான். பட்
 டக்காரர் வீட்டுக்கு குழந்தையை அங்கே
 விடும் சொல்லுபோல் முயற்சித்த விட்டுத்
 தன் குழந்தையை அங்கனிட மிகுந்த
 பெற்றுக் கொள்வதற்காக உயிரைப் பட்
 டு. பட்டக்காரரின் தன் துயரம்
 களைச் சொல்லி, தன் சொந்த தனது
 எழுக்கு மகனிடம் போட்டுக் கொட்டான்
 தன்னையும் தன் குழந்தையையும் அவர்
 தம் வீட்டுலாடு வைத்தது கொஞ்சம் உம்
 மறித்தாலும் எம்மறிப்பார். அப்படி அவர்
 எம்மறித்த விட்டாகி வந்திருக்கிறார் அவ
 னுக்கு வேறு என்ன வேண்டும்?

இரவு திறப்போடு பெற்றதன்மையிடம்
 இரவு வேளையில் வந்த அந்த இடத்தை
 விட்டு ஓடிப் போனதும் ஓடிப் போய்
 விடுவான். பத்திரமாகப் பார்த்துக்
 கொண்டு என்று எதிர்த்திருந்தான்.
 பெற்றதன்மையின் அமைதி பற்றி அவன்
 உணர்வப்பட வேண்டி மென்றும், தன்
 பார்த்துக் கொள்வதற்கும் கொள்ளும்.

ஓடு இரவு. எங்கும் அமைதி குறித்தி
 குறித்தது. வந்தவின் மனத்தில் ஒரு பாய்.
 தன்னை வந்தும் தீர்க்க சிங்கமும் போத்தி
 னாம் இரவைக் கொள்வது ஓடி விடுவோம்
 என்று முன் எதிர்த்துக்கொண்ட அந்தக்
 வேண்டிய பாதாளப்பு ஏதாவதொன்றை
 திரும்புகோ என்று! எப்
 படி இருந்தால் என்ன? வந்த அந்த இரவு ஒரு
 வகுக்கும் தெரிவாய்
 போய்விடுவது என்று நி

அந்த வயிற்று சங்கடத்தை இப்போதே தீர்த்துக் கொள்ளுங்கள்!

அலக்யப்படுத்தப்
பட்ட அஜீரணம்

அபாயகரமானது

மக்ளின் பிராண்ட் ஸ்டமக் பவுடர் ஒரு டோன் உட்கொண்டால் எல்லா அசௌகரியங்களும் நீங்கிவிடும். அப்படி இருக்க அஜீரணம், அதனால் ஏற்படும் வயிற்று உயிர்சுரம், குமட்டல், மூர்ச்சை ஆகியவற்றிலும் ஏன் உஷ்டப்படுகிறீர்கள்? மக்ளின் பிராண்ட் ஸ்டமக் பவுடர் சரஸ்வதி கமலா முக்தாபிஸ் தயாரித்தப் பட்டது. ஆகவே மேதகண்ட நோய்களைக் கவனமாகக் கவனிப்படுத்துகிறது.

மக்ளின் பிராண்ட் ஸ்டமக் பவுடர்

விநாயகாசனியரவர்களுக்கு : ரெய்னம், மாதிரி, என் அண்ட் நோய்கள்
(சுத்தியம்) விநாயகம். தயார் செய்து, 8577 பம்பாய் 26 : தயார்
செய்து 987, கச்சை : தயார் செய்து 1370, சென்னை.

MEYK-TAM

எப்பொழுதும், எங்கும்

கைகளில் அழுக்கிவிடுக்கும் கிருமிகள் பற்றிக்கொள்ளாமை

அனைவரின் உங்கம் லுடிலும் பரவச்செய்யலாம்

இந்த ஆபத்தை தவிர்க்க—

லைக்கோபும் உடலோபும் தவிரும்

**லைப்பாய்
சோப்பினால்**

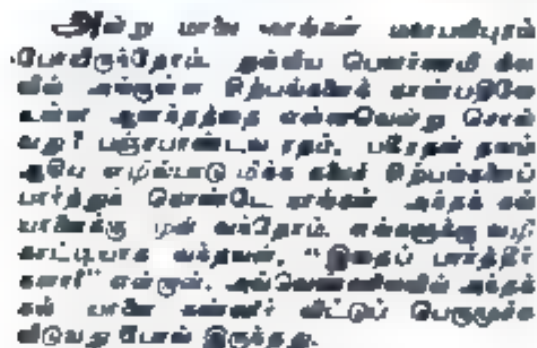
கழுவுங்கள்.

அது அழுக்கிவிடுக்கும் கிருமிகளிலிருந்து
உங்களை காப்பாற்றுகிறது.

L. 222-30 T34

— சந்திரமணி —

"ஆமாம்" என்று திரிபுரவாதிகள் அவர்.
 "என்ன அப்பா விசேஷம்? சொன்னேன்!"
 என்றேன். அவர் சொல்ல அரங்கேற்றார்.

மேலும், காவல்துறைக்கு முத்திய காம். மிகெந்தார் தம் கட்டிட சரிசா சிறை வேலிக்கு என்று பார்த்து வருவதற்காக ரேசும் புறப்பட்டு ஒவ்வொரு இடமாகப் பார்த்து வந்தார். தேவாலயங்களுக்குள்ளும் செல்ல வேண்டி விருத்தாய் வந்தது.

கடைபிடிக்க அரசாங்கத்துக்கு அருகிலுள்ள பாளையம் கட்டத்தால் பார்க்கவாய். அதனுடன் தாமதமாக, ஒப்புவாரு பாளையம் பார்க்கத் தொடங்குவதற்கு நம் மட்டத்து பாளையம் அரசாங்கத்தின் அருகிலுள்ள வந்தார். சக்கரவர்த்தியின் அருகிலும் மிகவும் சிறிதளவு தொடர் அரசாங்கத்தின் அருகிலும் பாளையம் கட்டத் தொடங்குவதற்கு.

அகநகர் கண்ட அகிலவரும் திரக்கிட்டுப்
போனார்கள். இவ்வாறே மன்னா, உடைந்து
தேடி வெள்ளத்தில் பிணமாகி விட்டார்கள்.

பாண்டியர் துதிக்கை நுனிவிட்டு வெட்டுப்பட்ட இடத்திலிருந்து எத்தம் கெட்டு கொண்டிருந்தது. மகேந்திர பல்லவர் சிறிது நேரம் நினைப்புடன் அதைப் பார்த்தார். சிறுமனின் கையிலிருந்து கத்தியைக் கண்டதும் உட்கத்தை வலித்துக் கொண்டார். அரசர் என்ன உத்தரவு இருவரோ என்று எவ்வோரும் ஓடுகொண்டி கொண்டிருந்தார்கள்.

ஆனால் மகேந்திரர் "பாண்டிய மூன்றாம் பெயராதீர்கள்!" என்று கம்பிய ரூபில் உதிவிட்டு மூலம் கவிழ்த்தபடி அரண்மனை வந்து சேர்ந்தார். அதற்கு எதையத் தாளிட்டுக்கொண்டு மனலின் பிரிவை என்னி என்னி மனம் வருத்தினார். மகன் இந்த சொந்தியைக் கேட்டு அரசியும் மூர்க்கையானார். இவ்வரசனின் கைத்தை உரிய மரியாதையுடன் அடக்கம் செய்தபொழுது உட. மகேந்திரர் வெளியே வரவில்லை. அதனில் அவர் வேதனையால் பெருமூச்சு விடுவது மட்டுமே காதல் விழுவதது. வருத்தமும் அரசிடம் போகத் தணிவு உண்டாகவில்லை.

இங்கே பட்டத்த பாண்டிய ராஜகுமாரன் விழுந்த இடத்தையே வெறித்துப் பார்த்தபடி சிந்தித்தது. பாண்டிய வாகைத்தண்டும் கரும்பும் கொண்டுவந்து அதனிடம் சீட்டினார். அப்போதும் அது அப்படியே இருந்தது. இவர எடுக்கவில்லை. மாதங்கத்திற்கு மதம் பிடித்த விட்டது என்று எவ்வோரும் பேசிக் கொண்டார்கள்.

மகாராஜா துக்கத்தில் ஆழ்ந்திருக்கும் போது கவராத்நிலி எப்படி கடக்கும்! அவரோ சொதப குன்றி விருந்தது. எட்டு நாள் பாண்டிய ராஜ குமார எடுக்காமலும் சிந்த இடத்தை விட்டு அகலாமலும் இருந்தது. பாண்டிய எவ்வளவு ஆகவாசப்படுத்தியும் பாண்டியன் புத்திர ரோகம் ஒரு புறம் தம் அருமை மாதங்கம் சிலி எடுக்காமல் கெட்டு விருந்ததம் மறு புறம் அரசர் உன்னம் வெதும்பினார்.

மகேந்திர பல்லவரும் எட்டு நாள் இரவு பகல் உண்ணாமல் உதங்காமல் இருந்தார். கைப்பு மோலியே, கற்றுக் கொண்டவர்க்கார். அருமேனாவை வெளியில் அரசருக்கு விழிப்பு ஏற்பட்டது. அவர் மனத்தில் என்னும் இவ் காத அமைதி அன்று கிளையிடு. "தயிர்க்க முடியாத ஒன்றை சிந்தித்து எத்தனை நாள் தான் வருந்துவது? என் மாதங்கத்தைப் போல்ப் பார்த்து அதற்கு அறதல் சொல்லி வரலாம்" என்று சிந்தித்துப் பாண்டியர் தோடர பாண்டியக் கடத்தை அடைந்தார்.

மகேந்திர பல்லவராக் கண்டதும் மாதங்கம் பெருமூச்சு விட்டு அவரை அழைப்பது போல் தம் துதிக்கையை சீட்டித்தது. "ஏதோ ஆத்திரத்தில் உன் அருமை மனங்கத்தைக் கொன்று விட்டேன். என்னை மன்னிப்பாயா?" என்று கெஞ்சிக் கேட்பது போல் இருந்தது. அதன் ஒளி மங்கிய சிந்த ததும்பிய பார்வை. மகேந்திரர் கருணையே உருவாக அதனிடம் சொன்னார். "மன்னித்த விட்டேன். பம்பு பார்த்தே!" என்று அதைத் தடவிக்க கொடுத்தார். அப்போது பாண்டியன் சிறு விழிவிலிருந்து மகட விண்டது போல் கன்னிர் பெருகி ஓடியது. கக்கவர்க்கத்தி தம் கவர வேலே ஒரு கருப்பம் கரிமை அதனிடம் சீட்டினார். அதை வலித்த தன் வாய்க்கிம் கொண்டோ போகும்போது மாதங்கத்தின் தலை கழன்றது. அது உடனே தொப்பென்று விழுந்த உயிர் விட்டது. பாண்டிய. தன் எஜ மானரின் மகனைக் கொன்றதமே அதன் உன்னம் உடைந்த விட்டது. இவ்வளவு நாள் அரசிடம் மன்னிப்புக் கொடுவதற்கே போல் அது உயிர் கவத்திருந்தது.

பிந்தகத்தின் மகேந்திர பல்லவர் இந்த எதங்களைச் சொத்கும்பிரைது மாதங்கத்தின் ஐரவகார்த்தமே இந்த கவ்வாணியையும் சொத்கி கவத்தார்.

அவன் கைகை மூடித்ததும் என்று உன் கத்த கத்தாராஜம் எனனர் சிரிப்புடன்.

"மகேந்திர பல்லவரே! என்ன துன்பம் இப்போது உன் மனத்தில்? அது என்ன துன்பம்?"

"இந்தக் கதை என்ன?"

"உன் பாண்டியவது. கன்னிர் விடவாவது என்னால் வெறும் கட்டுக்கதை. எழுத்திரத்த உப்புக்காற்றுப் பட்டுக் கை 'சொற சொற' என்று ஆகி விடுகிறது. அதோடு என் அருகில் மனமு ஐசியை என்னவோ காரிய கதை இருக்கிறது. வெகுதென்ற மிங்கி" என்னார்.

"ஏன் இந்தக் கதை உன் கவராகவே இருக்கக்கூடாது? அப்படி அதில் கடக்கக் கூடாதது என்ன இருக்கிறது. சொல்!" என்றோன் என். மகேந்திர என் கவராக வர கார்டு சொன்ன கதையில் மிங்கிகை ஏற்பட்டு விட்டது. என்னத்ததை உருக்கும் ஒரு கதை கற்பனையாகவே இருந்தாலும், அது ஒரு கண்ணமையப் பிரதிபலிப்பதா?"

மலேரியா 15 வயதிற்குட்பட்ட குழந்தைகளைத் தீவிரமாகத் தாக்குகிறது

இவ்வாறுதான் மீனாட்சி நம் நாட்டிற்குக் கோழிமான சேதத்தை
நீர்த்தரமாக விளக்கித் தருகின்றாள்.

குழந்தைகளின் வாங்கலாக ஆரோக்கியத்திற்கும் அறிவிற்கும் உறுதியான அளிதவாரம் அமைக்கப்படுவதையே இளம் பிராயத் தில் மரிசரீயா அவர்களுடைய ஆரோக்கியத்திற்கும் அறிவிற்கும் தீவிரமாகக் கருது.

மனோசியானிக்கு, குழந்தைகளுக்கு வேண்டிய பாதுகாப்பை அளிக்காமலிருப்பது அவர்களுடைய வருங்கால சேஷத்தையும், குடும்பத்தின் சுதந்திரத்தையும் தேர்தலின் தாண்டியும் புறக்கணிக்கும் பெரிய குற்றமாகும்.

[illegible]

அபரஹ்மத் தின் நிஸ்ஸாக்கிளாட் கவுண்டிர்புங்கன் :

[illegible]

தமிழகத்தை அந்த '125 ஏரி' கள்' மூத்திருக்கக்
கூடியதாக, தென்மேற்கு தெற்கும் வந்த உருவங்கள்
கந்தாதிடது வகுக்கிறது. எது மூத்திருக்கிற கந்தா
கந்தா கந்தா.

'பாஷுடர்' இன்

மலேரியாநாசக விற்ப்புத்தகிதாப

தி. சா. வி. முனை

செலிதாக்கல்: வயதானவர்களுக்கும் 12 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்களுக்கும் ஒரு மாதநிலை, மேலும் 12 வயது வரையிலான குழந்தைகளுக்கு ஆறா மாதநிலை, 6 வயதிற்கு மேற்பட்ட குழந்தைகளுக்கு 4 மாதநிலை ஆகிய நிலைகளையும் ஈர்தம் குளம்களில் வயதானோடு வைக்கலாம்.

பாதுகாப்பிற்கு: மேலே குறிக்கப்பட்ட அமைப்புகள் அனுசரிக்கவும். ஆனால் அரசின் முழுமையான அநேகமாகத்தின் கார்ப்பிட் மேலாண்மை.

சாம்பலாழ்வாரும் பாண்டரீஸ் சாம்பலாடிக் கும் பிறகு அநிக்
புறநாடு தண்டித்து. பிறகு அங்காது பாண்டரீஸ் உட்கொண்ட
பெருந்தும்பு சாம்பலாடு நடுபடுத்தித் துவத்தி துங்கா.

இப்பிரிவுக் கைத்தகத் திட்டமிடலை (இத்தகவல்) கீழ்க்கண்ட

தான். கணவன் தான் ஏதேனும் புனைபலிந்தீர்-
-ஏய்ய, அவன் 'கங்குலக் கொடுக்கும்' காலு
மறப்பவன்! என்மால் முக்குப் தான் சொந்த
'வந்திக் கொண்டு விட்டேன்.' என்று சொல்லி
முத்தின் மனையினையும் கணவன் திணையும் எடுத்த
கக் கொண்டு மடையடிவாரத்துக்குப் பசுஞன்.
தாயாமரப் போய்க்கு அகலையும் சிவதயை
இட்டுத் திணைத்துக் கட்டான். மனைவி உட்கார்
குறி உணரக்கூடா உட்கா அழுதான்; தடி தடித்
தான். "அப்படியானால் வேண்டிய கட்டை விடு
கிறேன்! கட்டிப் பணமும் வேண்டாம், மிகவும்
மகன்மடாம்!" என்று கணவன்.

என்ன இருந்தாலும் பணத்தாலையும் சொன்
னாலும் பொருள்! ஆகவே, அவன் மனைவி
பொறுத்துக் கொள்வதாகச் சொல்லிப் பணம்
கட்டித் கொண்டான். ஆனால் தி கணவன் விடுபடா!
அது இன்னும் அறிமுகத்திற் தங்கித் தொடர்
கவே, அவன் கதறினான், பதறினான்; வேண்டிய
வரத் துடித்தான். ஆகிலும் அவன் அவன்
வேண்டிய வரத் திடீரென. "போகிறே! அம்ம
இம்மாதிரி கத்தவில்லை!" என்று சொல்லிப்
போனான் இருக்குமறு சொன்னான். அப்படியும்
அவன் கட்டியும் பணமும் போகவே, இவ்வ
மகத்தான உடையவனும் அவன் கட்டு குறிக்கப்
பிடிக்காமல், அவன் திரும்பிப் பாராமலே
விட்டுக்கு ஓடி வந்த விட்டான்.

பொழுது விடிந்தது. தன் மனைவி தங்க கண
கணம் எடுத்தக் கொண்டு மனையினத்திற்குத்
வருவான் என்று இவ்வு முழுமதம் என்மால்
வாரிப் போனதைக் கதறிதான் கணவன். ஆனால்
பொழுது விடிந்த வேடி கதறினவன்-வும்
அவர் வராமற் போகவே, அவன் பதறிதழுந்தான்.
அவன் திரும்பி வருவான் என்ற அவன் கம்பிக்கை
பொழுது பற பறக் குதையலாயிற்று. உடனே
அம்மனையில் ஓடி ஓதக் கண் கட்டி விழுவதை
மேயலாம் விவரமாகச் சொன்னான்.

அதைக் கேட்ட மிழை வகுத்தித் தாளாமல்.
'குழியை முகத்திலே' என்று கட்டிவிட்டான்.
என்னதான் மட்டுப் பெண் கட்டப்படுகின்ற
தும், அவன் தன்னுடைய மகனின் மனைவி
கணவன்! கட்டத்தான் குறித்த! அவனும் வகுத்தி
னான். அவன் எந்தவ வகுத்திதான் என்ன
பான்! அழுது அழுது புரண்டதும் மான்மக்
வகுத்திதான் என்று கதைதானே!

இவ்வந்தம் எம்மாதிரி கட்டிகள் கதறித்
விட்டன. ஒருவான் மிழை தன் மனைவி கட்டி
பிட்டு, "இந்தாடீயா, இந்த அகலகல்! இவ் வான்
அங்க கட்டிகள் கட்டி வரமுமாயிட்டுடன். எங்கே
வரவது போய் இந்த கணகலில் இரண்டொரு
காத் கொடுத்த எங்கேவரவது தாயா! கெட்ட
தான் வரவில்லை. என் சொத்த பிறகு உனக்கும்
வரவது வேண்டும் கணவனா!" என்று.

கைக் கட்டை கொமய்க்காக் கதறினான்.
ஆனால் பாரும் அலறுகிற தங்கக் தாயாக்காக்
கொடுக்கவில்லை. "அட ஓட்டானே! எங்கே
வரவது இன்னொரு அம்ம கணமயவனா!" என்று
கெட்டுத் தாய்க்க அவனிடப் பரிசாகப் சொத்தான்.
அவன் கிட்டிகுறித் திரும்பி வந்தான். மிழை,
"அட! அம்ம கணகலில்லை வரவது அத்தனாக
கெடும் கணவன் வரவனா! ஒரு மனையினம்
கணவனும் சொத்து கொண்டாவது வரத்
கட்டா!" என்று கேட்டான்.

கைக் கட்டை கேட்ட தொடங்கிவிடுகின்ற
என்பதை கதறித் துக்கான். "இந்தா பரி,
அம்மா! இவன் என் பெண்! இவன் என் தங்கை.
இவனைக் கணவனாக் கொடுத்து கொள்!" என்று
குறித்து வேண்டு பண்ட பெடுக்கத் தொடங்கி
விட்டாக்கள். கையாக்க கிண கருப்புத் தோட்
டத்துக்குள்ளே கிணிக் கொண்டு கருவிக் கிணிய
பெத்ததாவி விட்டது. அவன் கிட்டிக்கு வந்த
தாயாவிடம் என்மாவந்ததையும் சொன்னான்.

"பரித்தாயா! மனைவிக் எத்தனையோ
கெண்டுமனனும் கெட்டபாக்கல், ஆனால்
தாயாத்தான் கெட்டக் மாட்டான். இப்
பொழுதாவது தெரிந்து கொள்!" என்று உப
தேயம் சொத்தான் தாயா.

கையாக்கு இப்பொழுததான் தாயின் மனையின
தெரிந்தது. அவன் தாயாக்க கையாக்கிவி
விழுந்த பணிக் து மனையிடுக் கேட்டான்.

அது மனம் வரவில் ஒரு கணம், கட்டி
கிணறு. தாயாலும் தையலும் ஆகாரிவந்துடன்
அதைப் பரித்தான். அகிலிக்குத் இதயம்
மட்டுப் பெண், ஓட்டாடி வந்த, மாரியாக்க
கணகல்க் விழுத்து. "அம்மா! என்மக் மனையிடுக்
வேண்டும். தங்களுக்குத் திணையாக் கிணறு
தந்தித் தந்தித் தண்டித் கெட்டத்து விட்டது.
என்மக் சிவதயைக் கணவனுக்கு உய்க்கப் பிணிக்
கிட்டிக்கு வந்ததும், தீயிற் குறு தாயலாய் என்
கிணறுத் தன்மிக் கொண்டு எழுந்து விட்டேன்.
உயிடு முழுமதம் திட்ட புண்குறு விட்டவே,
அதை ஆற்றிக் கொண்டு வரவன் என்று தீயித்
கிட்டிக்குப் போய்விட்டேன். இத்தமல் இப்படி
கெட்டுக்கொண் மாட்டேன்!" என்று விவரத்
தைக் கூற்றான். மாரியாக்க அவன் மனையிடுத்
முதுமையும் தன் மட்டுப் பெண்ணாக் எந்திக்
கொண்டான். அப்பறம் தாயலும் வேளுகைம்
கணவனும் ஆகாரிவரவரும் வரத்தான்.

[தாயா:—தாய்க்கைத்து தாய்மடிக் கதை]

மனைவி:—தேவநாறுக்குத் திணை
போதுக் கட்டித்திரிசே திணைதைப்
பற்றிப் பிரமாதமாகக் கையாக்கி
கொட்டிக்குத்திரிதது. பரித்திரிசே?
அவ்வளவு தான் ஓடி வரவாரிப் திரிசே
கட்டுக் கொண்டுமட்டும்?

கணவன்:—என்னான் உன் திரி
கைக் கேட்டுக் கேட்டுத்தான்!

சைகிள்களும், தையல் மெஷின்களும் தவணைச் சலுகையில்

○○○

மாதம் ரூ. 10/- வீதமே மட்டும் தவணையில் செலுத்தி
பிரைப்ஸ் சைகிள்களும், உஷா தையல் மிஷின்களும்
தற்சமயம் நீங்கள் வாங்கலாம். இந்த நல்ல சமயத்தை
உபயோகித்துக்கொண்டு இன்றே உங்கள் ஆர்டர்களை
அனுப்பி வையுங்கள்.

கடிதங்கள் ஆங்கிலத்தில் எழுதப்படல் வேண்டும்.

○○○

PHILIP TRADING CO. (India)
QUEEN'S ROAD, DELHI - 6

**வளரும் குழந்தைகளின்
போஷிப்பிற்கு இன்றியமையாதது**

குழந்தைகளை உடலும் பாலித்த கார்பரேட் அது துணிவற்ற சுகந்தகம் விளக்குகிறது
விடோபெரின், உடலில் சத்தியம், அடலிசைக் குறைவு, கற்றல் உடலுக்கு பாலிசைத்
புகுதல் போஷாடை பாலிசைத் போஷா இது சிறந்த பாலிசைத் விளக்குகிறது.

விடோபெரின்

தயாரிப்பாளர் :

த. கமதுர் இண்டஸ்ட்ரியல் & டெக்ஸ்டைல் ப்ரொடக்ட்ஸ் லிமிடெட், மகேசுவரம், பெங்களூர்

சிறப்பாக எழுதுகோம் :

பெஸ்ட் & கம்பெனி லிமிடெட், தயால் பெட்டி, தெ. சி. சென்னை

இணையில்லாத சிறந்த சுத்தமான வாசனை

தரத்தின் மேன்மையில் மைசூர் சந்தனத்
தைலம் ஒன்றே உலகப் பிரசித்தி பெற்றது
என்பதை யாவரும் நன்கு அறிந்ததே.

மைசூர் சர்க்காரின் பறத்திரைப்புள்ளி
வைக்கப்பட்ட அரல் புட்டியைக்கூடே கேட்டு
உண்மையான சரக்கையே வாங்குகங்கள்.

அதிகாரம் பெற்ற விநியோக ஏஜன்டுகளுக்கே அல்லது
தேசிக் எங்கள் பாக்கிரிக்கோ உங்கள் ஆர்டரை அனுப்புகள்.

கவின்மேண்ட் சந்தன ஆயில் மாக்டரி, மைசூர்

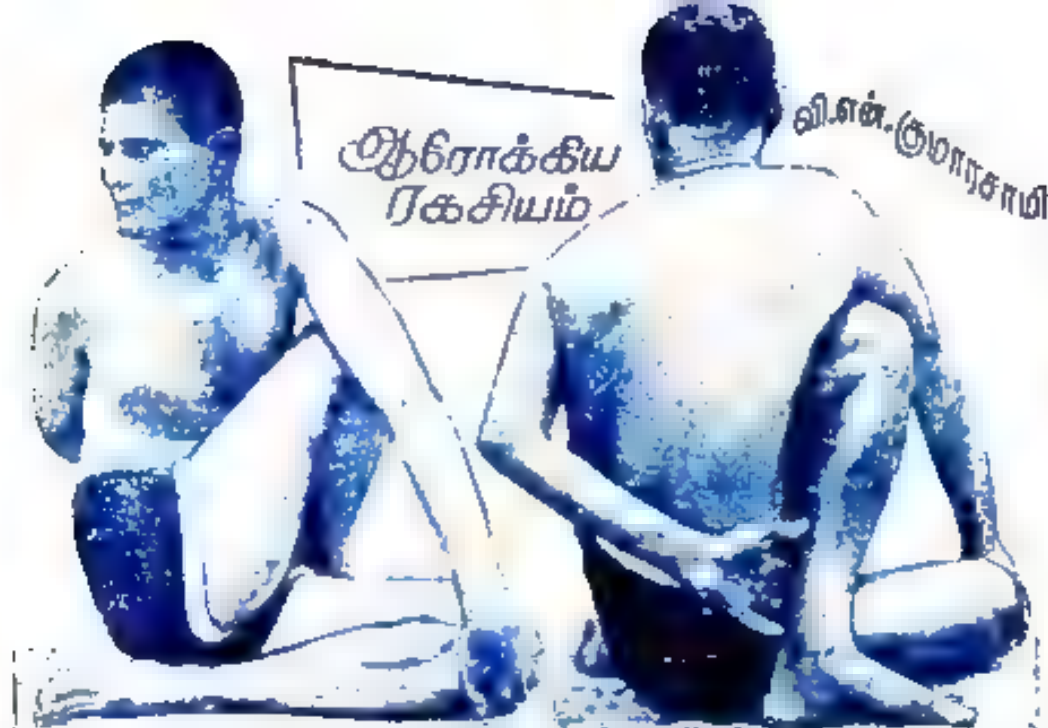
குழந்தையும் தானும் வற்புறுத்திக் கேட்பது

கார்கேப் பெரி பெளட்

கார்கேப் பெரி பெளட்
பேரி பெளட்டை உபயோகி
த்த பிறகு நீங்களும் இதை
யே உதவிக்கள். இப்பெள
ட்டைக் கிடைக்கும் தேர்தலிலான
டாக்டர், பேரிக்க ஆஸ்ட் அட்
வெலிக்குகின்றன. குழந்
தனின் மேன்மையான
சுவைத்திற்கு உதவாதத
யும், உதவாததும் கொடுத்த
வரிக்கையும், பேரிக்குருவை
யும் அரவொட்டாமல் நடுக்
கிறது.

ஓர் கார்கேப்
உயர்த்த என்னைக்கு!

36. அரித்த மக்ஷியந்திராசனம் பழகும் வகை

விசிற்பிச் செயல் உடனாவும். இஃது முழக் காகிய மடித்துப் புதுமடங்களுக்கு மத்தியில். குதிக் காகிய இழுத்து வைத்துக் கொள்ளவும். அரித்த பக்கங்களில் வெளியால் பிடுகுதல் சித்திரங்களில் இரண்டாவது சித்திரத்தைக் கவனியுங்கள்.

வயது காகியத் தூக்கி, இஃது தடைக்கு வெளியே பக்கத்தில் முக்குவது சித்திரத்தின் இருப்பதேபால் வைக்கவும்.

தூக்கி விற்றும்வயது முழங்காகிய, இஃது அக் குதிகுக் கவது காகியம் தக்கவும். காகியவது சித்திரத்தைக் கவனியுங்கள்.

ஆரவது சித்திரத்தைக் கவனியுங்கள். அரித்த சித்திரத்தில் உள்வட்ட இஃது காகியவது தூக்கி வயது முழங்காகிய அரித்துக்குக் வைக்கவும்.

இஃது அரித்த சித்திரத்தின்மேல்வட்ட இஃது காகியவது இஃது முழங்காகியப் பிடித்துக் கொள்ளவும்.

பின் முதலாக வயது பக்கம் வந்து விடுப்பி, இஃது தடைக்கு வெளியில் இருக்கும் வயது காகியம் கருவியாகியது செயல் பாகத்தை வயது காகியம் பிடித்துக் கொள்ளவும். இந்தக் கட்டுரை யின் ஆரம்பத்தில் இருக்கும் முதல் சித்திரத்தைக் கவனியுங்கள். முத்தையும் வயது பக்கம் திருப்பி ரொய் சித்திரப் பாகம் வெண்டும். அதற்கு அரித்த சித்திரத்தைக் கவனியுங்கள்.

இந்த நிலையில் வயது காகிய முத்த அகர சித் திரம் வரை இருக்கலாம். இஃது முத்தக் கட்டுப் பாடு விடப்படாது. இம்மட்டுவாய் முத்த வயது விடும் இழக்கவும் விடப்படும்.

மேல்வட்ட ரொய் இங்குள்ளும் செய்த விட்டுப் பிறகு ஆரவத்தைக் கவனியு விட்டு முத்த ரொய் வதைப் ரொய்யை மத்தியச் செயல் வெண்டும். ஆரவது வயது முழங்காகிய மட்டில் குதிகாகிய புதுமடங்களுக்கு இகடையிற் வைத்து இஃது காகியத் தூக்கி வயது தடைக்குப் பக்கத்தில்.

மேலிட வைக்கவும். இஃது முழங்காகிய வயது அரித்துக்குத் தக்கவைத்து வயது காகியம் வயது முழங்காகியப் பிடித்துக் கொள்ளவும். பின் முத்தையும் முத்தையும், இஃது பக்கம் திருப்பி இஃது காகியம் வயது தடைவின் வெளியில் இருக்கும் இஃது அரித்தவையின் மேல் பாகத்தைப் பிடித்துக் கொள்ளவும்.

இம்மேலில் இரண்டு பாகங்கள் செய்து ஒரு தடவை அரித்த மக்ஷியந்திராசனம் செய்த தாகும். இந்த மாதிரி முத்து முத்த ஆறு தடவைகள் வரை செய்து வரலாம்.

இந்த ஆரவத்தைப் பழகும்போது சித்திரங் களைப் பக்கத்தில் வைத்துப் பல தடவை கள்ளும் பாகத்துப் பாகத்துப் பழக வேண்டும். சிவத்துக் குதிகால் புதுமடத்தில் மத்தியவரை இழக்குவைக்கமுடியாது காகிய அரிப்பும் பிடிப் பால் இருப்பதானும். தடை வைத்திருப்பதானும், வயது செய்கிறதும்பதானும் இம்மாதிரி ரொய் தந்திச் சரியாய் வராத. செய்ய காகியங்களைப் செய்த விட்டுவிட்டுக் கூடாது. காகிய முத்த பின் முத்திர காகியம் செய்கிறதில் வந்து ரொய் துக் கப்படிபொ அப்படிவதால் ஆரவத்தைக் கவனியும். மேலிட வேறுமுதலாகிய அரித்துத் தாக் வயது வந்து விட்டுவிட்டுக் கூடாது மேலி யும்போது மேலிபட்டும் வந்து செயல் ரொய்யைக் கவனியும். ஆனால் மேலிடவானும், காகியம் இருந்தாலும், மத்திய உறுப்புகள் அருகேப்படுவ தாக் பால் செயல்பொ புதுமடம் உகலும். சிவ துட்டில் பழகுவதால் காகியவையின் காகியவையின் பிடிப்புகள் சாதாரணமாய்ப் பழகுவதும். தடை வைய் வானும் முதலாம் பழகுவதால் அரித்துத் தடை கவனியுக்கலாம். அப்படி இருப்பதானும் இஃது முத்தம் வந்து விட்டது.

சிலருக்கு மந்திரை காசித் தூசித் தூசுடக்குப் பக்கத்தில் வைத்தால், கால் சரிவரத் தலையில் படிவது, சிலருக்குப் பக்கமாய் ஈட்டி வைக்கவும் வரலாம். முயற்சிபடும் பழம் வந்தால் இவதையும் சில நாட்களில் சரிவரச் செய்தலிடலாம். சிலருக்கு முழங்கால் அக்குறுக்குக் என்னதான் அலுத்தி வைத்தாலும் அடங்காமல் வெளியே வந்து விடும். சிலருக்கு அக்குக் கனர முழங்காலிக் கொண்டு செவ்வ முடிவரது. அப்பின்பட்ட வரின் முதலில் முடிந்தவரை செய்வென்பது தான். சிலருக்குக் கைபால் முழங்கால் எட்டிப் பிடிக்க முடியாது. கைக்கும் முழங்காலுக்கும் இடைவெளி உடைய கீழ்கும். அப்படியும் கட்டிப் பட்டு எட்டிப் பிடிப்பதற்கு முயற்சி செய்தால் அக்குறுக்குக்கீழ்க்கும் முழங்கால் எழுதி வந்து விடும். இந்தக் குதறவை எல்லாம் கனர வட்டத் தீய தரன் சரி செய்து கொள்ள வேண்டும்.

இதன்பின் முதலாத்திரைப்பித் தலையில் கைநீ விடுக்கும் காலம் பிடிக்கப் போகும், சிலருக்கு எட்டாது; சிலருக்குத் தடைவரை எட்டும். எட்டும் கனர முதலில் செய்து சிறகு தளர்த்தும் அநிலையில் எட்டி அணுகலாகப் பிடிக்க முயற்சி செய்வ வேண்டும். சிலர் முதலாதத் திருட்டி ரெளரப் பங்கைக் கொண்டு விசரித்து மேலே பார்த்து ஆரம்பித்து வருவார்கள். ஆகையால் சந்திரத்தால் கங்கைக் கைவித்து சாதாரணமாய் மேல் பார்த்துபாயத் திருப்பிப் பார்த்தால் பிரபதம்.

இந்த ஆனந்தநா கவிதரில் அப்பிரஷ்டம் செய்த கொண்டவர்கள், ஆன காயுதர்களின் ஆரோகணமில் செத்தால் செய்வாய். மந்திரை, எல்லோரும் சாதாரணமாய் இந்த ஆனந்தநாப் பழகலாம். அதனால் செத்தும் இடும்.

சந்திரைவே ஆனந்தம் செய்து கரும் வெள்ளை கர்ப்பம் கொண்டால், மூன்று மாதம் கனரதால் இந்த ஆனந்தநாப் செய்வாய். அதன்பின் செய்கூடாது. ஆனந்தநாப் செய்வது கனரதால் கொண்டு வரக் கைப்படுபதே உதவாத வெண்மணை கர்ப்பம் கொண்டால், புதிதாய் இந்த ஆனந்தநாப்பழகல் கூடாது.

இந்த ஆனந்தநாப் சந்திரம் மூகியெயரான பனக்கல் எல்லா பாஷுமேளிகு அருத்தப் படு

வந்தன. அதில் மூகியெயராய் முதலெழும்பும் கங்கை முதல்கப் பழவதால், முதலெழும்புடன் பக்கங்களில் இப்படி பாகத்தி விடுக்கும் குண்டுக் காய்ந்துக் கண்மையிற் றிப்படுவது. அதனால் முதலிர சம்பந்தமான கோளாறுகள் எதையும் வரலாம். அப்படி வந்தவர்கள் இந்த ஆனந்தநாப் செய்தால் சரியாய் விடும். முதலிர கோள்கள் ஆரோகிய மடைவதால், இந்த தத்திலுள்ள அத்தங்கள் கங்கு பிளிக்கப்படும். அப்படிப் பிளிப்பதால் இருதமும் கைமடைபும். எட்டி வரையும் கையாவதறிந்தியை கத்த சத்தம் கெடப்பதால் ஆரோகணம் அபிவிருத்தி வடைபக் கேட்கவும் வேண்டுமா?

இது தவிர மந்திரை அநபுதக் காரியமும் கடைபெறுவதும். முதலிரகாய்ந்துக் மேலே விடுக்கும் அட்டினைலின் கோள்களும் இந்த அத்த மதன்பிரதிநாசத்திலும் கைக்குவிடப்படும் தான். கறுதற்பிச்சுதவர்த்திக்கு இந்த ஆனந்தம் செய்ததம் கறுதற்ப் பெறாடுவதன் காரணம் மூறுதான். இந்தக் கோள்களின் கிருது கருமி சம்பதான் இருதபத்தை அட்டி புரிகின்றது. இந்த சத்தம் கனரவாய் பொறுத்ததால் கறுதற்பிப்பதும். கனரவே கறுதற்ப் பிப்பதில் காய்க்கை விட இந்த மார்பைப் செத்த தவிரவா! காய்க்கையாவது அருக்கல் காய்க்க வேண்டும். இந்த அத்தமதன்பிச்சுதவரணம் கையாய் அல்ல. கையிலே கொண்டுவிடலா தவர்கள் மார்பிலே மூன்று அடியை சூத்து தடவையெடுத்து விட்டால் அது அகறு புரையுக் கும் கறு கறுப்பாய் இருக்கப் போதமாறாது.

கோப்பலா விருத்தால் சிலர் கறுத்து கீழ்து, இரண்டு கைகளையும் தவிரக் மேல் கொண்டு செய்து கைகளைக் கோத்துக் கொண்டு, கையிலு முறுத்தி கைகளில் கால், கோம்பியை முறிப்பா கள். இது எல்லோருக்கும் இயற்கையான ஏற் பட்ட ஒரு பழற்சி. அப்படிச் சம்பதம் என்ன ஆவதாம்! காய்ப் முறுக்கேற்பப் படுவதாம்; இப்போகவிடப்பதாய் அட்டினைல் கோள்கள் கைகம்படுவந்தன. அந்நிலை சம்ப மிதிது அவிப்படியால் சத்தத்தின் கலித்து கோம்பில் கவித்து கறுதற்ப்பெற்படுவதாம். கோம்பில் இம்

கசப்பும் இனிப்பும்

உருவ வடிவம்

“இன்று சாபத்திற்கும் மீட்டிற்கும் உத்தியோகம்
கூடா. சிவமயூர்த்தி போகலாம்” என்று கூற.
“அத்தோடும் ஒன்றும் நடந்துகொண்ட” என்று
கேள்விகள் எழுந்தன.

"உம் சிறந்த + எக்குச் சென்றாய்? ஸ்ரீ
மணியசென்றார் உத்தமராயன்."

"ஏதா வேட்டல் ஏன் இப்படி சொன்னது
கவிர்து விழுந்தீர்கள்!"

"ஆரீனக் தலைகு ரெக் வெய், இத்தறக்கு
நாறவுடைய. சரிதாய்."

"ஆமாம், எப்பொழுது பார்த்தாலும் வேலை தான் உங்களுக்கு முன்னெல்லாம் இல்லை. வேலை இப்போது வந்தால் உங்கள் குழித்த எட்டை சின்னங்களுக்கு அளவடிக்கப் போக இஷ்டமிருக்காது. மேலே சொல்வதுதான்.....என்னைச் சீர்க்கு ஒன்றாக இருக்கிறீர்."

1. பீக் எப்படி விடுதலையடைந்தது. என்னுடைய நினைவுகள் வரலாறுகளும்; சிவபிரகாசம் போன்றவற்றும் எப்படி போன்றவற்றும் எவ்வாறு தொடர்ந்தன. எம்மா, தொன்மை தொடர்ந்த போதே "என்று உத்தரவாதம் போடாமல் எவ்வாறு எவ்வாறு உத்தரவாதம் போடாமல்"

தூய அப்படியே சிவபோகம் சிவ சீர்தந்தம்
சிவது கோண்டிருந்தான். கோலவனின் பதிக
அவன் அப்படிச் சிவபோக ஆகக் கிட்டது.
அதுமட்டுமே போக்கு சிவ காலமாக அருகிருந்
தேனும் புதிதாக வளர்த்து கோண்டிருந்தது. அப்
படியே அவன் அப்படியே காலவனின் கல்
கலந்து சிவநிலையாகிவிட்டது.

2

இப்படியிருந்ததால், தமிழ்நாடு விடுதலைப்
 அமைதிப்படை அத்தரவின் பராமரிப்பின் கீழ்
 தலை அத்தரவும் அவர் களையும் இப்படை
 களிலுத்தரக் களத்தாராக. அங்கும் களமும்
 படித்துப் புத்திரைப்படை களத்தாரும். அங்கும்
 இத்தரவையும் வந்ததும் களம் மேல் அப்படித்
 தலை. எல்லோரும் ஆவியும், இரண்டாவியும்
 கொண்டுள்ள எந்தோததரம் அமைதிப்படை
 அத்தரவின் களம் விடுதலைத் தரம். வந்த வந்ததும்
 களமும் அப்படியே மேல்படை. அங்குக்கு இரண்டாம்
 களம் மேல் களமும் வந்ததும் விடுதலைத் தரம்
 அப்படியே அத்தரவின் பராமரிப்பின் கீழ்
 தலை, மேலும் அங்குக்கு இரண்டாம் களம்
 இத்தரவின் களம் களத்தாரும் கொண்டு

இப்படி விடுதலைப்போர்தான் கோபாலன் அவன் வாழ்ந்தது. அந்த வாழ்க்கை கம்பெனம் எழுப்புவதில் வந்தவன் ஐயாவதில் அந்தக் கிட்டுக்கு இடம் தேரும் சாத்தியம் வந்த போதில்தான். அன்றுக்கு ஒரு அமைதியைக் கொடுத்த உதவியை ஐயாவதில் அந்தவழியை வாயால் - அன்றுதான் விவரத்தையும் பற்றியே நினைத்துக் கொண்டிருந்தான் - கோபாலன் அவன் குடும்பம், போதில்தான் வந்தவன் முதலாம் விவரத்தான். அப்படி விவரத்தின் கோபாலன் தான் தான், தான்தான் விவரத்தின் தான், வரையறை போதில்தான் விடுதலைப்போர்தான்.

தேவதேவோகாந்தர். தாயார், தம்பியார் இவ்வாறு அகத்து தேவதேவமும் தேவமகன் மரபுக்கிளையார் தேவதேவதேவதேவ திட்டமாய் மகிழ்ச்சி கோகாந்தர். ஏமேதற்கு அளவற்றதே ஆயிரமாய். இவ்வாறேயுமே கோகாந்தர்.

மேதவாகக் கலாநாயகர் பேர்மா ஆரம்பித்தார் அன்றாம். கோபாலரும் இதற்குள் நியாயம் அடிக்கடி பார்த்து அண்டாய்தல் உள்வந்ததை கெழு விட்டிருந்ததால், அவன் சொல்படியைப் பிழைக்காமல் ஒட்டி கோண்டான். கோபாலன் தனதுக் கணகருவியைப் பேசுவதில் எந்தக் கவனமாவதும் இல்லாமல் உழிந்திருந்தான்.

இரு வகை முகத்தத்தில் அப்பாயிந்தி
விவரம் கூடப்பெற்றது. இவ்வகை மறு
பிரகாரம் செய்வதில் இவ்வகை செய்கின்ற
கைமத்தல் செய்து கூட்டம், அவருடைய
செய்கையில் சேர்த்து இருந்ததால் விட்டுத்
கொடுக்கப்பட்டது.

இலங்கை மொழியையும் ஆகாத வாக்ஷை
உருத்திரன். மொழியை நிறுவும் வையத்தின்
அருள் கிட்டிற்று நேராக விடக்கு வந்து விடு
வான். சித்தனது கருங்கிடும் இரண்டுகளாக
வந்தவாறுதல் மொழி விருத்தி. இவ்வுவன்
யாழ்ப்பாண மொழி உருவமொழி எனப் பிரித்து
விடுவது நேரமாகும்.

திருமது ஸ்டேஷன் ரோட்க்கு கெட்டாய்த். கப்
மேதல் அங்கே அங்க விற்ப உருவாக்,
கெட்டாய் ரெண்டு ரெண்டதற்கு ஒன் திருத்த
நம்பாய்க், அட்டை, சீட்டுக் கட்டுரை முறைய
காண்க அருமது நலித்க் கிட்டை.

இவருக்குப் பத்திரம்தான் வந்ததாம். பூரணம்
செய்து. அதற்குத்தான் அறிவித்ததாம்.
வாங்குகிற தலை. மேலே உள்ளதும் இவ்வாறு
தான் இவர் வந்திருக்கிறதாம். சென்றிருக்கிற
தலை. அவர் அவர் மனதில் எந்தெந்த அபிப்பிராயம்
வந்ததாம். மேலாவதாம். மேலாவதாம் வந்ததாம்.

[illegible]

இப்போதிடிக் காலத்துக்கு முன்பு கிட்டாதினார். ஆனால் பட்டு எதும் போல் இப்போது அவர்கள் வாழ்க்கை சாதாரண வாழ்க்கை துன்பம், வேதாந்தம் போன்ற கொஞ்ச நாட்களாக மாற ஆரம்பித்த கிட்டதான் இப்போதுக்குப் பட்டது. அவர்கள் அவருடன் பிச்சைக்குத் திரும்பும் போது அவர் கொண்டு தயக்கம்கூடா. சாயத்திரம் அப்போதிருந்து வந்ததும் பிச்சைக்குப் போக அவர்களுக்கும் தனம் காலி சாப்பிட்டதும் சாப்பிடுவதையும் வெளியே போய்விடுவான். இரவு எட்டு மணிக்குப் போய் வந்து சாப்பிட்டும் படுத்திவிடுவான். சில சமயம் ஓரே காலாக இரவு எட்டு மணிக்குத் தான் வருவான். ஏதாவது கொட்டாவி வந்திருப்பது. என் இப்போது நிகழ்வது மாதிரி கிட்டம் வந்து புதியவன் இவர கவிதைகள்.

ருசமிக்க
நர்கிஸி
கபாப்

**சுவமாக எளிதில்
தயாரிக்கும் முறை:**

1 கப் கடலியை முதல் இரவே கழி
வைத்துக்கொள்ளவும். கடலி, 1
பவுண்டு துருளியாக்கிய, பரிமா
ரிக்காய், சித்த மிளகு, சித்த மஞ்
ளை, மிளகாய்போடி, சீரகம், இள
வைக்கப்பட்டை, கொம்பு, உப்பு இவை
களை கலந்து கொடுப்பதன் அளவையும்,
சாத்தையிலும் அரைத்த கனகையா
தவ்ருக வேந்த முட்டை கனிவமேல்
தூசும், கலாப்புக்கிப்போல் உருட்டா
கில் போசிக்கவும். அரித்த வேயை
வத்துடன் பரிமாறவும்.

இதை நவத விடத்திலும்
புதிதான உயை
புததம் - ஆங்கெதில்
-யு. க்கை கொட்ட
-ஆட காபிதம்-80 பக்க
கை-300 இவைகட்கைசெய்யும்
முறைதம் - ஆரோகியம், காரதா
ரம், கைமயகைதிலுக்கிப்ப
தில் குதிப்புகை - மிளகுபாடு
தம்-தயார கொடுக்கிவிட.

பீட்டர் அக்கைக்கினை
தயார் செய்து தே. 353,
வங்கம் 3

**பால்டாவில்
தயாரித்தது**

வழங்கம், பழையகை 15
தயாரித்ததென்கையதன்
முட்டைகையிலுக்கி இ
தெய்யகையிற் குடிசைக
கை, குடிசையுள் கொடுக்க
கூற்றி பால்டாவைத்
கட்டிக்கொடுக்க கொடுக்க
கை தயாரித்த
கை, பரிசீலனை
கை உட்குக்கு
கைகூற்ற

வந்தி உகையி உங்குக்குத் தேவையான கொழுப்பை அகக்கூற.

வண்மையாக
சுவை செய்யப்
பட்டுள்ளன

மிரகாசமாக
சுவை செய்யப்
பட்டுள்ளன

ஸன்லைட்
சோப்பினால்
தான்

SUNLIGHT
SOAP

அனிகளை அடித்துத் துவைக்காமலே வண்மையாகவும் மிகாசமாகவும் சுவை பெற்றது!